

AVUI

Redacció i Administració:
Diputació, 234, Barcelona-9.
Teléf. 301 00 54 (Barna.: 93.)
Telex: ---
Tallers: Editorial Mencheta S.A.
Roger de Llúria, 35, Barcelona-9.
D.L.: B. 20.249-1976

Anys 1 — Número 11
Preu: 10 pessetes.
Sobrepreu d'1 pesseta per transport
urgent a Balears, Madrid, Saragossa
i València.
Edita: Premsa Catalana, S.A. Barcelona.
Director: Josep Fauli i Olivella.

Dimecres, 5 de maig del 1976

CEE Cap a una política exterior conjunta

Prosseguint la sessió començada ahir, han continuat reunits a Brussel·les els nou ministres d'Afers Exteriors de la Comunitat Europea. Els representants màxims de la de la diplomàcia europea han discutit avui una altra sèrie de temes per tal de coordinar la política exterior dels «Nou» i definir els punts de vista unitaris de l'Europa Comunitària.

Els ministres han orientat l'evolució futura de les negociacions d'adhesió amb Grècia. Aquest país, després d'haver instaurat un règim democràtic, demanà l'entrada al Mercat Comú i obtingué l'acord dels que ara ja el formen. Un cop concloses les llargues negociacions tècniques destinades a posar a la mateixa òrbita les opcions econòmiques gregues que les de la Comunitat Europea, el país hel·lènic serà, abans que Espanya, el desè membre de la CEE.

Les relacions de la Comunitat Europea amb Portugal han estat igualment discutides. Ha estat tocat primordialment l'aspecte de l'ajuda financera facilitada pels «Nou» de cara a auxiliar l'economia del país ibèric.

ALTRES PAISOS

Passant dels països europeus encara no associats per diverses raons a la CEE, a d'altres zones veïnes amb les quals la Comunitat manté relacions comercials importants, el Consell de Ministres ha estat informat per la Comissió Europea de la recent signatura amb els països nord-africans del Magreb de nous acords comercials euro-àrabs. Les orientacions i les conseqüències pròpiament polítiques que comporten aquests nous acords han estat igualment debatudes. Cal saber que Israel (un altre país de la zona mediterrània amb el qual la CEE manté unes relacions comercials considerables) reclama actualment la mateixa ajuda financera i similars avantatges duaners que els que han estat negociats amb els països àrabs.

D'altra banda, els ministres han de coordinar la posició de cada país dels nou amb relació a la causa palestina, posició que continuarà essent en general de reivindicar el retorn als països àrabs dels terrenys ocupats per Israel a

la darrera «guerra del Kippur» i el reconeixement genèric dels drets nacionals del poble palestí.

HARMONITZACIONS

Hom ha previst per a l'any 1978 l'entrada en vigor d'un passaport europeu únic i idèntic per a tots els ciutadans dels nous països de la CEE. Els representants de la diplomàcia europea han harmonitzat avui alguns dels aspectes tècnics d'aquesta innovació.

Finalment, restant en el terreny de la unificació progressiva de certs aspectes de la vida nacional de cada país, els mi-

nistres s'han posat d'acord en la necessitat d'harmonitzar el període d'hora d'estiu de cara als anys vinentes. Car, de moment, aquest canvi d'horari només s'aplica en alguns dels nou països de la CEE i les diferències d'hora entre uns i altres provoquen una disbaixa molt poc adient en països que pretenen formar una Comunitat.

Val a dir que el Consell de Ministres únicament ha marcat per a cada punt les orientacions generals que hauran de servir a les comissions tècniques per a donar un caràcter concret als punts discutibles.

FRANCESC VERDU

L'IEC retorna a la seva seu Ahir es van lliurar els premis d'enguany

L'Institut d'Estudis Catalans va lliurar ahir els premis corresponents al 1976 en una sessió solemne que és la única que celebra l'institut amb caràcter públic durant l'any.

Va obrir l'acte, a la sala principal del palau Dalmases, el doctor Aramon i Serra, secretari de l'institut, amb les següents paraules: «Malgrat el canvi polític, l'Institut d'Estudis Catalans ha tingut dificultats semblants per a prosseguir la seva tasca.» Ve referir-se després a l'esperança que la Diputació

aconseguirà de desallotjar la Casa de Convalescència i que l'Institut podrà tornar a l'edifici que fou seu a partir del 1930. «Pensem, —va dir el doctor Aramon— que això s'esdevindrà durant la segona meitat d'aquest mateix any.» Va felicitar-se també de la decisió de la Diputació en el sentit d'atorgar una subvenció «simbòlica per a les nostres necessitats» i manifestà que aquest exemple hauria d'ésser seguit per altres organismes i entitats.

Acte seguit el doctor Raimon Noguera va llegir una ponència sobre els notaris barcelonins del començament del segle divuitè, remarcant llur contribució al manteniment de l'esperit jurídic català en unes circumstàncies difícils després del decret de «nueva planta». El doctor Miquel Coll i Alentorn, en un altre parlament, va commemorar el setè centenari de la mort de Jaume I. Il·lustrant la seva obra de catalanització en uns moments en què es discuteix la catalanitat del regne de València.

Després del lliurament dels vint-i-sis premis, dels cinc accésits i de dues borses d'estudi, el doctor Josep Alsina i Bofill va prendre la paraula per a excusar el silenci de l'Institut que alguns han blasmat. «A l'Institut —va dir el doctor Alsina—, li escau el silenci sense el qual fora impossible la nostra tasca.» Va referir-se també a la joventut dels guanyadors d'enguany tot dient que «això conforta els vells que ens preguntàvem si arribaríem a entroncar amb la generació que ens segueix.» Finalment, ultra felicitar-se també pel fet de la propera recuperació de la Casa de Convalescència i de la Biblioteca de Catalunya va recordar als organismes oficials que «molts dels serveis que realitzen foren fundats per l'Institut.» Va cloure l'acte citant Prat de la Riba: «Catalunya només sobreviurà per la tècnica.»

LLEIDA

Creix l'oposició al pantà de Rialb Els agricultors de la Segarra protesten

L'oposició al projecte de pantà a Rialb creix de dia a dia. A les protestes fetes pels habitants del Mig Segre i d'altres terres lleidatanes, s'hi uneixen ara les de la Segarra. Així es desprèn de la reunió que tingué lloc a Sant Martí de Maldà on es van reunir tots els alcaldes de la Segarra, segons ens informa el nostre corresponent a la Seu d'Urgell Ricard Font.

Hi havia també a la reunió els presidents de la Germandat de Llauredors i l'alcalde de Tiurana, de la comarca del Mig Segre, senyor Tuca, com a invitats especials, per ser aquest poble el principal afectat per la construcció del pantà que inundaria tota la població.

Començà l'alcalde de Tiurana amb un no rotund a la construcció del pantà, que va ser confirmat per tots els assistents.

27.000 hectàries de terreny. També van intervenir uns altres alcaldes com el d'Os de Sió, el qual va dir que volien tornar al secà perquè els costos de l'aigua eren massa elevats, especialment amb aigües elevades.

L'alcalde de Tiurana, com a principal afectat, va fer una clara exposició del que era el Pla integral del riu Segre a la seva primera concepció i digué que havien projectat la construcció de quatre llacs amb la cota mínima, com eren els d'Isobo, la Vansa, Tres Ponts i la Clua. Va dir que, per a regar les comarques afectades, seria possible fer sortir un canal des del pantà d'Oliana amb aigües no elevades, car és el projecte menys costós per a aquestes comarques i, d'altra banda, aquest canal no inundaria una de les comarques més riques de Lleida.

ELABORAR UN INFORME

El governador civil demanà que es fes un estudi per a ser presentat el pròxim

PRESENCIA DEL GOVERNADOR

A la meitat de la reunió es va presentar de sobte el governador civil de la província de Lleida, senyor Luis Mardones, que va voler presenciar aquesta assemblea sense protocol.

El president de la Germandat de Sant Martí va exposar el problema que suposa regar les comarques de la Segarra, les Garrigues i l'Urgell, i afirmà que no volien el pantà de Rialb perquè, amb aigües elevades, costarà a la comarca 162 milions de pessetes per a regar les

PREUS

Augmentà el cost de la vida en un 2,27 %

Segons dades provisionals elaborades per l'Institut Nacional d'Estadística, que encara han d'ésser examinades per les comissions provincials del cost de la vida, aquest ha experimentat durant el mes de març d'enguany un augment del 2,27 per cent contra el de 0,66 per cent que tingué el març del 1975.

Si el comparem amb el del mes de desembre propassat, la variació de l'índex general suposa, per al període dels tres primers mesos d'enguany, un augment del 4,75 per cent contra el 3,05 per cent que va experimentar al mateix període del 1975.

Comparada amb la del mes de març de l'any passat, la variació de l'índex general suposa, per al període total dels dotze mesos darrers, un augment del 15,87 per cent contra l'augment del 17,79 per cent que es produí al mateix període del 1975.

Les variacions reflectides per l'índex de cada un dels grups generals components al mes de febrer del 1976 són aquestes: alimentació, augment del 3,23 per cent; vestit i calçat, augment de l'1,18 per cent; habitatge, augment de l'1,01 per cent; despeses de la casa, augment de l'1,30 per cent; i despeses diverses, augment de l'1,79 per cent.

AVUI

● L'horitzó més llunyà (article de J. M. Castellet) p 3

● Modesta proposició als empresaris (article de Manuel de Pedrol) p 3

● Els fets de maig, 39 anys després (reportatge) p 7

● El govern torna a tenir la iniciativa (crònica de la nostra redacció a Madrid, per Josep M. Puigjaner) p 11

● Denúncia del terrorisme blanc (crònica del nostre corresponent al País Basc, Robert Petit) p 11

● Giscard: problemes amb la llei d'impostos (crònica del nostre corresponent a París, Ernest Udina) p 14

● Esquenada de Moscou al PCI (crònica del nostre corresponent a Roma, Alicia Fajardo) p 13

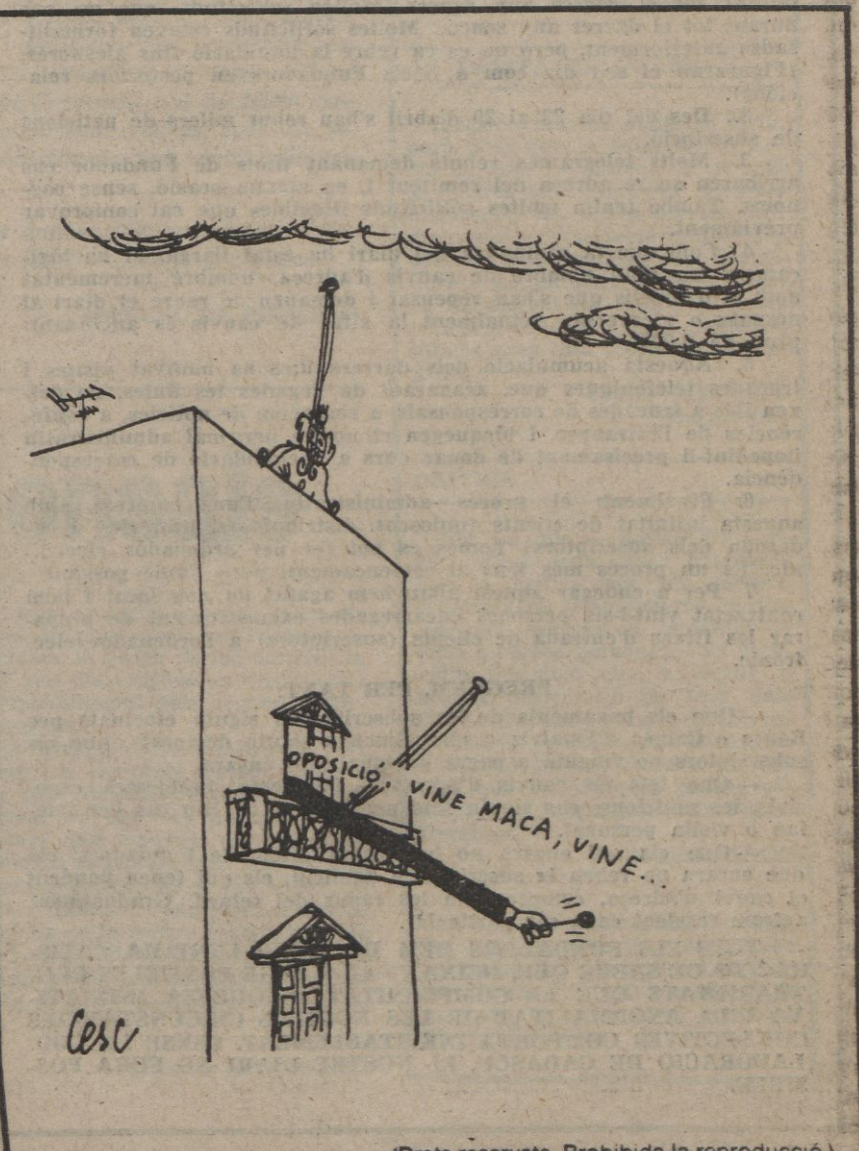
EL LLENGUATGE

El punt d'honor

Un dels mitjans de què es val l'idioma per a l'obtenció de nous mots és la composició. En alguns casos, la composició ha consistit a soldar dos o més elements del llenguatge, l'agrupament dels quals constitueix l'expressió d'una idea. Aquest és el cas de mots com ara celobert, passavolant, maldecap, usdefruit i altres, que resulten de l'aglutinació dels conjunts cel obert, passa volant, mal de cap, ús de fruit i a l'hora. Però en d'altres casos co s'ha convingut de soldar aquests elements i així escrivim, encara, esperit de vi, tauleta de nit i agulla de cap, tot i que cada un d'aquests conjunts sigui l'expressió d'una idea única.

Un cas que forma part del darrer grup és el del conjunt punt d'honor. Expressió d'una idea única, el conjunt punt d'honor s'escríu sense soldar-ne els elements, com agulla de cap o carn d'olla. I, de fet, si molta gent té tendència a escriure «pundonor» és, sens dubte, a causa de la influència dels castellà, que sí que ha creat aquesta forma. Però en català aquest mot nou no s'ha arribat a formar i hem de continuar escrivint punt d'honor. Resta el problema de l'adjectiu que en podria provenir: «pundonorós» no existeix. Si no podem dir, p.e., tenia un gran punt d'honor, o obrava per punt d'honor, etc., cal recórrer a adjectius com ara formal, escrupolós o primmirat.

ALBERT JANE

(Drets reservats. Prohibida la reproducció.)

LLEIDA

Les troballes arqueològiques, encara una incògnita

Els experts han estat invitats a aclarir l'origen de les restes

Quan fa ja una setmana que les excavadores que treballen en la construcció del pàrquing de la plaça d'Espanya van posar al descobert una mostra important de troballes arqueològiques (un absis i un mur de dimensions considerables), la confusió continua dominant els experts lleidatans.

El senyor Pita Mercè, arqueòleg que vigila els treballs del rescat d'aquesta troballa, ens ha dit: "Al principi em vaig pensar que es tractava d'una basílica paleocristiana, però ara que hem excavat més al fons,

aquesta suposició resulta que no es pot confirmar. No hem trobat les característiques tombes que hi ha en aquests edificis ni tampoc cap mena de paviment. El que hi ha és molta terra de riu i materials fluvials. Penseu, i això és una teoria aventurada que hem d'esperar més endavant per a confirmar que es podria tractar d'una construcció que no s'arribà a usar perquè era massa baixa i era supeditada als desbordaments del riu. Fer aquesta afirmació és arriscat, i hem d'esperar posar tot l'edifici al descobert. Sembla una construcció romana del Baix Imperi, però no sé quin tipus d'edifici pot ser".

Aquesta setmana han vingut a Lleida els professors Maluquer, Tarradell i Palol, invitats per la secció de Lletres de l'Estudi General. La seva opinió és consultada i ajudarà els experts a aclarir les circumstàncies concretes que rodegen aquesta troballa. Sembla que aquest edifici va servir de fonament per a l'antiga església de Sant Joan, desapareguda el segle XIX i que havia estat construïda entre el 1149 i el 1168. Si la troballa estigués sota aquesta església, es confirmaria la tesi que es tracta d'una construcció de l'època romana.

ANTONIA MALLO

PAIS VALENCIA

Conferències de Sanchis Guarner i Alfons Cucó

Ahir van produir-se dos fets culturals al País Valencià, amb poques hores de diferència, l'un a Castelló, on Manuel Sanchis Guarner va parlar sobre el "nou enfocament sociolinguístic al País Valencià". L'altre esdeviniment es produïa a Alacant on Alfons Cucó dissertà sobre "Una síntesi d'història contemporània". Els nostres corresponents a Castelló, Ernest Nabas i a Alacant Joan Vicent Hernández ens en parlen.

tàries, ressorgiment de valors comunitàries i col·lectives, no solament a escala peninsular sinó també a escala mundial. Ara —digué— ningú no vol ser satèl·lit d'altres; per aconseguir això es va cap a l'autofidelitat. Jo formo part d'un poble, té una cultura, té una llengua, jo he de ser fidel al meu poble.

Més endavant va fer una referència a la polèmica pública de l'any passat sobre el nom de la llengua que parlem els valencians i el seu origen. Digué. Els que amb més estridències demanen la independència cultural de València de Barcelona no far res. Ni parlen la nostra llengua, ni l'estudien, ni l'escriuen, ni la defensen.

El nombrós públic que omplia el saló, la majoria jove, intervingueren en un saborós col·loqui.

ALFONS CUCO A ALACANT

Continuant la línia de conferències de la III setmana de llengua, història i cultura al PV ahir va tocar-li el torn a Alfons Cucó amb "una síntesi d'història contemporània des del 1840 fins el 1960". Durant aquest període trobem uns fenòmens força

importants marcats per l'escassa industrialització del país.

Les causes són aquestes: Primera, els problemes del segle XIX, amb una gran desamortització al país i segona esforç per capitalitzar l'agricultura.

Analitza també la banca com a vehicle de fugida de capitals fet tot i així connectat al plantejament de les classes socials molt diferenciades de les altres classes a la península, tenint com classe dominant una barreja de la burgesia agrària i comercial. Les conseqüències de cara a les classes dominades vénen marcades per la manca quasi absoluta de proletariat industrial.

Les classes mitjanes eren molt extenses, el qual plantejava el republicanisme radical que és el que més força tingué. Fent una anàlisi d'eixe republicanisme trobem les causes pel que ha predominat un tipus de republicanisme que s'ha anomenat radical, tenint com a fallades: l'escassa formació ideològica i ésser un moviment interclassista. Per últim s'ha fet una anàlisi del valencianisme polític i les causes del seu robustiment i debilitat: la monarquia fins el 1931, la república i guerra 1931-1939, havent estat fets uns plantejaments seriosos d'estatuts d'autonomia i l'etapa actual. Com a col·fó de la xerrada s'ha parlat del futur del País Valencià, amb l'eslogan: "Democràcia, autonomia i socialisme".

ALACANT

Retenció del president de l'HOAC

Segons ens comunica la Comissió diocesana de l'HOAC d'Alacant, fa uns dies va ser detingut José Ros, president de l'HOAC de la diòcesi de Cartagena i Múrcia, per fets que per ara desconeixem ja que encara es troba incomunicat. L'assemblea diocesana d'Alacant, reünida el passat diumenge 2 de maig, informada del fet, ha manifestat públicament la seva solidaritat amb l'assemblea de Cartagena i Múrcia. A aquest efecte, i demanant una informació més concreta, ha dirigit sengles telegrams al comissari de policia, senyor Manzano, al jutge de primera instància, al director de la presó de San Antón, al bisbe auxiliar monsenyor Azagra i al bisbe monsenyor Roca.

JOAN VICENT HERNANDEZ

Un presidenciable al Sant Andreu

Ahir es va obrir el període de presentació de candidatures per a la presidència del Sant Andreu i a darrera hora del vespre ja hi havia un nom: Antonio de Haro Castro, ex-president que havia estat del club de Santa Coloma. El període finalitzarà el proper dia 18 de maig.

Ha sorprès el fet que el partit entre el Granada i el Madrid comenci el diumenge a dos quarts de sis de la tarda quan tots els altres partits començaran a les cinc, segons les normes de la Federació Espanyola.

El Comitè de Competició sancionará avui Benito per dos partits i a Gárate amb una simple acumulació de targetes. Benito jugarà el darrer partit de lliga, car ahir el Madrid jugà contra el Tenerife per la Copa i com a un partit de càstig.

CIUTAT DE MALLORCA

Els hotelers incompleixen el conveni Possible boicot estranger als seus establiments

L'assemblea de la Unió de Tècnics i Treballadors del Sindicat de l'Hoteleria ha acordat enviar als sindicats europeus dels països que més tràfic turístic tenen amb Mallorca, una llista dels establiments hotelers i de llurs respectives zones, els empresaris dels quals no paguen els salaris acordats en el recent i polèmic conveni col·lectiu, del qual informarem al seu moment, segons ens diu Verd-Marqués, des de la Ciutat de Mallorca.

Es pretén que els esmentats sindicats boicoteïn la contractació amb aquests establiments per un indeterminat espai de temps.

Aquesta nova se situa en el context d'un conflicte inacabat que continua enfrontant els empresaris amb els treballadors i àdhuc diversos grups d'empresaris entre ells els partidaris d'acceptar l'acord a que ens hem referit i els que s'hi oposen.

TARRAGONA

Seminari per a defensar el tresor artístic

El segon tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Sevilla, José Jesús García Díaz, ha vingut a Tarragona per participar en el seminari d'investigació sobre defensa, conservació i utilització del tresor artístic nacional per part de les corporacions locals.

Aquest seminari se celebrarà al Monestir de Poblet del dia 4 al dia 7 d'aquest mes. El representant de

l'Ajuntament de Sevilla —informa Cifra— presentarà dues comunicacions sobre la "Insuficiència de mitjans en els particulars per al sosteniment de palaus i casals històrics" i l'"Acció de les noves tècniques en el subsòl, que destrueix tot vestigi del passat". El seminari és patrocinat per la delegació interprovincial de l'Institut d'Estudis de l'Administració Local de Catalunya.

Incendi a l'estació de Sant Cristòfol de Ribes

A causa del sobreescalfament d'una caixa elèctrica, ahir a les 12 hores de la nit es produí un incendi a l'estació de Sant Cristòfol de Ribes de Freser, es va declarar un incendi que va destruir completament el segon pis, l'àtic i el sostre de l'edifici.

Els bombers de Ribes de Freser van anar ràpidament al lloc del sinistre, que van dominar després de

tres hores de treballs intensos, i així evitaven que fos destruïda la resta de l'edifici.

A causa de l'incident, alguns trens van tenir retard en el seu horari. Per sort no es van enregistrar desgràcies personals.

El valor material de les destrosses a l'estació encara no ha estat mesurat, tot i que són d'una consideració important.

"Verd madur" presentada a Madrid Va ser projectada al Cercle Català

En versió de setze mil·límetres, avui dimarts, dia 4, el públic que omplia l'auditori del Cercle Català de Madrid ha tingut l'oportunitat d'assistir a la pel·lícula Verd Madur, parlada totalment en català. Aquest film és la versió en català. Aquest Verd, pel·lícula que fou estrenada a Espanya al principi de la dècada dels 60. El títol Verd Madur és el mateix de la novel·la que ha servit de base a la versió cinematogràfica.

El senyor Ferrer Maua, vice-president del Cercle Català, ha posat en relleu, a la presentació inicial, la personalitat catalana i les arrels piriniques de l'autor de la novel·la, que a l'ensenyament ha estat guionista de la pel·lícula, senyor Josep Virós, nat a Llessui (Pallars Sobirà). A continuació, el mateix Josep Virós, en un

parlament breu, ha evocat la significació d'aquesta rara mostra del cinema català. "A Espanya —ha dit— la diversitat de llengües, en comptes de ser un motiu de divisió, hauria de ser un motiu d'orgull". Després ha lamentat que, "per una ensenyança deficient de la història, alguns espanyols, sense voler, han refusat aquesta pluralitat lingüística". Ha acabat dient que els catalans no reneguen d'Espanya quan la diversitat és acceptada.

Verd Madur, que porta al cinema un tema de caire rural, un drama que recorda el tarannà dels drames d'Angel Guimerà, és una pel·lícula d'una dignitat lingüística notable i d'una qualitat fotogràfica fora de dubte.

J. M. SAMMARTI

El R. Madrid eliminat de la Copa No va poder superar el 2-0 de Tenerife

Els crits de fuera, fuera i mocadors enlaire mostraven el descontentament del públic de Madrid pel joc del Real Madrid que ahir a la nit només va guanyar el modest Tenerife per un a zero, gol marcat per Santillana al minut vuit del primer temps, després de rebre un centre de Velázquez. Ni la reparació de Velázquez ni la de Roberto Martínez

aconseguien de remuntar els dos gols que, al partit d'anada, havia fet el Tenerife. D'aquesta faïso el Madrid queda eliminat de la Copa, després de jugar un partit desastrós davant d'un equip que només té entusiasme.

L'HOSPITALET

Convenis privats a la petita empresa

Ha estat molt forta la sotragada que la petita empresa del ram del metall ha sofert també a la nostra ciutat arran de la negociació que per això que alguns empresaris es mostren disposats a renegociar privadament els acords econòmics del laude darrerament signat.

Concretament, la reivindicació d'un augment del 14% sobre el sou reial i no sobre el sou base sembla que serà una cosa fàcil de conquerir. De moment, ens consta que a Tragant i Mecallux ja s'ha conquerit, i que a d'altres empreses es fan negociacions al respecte.

M. D. C. PUIG

Per als socis subscriptors

De la Secció d'Administració de Suscriptors rebem aquesta nota, comunicant:

1. Dels dies 14 al 23 d'abril, els darrers de recepció de títols de Fundador, es reberen més liquidacions i sol·licituds, que no pas durant tot el darrer any sencer. Moltes sol·licituds, que no pas durant tot el darrer any sencer. Moltes sol·licituds estaven formalitzades anteriorment, però no es va rebre la liquidació fins aleshores. (Figuraran el seu dia com a Socis Fundadors en posteriors relacions).

2. Des del dia 23 al 29 d'abril s'han rebut milers de peticions de subscripció.

3. Molts telegrams rebuts demanant títols de Fundador ens arribaren sense adreça del remitent i, en alguna ocasió, sense cognoms. També tenim moltes sol·licituds il·legibles que cal comprovar prèviament.

4. Com que la campanya del diari ha estat llarga, hi ha lògicament un gran nombre de canvis d'adreça, nombre incrementat amb el d'aquells que s'han repensat i demanar de rebre el diari al despatx o viceversa. Actualment la xifra de canvis és angoixant: prop de 3.000!

5. Aquesta acumulació dels darrers dies ha motivat visites i trucades telefòniques que, acaparant de vegades les línies, no deixen lloc a trucades de corresponents, a recepció de notícies, a conferències de l'estranger, i bloquegen el nostre personal administratiu implicant-li precisament de donar curs a l'acumulació de correspondència.

6. Finalment: el procés administratiu d'una empresa amb aquesta infinitat de clients (quioscos, distribuïdors, llibreries, i cadascun dels suscriptors) només es pot fer per ordinador electrònic. Es un procés més lent al començament, però l'únic possible.

7. Per a endegar aquest allau hem agafat un nou local i hem contractat vint-i-sis persones encarregades exclusivament de preparar les fitxes d'entrada de clients (suscriptors) a l'ordinador electrònic.

PREGUEM, PER TANT:

—Que els pagaments de les subscripcions siguin efectuats per Bancs o Caixes d'Estalvis o que almenys siguin demorats, que els suscriptors no vinguin a pagar personalment encara.

—Que tots els canvis d'adreça, aclariments, problemes especials, les peticions, ens siguin fets per escrit i en cap cas per telèfon o visita personal.

—Que els qui encara no han rebut Títols de Fundadors, els que encara no reben la subscripció a domicili, els qui tenen pendent el canvi d'adreça, compreguin les raons del retard. Gradualment anirem resolent cada cas particular.

TOTS ELS FUNDADORS HEM DE TENIR L'INTIMA SATISFACCIÓ DE SABER QUE, DEIXANT AL MARGE POSSIBLES CONTRARIETATS QUE LA COMPLEXITAT D'AQUESTA INICIATIVA I LA ANORMALITAT DE LES NOSTRES CIRCUMSTANCIAS COLLECTIVES COMPORTA INEVITABLEMENT, SENSE LA COL·LABORACIÓ DE CADASCU, EL NOSTRE DIARI NO FORA POSSIBLE.

L'horitzó més llunyà

HEM tingut tanta paciència al llarg de tants anys que, si fos cert el mot de Lenin: "La paciència és una virtut revolucionària", haurien de sorgir, ara, d'entre nosaltres, forces traspasadores de l'ordre regnant, disposades a arrabassar-ho tot. No crec que passi així, ni que faci falta, perquè —estranyament en aquests anys difícils— la societat catalana ha fet una evolució interna considerable, com si es preparés a l'adveniment d'una nova era, més lliure i més creativa, d'una normalització democràtica de la qual ja comencem a tenir les primeres proves a través de les plataformes polítiques unitàries catalanes.

No vull, però, parlar de política —encara que, parlar de les nostres coses, la referència hi és obligada per raons òbvies. Vull parlar de cultura, del nostre futur cultural, perquè a mesura que van caient —amb obstinada lentitud— els obstacles que ens apropen a la fita desitjada (que cadascú, aquí, exerciti la seva imaginació), se'ns plantegen situacions noves i perspectives diferents. I cal estar preparat perquè no ens sorprengui l'adveniment d'una possible democràcia amb la dinamització consegüent de totes les forces socials i culturals, sense saber el que ens espera, és a dir, la tasca de redreçament públic de la vida catalana.

En aquesta tasca hi ha un lloc preeminent per a la cultura. S'ha dit i repetit tantes vegades que la cultura defineix les senyes d'identitat d'un poble, que no cal repetir-ho; la nostra personalitat es planteja en relació amb el desenvolupament de la nostra cultura, de la mateixa manera que les innombrables dificultats amb què aquesta ha topat fins ara ens han afeblit col·lectivament i han fet aparèixer moltes vacil·lacions i dubtes d'identitat, impensables en una societat normalitzada. De moment, encara podem aixopugar-nos darrera les trinxeres que hem aixecat per defensar-nos. Però a mesura que de la defensa haguem de passar a la reconstrucció, haurem de canviar les armes —és un dir— per les eines, i la mentalitat de resistència i de clandestinitat per la del treball realitzat a la llum pública i amb la responsabilitat del futur a les mans. Amb

això no vull dir que aquests darrers anys no hi hagi hagut, ja, mostres evidents, de la capacitat d'alguns homes que, tot treballant a la defensiva, han plantejat alguns aspectes del futur. Vull dir que és necessària la mobilització de tots per refer el que ha estat destruït —i en un sentit nou, el que reclamen els temps i la dinàmica interna de la pròpia societat.

Col·lectivament, espero que tindrem un primer tast de projecció futura amb els resultats del Congrés de Cultura. Es el mínim que el país —tots els Països Catalans— poden exigir als qui, d'una manera o altra, se n'han responsabilitzat. Però del Congrés, només en poden sortir unes línies generals, potser, fins i tot, unes propostes concretes. Després, caldrà realitzar-les. I aquí ha d'intervenir el que hauria de ser la mentalitat nova és a dir, la imaginació creativa que correspon a cadascuna de les generacions, l'aportació característica, el toc personal sense el qual una generació pot quedar diluïda en la història i passar desapercibuda com si no hagués existit. Hem d'assumir el passat, però no podem pas imitar-lo.

La cultura que hem de crear —i la vida col·lectiva que hem d'emprendre— han de cercar l'horitzó més llunyà. Si ens han obligat a replagar-nos darrera les portes i finestres de casa nostra, ara les hem d'obrir de bat a bat, per tal de descobrir les dimensions més universals. Hem d'iniciar el debat cultural —i l'ideològic, és clar— per desfer-nos del llast de trenta-set anys, per deslliurar-nos dels propis fantasmes i de les fixacions neuròtiques inevitables. Hem de revisar el passat i hem de predicar la nova cultura, la qual haurà de ser obra i producte de tots. No hem de témer alguna trencadissa o altra ocasional: el sentit de responsabilitat farà que els plats trencats siguin pocs, els inevitables. L'important —d'altra banda— no ha de ser la iconoclastia, sinó el poder creador, la imaginació constructiva. Tots els terrenys són verges i totes les possibilitats romanen obertes. Una aventura apassionant ens crida i ens obliga.

J. M. CASTELLET

Modesta proposició als empresaris

Quan el lector llegeixi aquest article, és probable que la qüestió ja s'hagi solucionat amb algun pegat de circumstàncies, com els que solen fer per allò de qui dia passa any empeny, però ara, al moment d'asseure'm a escriure'l encara ens trobem en plena vaga d'escombriaires i amb la ciutat, si més no als barris perifèrics, que els forasters no afecionen tant, plena de deixalles. Prou n'hi ha que, optimistes o sorneguers, veuen en això un pas més cap a la integració del món peninsular a uns estàndards de vida europea. El mateix alcalde ens recorda, amb la seva prodigiosa memòria, que tot d'altres ciutats, París o Roma, tenen plantejat aquest problema.

Mentrestant, però, els peons escombriaires cobren un jornal de subsistència mínima: dotze mil sis-cents setanta pessetes al mes amb tots els afegiments que ara són de rigor; el sou base sembla que no passa de les vuit-mil quatre-cents. Davant d'aquestes xifres que impressionen per la seva magror, hom comprèn sense esforç que, a una societat com la nostra, li interressi que continuï havent-hi ciutadans totalment desposseïts que s'avinguin a fer una feina tan bruta i desagradable com és la de recollir la brossa dels veïns per una quantitat ben inferior a la que d'altres malversen en unes hores. No recordeu haver llegit, fa poc, d'aquell senyor que confessava que, entre sopars, hotels, presents i d'altres despeses, una nit d'amor venal li costava a la ratlla de les cent mil pessetes?

Es prou entenedor que aquest senyor i d'altres que són com ell facin mans i mànigues perquè no s'alteri gens ni mica allò que probablement anomenarien "l'equilibri social"; l'egoisme

humà, quan s'hi posa, no té aturador. Però més lògic és, i més natural, que al peó li importi trencar un estat de coses en el qual la injustícia social pot ésser qualificada d'equilibri. No justifica res que el peó sigui un home sense ofici concret, sense instrucció, potser analfabet i fot, ben a l'inrevés. Perquè el pobre assalariat sotmès a sous de país subdesenvolupat és un home al qual, en primer lloc, se li han furtat les possibilitats d'instruir-se i, doncs, d'aconseguir un lloc de treball ben remunerat. L'abus, per tant, és doble.

No us imagineu, però, que no entengui el problema tal com el planteja la gent benpensant: si tothom tingués una instrucció suficient, qui faria d'escombriaire, de jornal del camp o de peó industrial? Tothom voldria col·locacions bones, ben pagades, i aviat ens trobaríem en ple caos. L'ontenc, sí, i per això mateix crec que, amb aquesta mena de mentalitat, no hi ha dubte que anirem lluny.

Si una societat té aquest problema, i el tenen totes les societats avançades, i així i tot no ha trobat cap més manera de resoldre'l que la del manteniment de tota una classe en una situació culturalment inferior perquè es vegi obligada a acollir-se a les feines més humils o més embrutidores, senyal que es tracta d'una societat que, a despit de professar verbalment, per boca de les castes privilegiades, una moral de dignificació i l'enalçiment de la persona, és fonamentalment adepta a la discriminació i partidària d'un esclavatge daurat.

Daurat, és clar, únicament en el sentit que ningú és obligat, a dit, a treballar en una feina determinada; l'obligació se li fa arribar d'una manera indirecta però ben relacionada amb un tipus d'organització social que, pel fet d'ésser

tal com és, margina milions d'individus des del moment de la seva vinguda al món. Hom podria pensar que, atès que calen peons i que els pares de l'ordre temen el caos, no hi hauria res com compensar aquesta gent amb un benefici més o menys proporcional a la seva força d'abnegació; establir una escala de sous ascendent en relació directa a la humilitat de la feina i gràcies a la qual un peó cobraria més que un home de professions liberals, per exemple.

Així i tot, direu, la solució és utòpica, impracticable. No ben bé, em sembla. Si a desgrat de les frenades que li donen tots aquells que volen continuar fent-se ric amb la pròpia suor, no en dubto, però també amb la suor dels altres (la qual cosa no ha estat mai un precepte evangèlic), la societat avança cap a formes més justes, un dia o altre ens trobarem, o us trobareu, lectors més joves, amb un món en el qual tothom tindrà entrada a la cultura i ningú no voldrà fer d'escombriaire. Caldrà trobar incentius per convèncer la gent. I cap no serà millor que aquest: privilegiar-los econòmicament. Un privilegi, aquest cop, just atès que, parafrasejant Marx, equivaldrà a donar a cadascú el que es mereix d'acord amb els seus serveis a la comunitat. I pocs són més necessaris que els serveis humils. D'algunes professions, ens en podríem passar fàcilment, i si ho feïem potser encara hi guanyariem; d'altres, cada dia seran més indispensables en una civilització urbana.

A veure si us animeu. La proposició és honesta; no m'hi he de ficar res a la butxaca.

MANUEL DE PEDROLO

Corresponsalies i corresponsals

Els que no viuen alegrement, ni queden contents, satisfets o ben pagats pels plantejaments ideològics a nivell de saviesa profesoral, o simplement del que se'n diu bufar, inflar el globus, ofici que practiquen generalment les revistes polítiques madrilenyes que han assolit amb aquesta tàctica tiratges de gran rendibilitat econòmica, part d'ells provinents de la massa a llegendora del Principat, generalment i gr a d u alment colonitzada sense haver-ne esment, temen que amb la dialèctica maximalista que es va usant, no es faci implícitament el joc a l'extremisme i a la reacció.

S'estan desorbint moltes coses, o sia que s'inflin episodis esporàdics, sense contingut real de joc i arriba fins a qüestionar l'alta ins-

titució de l'Estat, quan en cal saber, com a catalans primordialment, perquè som els que rebem sempre els efectes de la "trencadissa" en el fet essencial d'ésser o no ésser, que en l'actual conjuntura política peninsular, hem de partir de la forma actual de la magistratura de l'Estat, que deu restar al marge, ben al marge de la discussió dialèctica, en els esforços unitaris per aconseguir accelerar el procés democràtic, si no volem abocar-nos a un cul de sac, a un carreró, dins el qual som nosaltres, catalans —ho repetim—, els que ho tenim tot per començar. I aquest tot essencial és la nostra qüestió prèvia: les nostres llibertats com a poble, a nivell de comunitat.

Es paradoxal que dins de l'estratègia política a adoptar en cada cir-

cumstància, ens manqui moltes vegades perspiciàcia per valorar en un còmput, el pes específic aproximatiu, de les forces en presència, la seva situació, preponderància, i l'engatjament, avui, de la més eficaç, decisiva, a la institució de la Corona. Partint d'aquest fet palpable i que no voldríem de cap manera haver de contrastar, els agrupaments polítics de Catalunya han de negociar amb els reformistes de debó que tenen prerrogatives de poder, la carta pressoradora del pacte que ha quedat identificat amb el nom de ruptura, i que no és altre instrument que el de precisar, marcar l'abast de la reforma constitucional perquè sigui real, certa i no pas teòrica, i el camí curt, viable sense marrades, per el restabliment efectiu de la de-

mocràcia a nivell europeu. Que sigui el sufragi universal l'únic protagonista, la pedra de toc damunt la qual han d'exercir-se les llibertats i el funcionament dels òrgans governamentals.

Històricament, l'anomenat "o a si català" no ens privà d'ésser arrossegats per l'ensulsiada peninsular. Aixecar de nou les nostres parets mestres, ens exigeix un sentit de maniobra perspicaç per arribar allà on ens priosem. Ni massa "seny", ni massa "rauxa". Visió política des de la talaia de la nostra catalanitat. No prediquem l'insolidaritat amb els altres, però tampoc volem resultar en la pràctica, pardalets caiguts del niu.

(Recvll 1.279/17-4-76)

BUSTIA

UN ANUNCI

El motiu d'aquesta carta, no és sinó el d'expressar la nostra total conformitat, amb la del senyor Serra (publicada en aquest diari el dia 29 d'abril). Som un grup de treballadors de l'empresa anunciadora. Alguns som compteparticipis i subscriptors d'aquest diari. Lectors ho som tots.

Avui, fa vint dies que fem vaga, per la manca de diàleg i d'esperit democràtic per part de l'empresa. Si tenim en compte que aquestes han estat de sempre qualitats senyeres en la manera de pensar del nostre poble, ens en sentim molt cofois de no pensar igual que ho fan els dirigents de la nostra empresa.

UN GRUP DE TREBALLADORS (Barcelona)

"NONEL"

El motiu d'aquestes línies es el següent: Ahir, en l'últim telediari, Televisió Espanyola, va donar la notícia que una galeria d'art madrilenya dedicava una exposició al nostre insigne pintor català, Nonell. En la notícia, tant el locutor que feia l'interviu, i cosa pitjor, el representant de la sala expositora, referint-se al pintor, l'anomenaren al menys quatre vegades "NONEL". D'aquesta manera, si li sembla adequat podria sortir el següent acudit:

—Vinyeta, la que considerés oportuna el seu humorista, en el cas que volgués recollir una idea d'un altre per semblar-li encertada.

—El text podria ser semblant a: Amb sorpresa constatem, que una galeria d'art madrilenya, dedica una exposició a un pintor català inèdit — Nonel!—

L. LLADO FONT

COLONIES ESCOLARS

Recordo amb orgull les cèlebres "Colònies infantils de Vacances" dels anys 1923 al 1936. I vull accentuar, si més no, les econòmicament ajudades per la Generalitat de Catalunya, com un obvi exemple de servei a la classe pobre i humil.

Ara bé, ¿Per què "Caritas Diocesana", econòmicament sols pot refiar-se dels professors i dels pares dels infants de classe mitjana? ¿Es que els infants pobres no tenen el mateix dret per refer llur precària salut, de fugir unes setmanes dels aires viciats i de les contaminacions?

ROSA DE SANT JORDI (Barcelona)

AUTOPISTA MAR GARRAF

Respecto tots els punts de vista, però crec que la solució mar seria la més convenient. Si el cost és de tres mil milions de pessetes inferior a les altres ofertes, vol dir que el peatge seria també més econòmic. El paisatge surt desmilitat? Actualment, entre la fàbrica de ciment de Valcarca, i les pedreres al servei de la mateixa, tota la zona està totalment degradada.

PERE SUBIRATS (Barcelona)

CRITICA

Per tal que el nostre diari sigui millor cada dia i conscient que la crítica pot ser sempre constructiva, permeteu-me de dirvos que, després de lamentar-ho amb diverses persones, tots coincidim en això que, a l'Avui, li manca informació de fora dels Països Catalans —tant de la resta d'Espanya como de l'estranger.

D'altra banda, trobem un encert que es dediquin tantes pàgines a la informació dels Països Catalans.

ANGEL ANCO

Per ésser publicades, les cartes ens han d'arribar amb totes les dades del seu autor, i han de ser breus. Si la seva extensió és excessiva, podran ésser reduïdes per la Redacció.

més d'un segle al servei dels nostres assegurats

La història de LA CATALANA és la d'una vocació asseguradora en contínua i decidida evolució.

Des de l'any 1864 brindem servei als homes, als comerços, i a les indústries de Barcelona, de Catalunya, d'Espanya...

Assessorant-los en els seus problemes de previsió i de seguretat, cobrint llurs riscos d'una forma adequada, atenent-los eficaçment en el moment del sinistre i amb el seny i diligència propis de la nostra terra.

LA CATALANA

una companyia del Grup CATALANA-OCCIDENTE

LA CATALANA ★ OCCIDENTE ★ LA PREVISION NACIONAL ★ INTERCONTINENTAL ★ CANTABRIA

ACTIVITAT POLITICA

El Club Catalònia contesta a Carner

En relació amb les declaracions fetes per Jaume Carner al nostre diari divendres 30 d'abril, i posteriorment donades a conèixer en forma de comunicat, el Club Catalònia ha fet pública la nota següent:

"El Club Catalònia, des de la seva fundació, ha registrat dues baixes. El senyor Carner, en fer pública la seva, ha expressat a la premsa racis i judicis que afecten prou el nostre prestigi perquè ens considerem obligats a manifestar el que segueix:

Diu el senyor Carner que, a la darrera reunió celebrada per la junta de govern del Club Catalònia, es van exposar les línies generals que constituiran la base ideològica i tàctica del futur partit i que, a conseqüència d'això, té dubtes respecte a les coincidències sobre temes tan essencials com Catalunya i la democràcia, i no comparteix els criteris d'actuació immediata del partit polític a constituir.

Per estrany que això pugui semblar, hem d'aclarir que a cap de les últimes reunions de la junta de govern a què el senyor Carner va assistir no es va tractar absolutament cap dels temes assenyalats. La línia ideològica i tàctica del Club Catalònia continua essent, inalterada, la que el senyor Carner va col·laborar a definir, va ajudar a difondre, i que és fèu pública oportunitat.

El senyor Carner deu saber els motius que el guien per a abandonar el seu lloc, per a fer-ho amb tant d'èmfasi i per a menyscar el concepte que nosaltres tenim de Catalunya i de la democràcia. Però aquests motius no són aquells en els quals diu que es fonamenta. Potser no trigarem a conèixer les vertaderes motivacions d'aquesta separació, que per ara no encertem ni a endevinar ni a entendre. Però, mentre tant, el respecte a l'opinió pública i a nosaltres mateixos ens impedeix el desitjat silenci.

Finalment, volem dir que el Club Catalònia ha nascut amb el noble propòsit de promoure un gran partit de centre, genuïnament català, defensor de la més àmplia autonomia per al nostre poble, profundament democràtic, liberal i convençut que aquests objectius poden assolir-se pel camí de l'evolució i sense ruptures, per bé que conscient del gran esforç que exigeix obtenir l'èxit per aquesta via moderada en un moment polític en què les tendències van cap als extrems i les estridències. Ens resistim a creure que aquest fi no es pugui aconseguir i per això persistim en el nostre propòsit, disposats a superar sempre tots els personalismes."

45 REGIDORS DAVANT LES ELECCIONS MUNICIPALS

Amb data 4 de maig, ha estat tramès al ministre de la Governació, Fraga Iribarne, un escrit signat per quaranta-cinc regidors de diversos Ajuntaments de Catalunya, entre els quals figuren dos alcaldes.

En el present escrit, aquest ampli i significatiu grup de "regidors democràtics" es pronuncia davant les properes eleccions municipals, recollint "l'aspiració que comparteix àmpliament tota la societat catalana, a favor que aquesta renovació dels consistoris es faci en el marc d'una llei electoral de característiques plenament democràtiques".

Amb aquest propòsit manifesten que és absolutament indispensable que siguin observats els aspectes següents:

a) Cal que se suprimeixin els terços per a la presentació de candidats. Qualsevol elector hauria de poder-se presentar com a candidat, simplement acomplint unes mínimes condicions de presentació.

b) Cal que es reconeguin efectivament totes les llibertats democràtiques d'expressió, reunió, associació en general i concretament tots els partits polítics. Quant a les eleccions, cal la llibertat de propaganda electoral, oral i escrita sense limitacions ideològiques, llibertat de reunió i d'associació per donar suport als candidats, possibilitat de formar candidatures conjuntes, ajut econòmic equitatiu als candidats per part de les entitats locals, etc.

c) Cal que puguin ser electors tots els majors de divuit anys, moment en què es reconeix la majoria d'edat política, sense discriminació de sexe i d'ideologia.

Signen l'escrit, regidors de Mataró, Vilafranca del Penedès, Badalona, St. Vicenç de Montalt, St. Sadurn d'Anoia, Torrelavit, Esparreguera, St. Fost de Campcentelles, Terrassa, Mollet, St. Celoni, St. Feliu de Codines, Granollers, St. Pere de Ribes, Llorenç del Penedès, Reus, El Prat de Llobregat, El Vendrell, Tiana, St. Feliu de Guixols, Lloret de Mar, Girona, Olot, Gelida i Valls.

COMITE DEL PORE DEL GUINARDO

Una nota de premsa ens comunica la formació del Comitè del Guinardó i Sagrada Família del Partit Obrer Revolucionari d'Espanya, secció espanyola de la Quarta Internacional, que fa seves les reivindicacions dels veïns per a millorar les condicions de vida del barri, i totes les qüestions polítiques que afecten avui la classe obrera. Fa una crida especial per a aconseguir la llibertat dels presos polítics, entre els quals Lluís Mainer, membre del comitè central del PORE.

MONTEJURRA I EL PCC

El Partit Carlí de Catalunya, amb motiu de l'acte polític de masses de Montejurra que tindrà lloc el dia 9 de maig a Estella (Navarra), i que organitza federalment el Partit Carlí, ha fet una invitació formal a assistir-hi a tots els partits polítics democràtics catalans i a les organitzacions de masses, sense cap exclusió. Molt especialment, aquesta invitació s'adreça als dos organismes unitaris de Catalunya: l'Assemblea i el Consell de Forces Polítiques.

GENT DE LA CNT-FAI

Fa ja dies que va anunciar-se que l'antic dirigent de la FAI, ex-conseller de Defensa de la Generalitat i ex-membre del Comitè Central de Milícies Antifeixistes de Catalunya, D. Abad de Santillan, vindria a Barcelona i pronunciaria una conferència a l'Ateneu. Sembla, pel que podem saber, que Abad de Santillan serà a Barcelona cap al dia 19 d'aquest mes per a poder pronunciar la conferència anunciada.

Sembla que, també el pròxim mes de juny, vindran a Barcelona els antics cenetistes Amadeu Campa y J. Pique, que viuen fora d'Espanya. Sobre el retorn de García Oliver, ex-ministre de la República, anarquista de primera línia durant els anys de la guerra i ex-membre del Comitè Central de Milícies, no se sap gran cosa. A mitjan juny podria jubilar-se del treball que realitza a Mèxic, i fins llavors? ens asseguren les nostres fonts informatives— no es pot planificar res sobre una possible visita seva. Tampoc no se sap res de si pensa tornar, definitivament o temporalment, Federica Montseny, que des de fa molts anys viu a Tolosa de Llenguadoc junt amb el seu company Germinal Esgleas.

TRIAS FARGAS PARLA ALS CANARIS

"Llibertat i democràcia" va ser el tema de la conferència de Ramon Trias Fargas—fundador d'EDC— al Casino Tinerfeño de Santa Cruz de Tenerife. En la seva estada a l'arxipèlag, va manifestar en declaracions fetes a diaris canaris que "Esquerra Democràtica és un partit català d'exclusiva obediència catalana, d'arrel liberal i democràtica en la qüestió política i eminentment social en el terreny econòmic". Posat a definir el seu partit en les coordenades polítiques clàssiques, va dir que EDC se situava en el centre-esquerra, almenys a nivell dels grups il·legals d'oposició. Evidentment, després dels contactes en terres de la CEE, l'EDC ha eixamolat l'àmbit de la seva divulgació política...

SINDICAT DE LA PELL: CARTA AL REI

La UTT del sindicat provincial de la pell han adreçat una carta al rei d'Espanya. Li han demanat la reincorporació al lloc de treball de tots els acomiadats i represaliats per motius polítics o sindicals. També li han demanat l'amnistia i el retorn dels exiliats pels mateixos motius.

El Centre Català, Catalunya i Espanya

Planasdamunt parla dels camins de la democràcia i de l'autonomia

El senyor Jordi Planasdamunt, membre fundador de Centre Català i secretari de la Borsa de Barcelona, va parlar ahir al vespre, al Col·legi d'Arquitectes sobre el tema "Catalunya, Espanya, Europa, democràcia i societat". En el curs de l'exposició d'aquesta àmplia problemàtica, el senyor Planasdamunt va presentar els punts de vista del grup polític que representa.

En un contacte personal previ que ens va concedir, respongué a les següents preguntes:

—On voleu anar a parar amb un títol tan aparentment divers?

—En síntesi volem dir que creiem que és vàlida la solució democràtico-social europea, per això preconitzem una solució espanyola amb el reconeixement dels pobles que componen Espanya i solucions concretes en el govern de Catalunya que facin real una aproximació a Europa i permeti un dia la integració d'Espanya a una Europa federal.

—Aquesta anada cap a Europa ha passat darrerament per diverses vicissituds, i ara que sembla que les coses es poden arreglar, el senyor Arellas es manifesta reactiu a recomençar les converses amb el Mercat

Comú en el punt on havien quedat en el més d'octubre, és a dir, les negociacions per participar en el programa global de relacions comercials mediterrànies, i vol que es parli de fer-nos membres de ple dret de la Comunitat. Com el veieu aquest camí?

—Crec que les possibilitats de tenir èxit en aquest camí en el moment present són baixes, perquè les estructures a nivell legal i econòmic són encara massa diferents de les europees. Nosaltres som partidaris d'anar promocionant a l'interior uns canvis que ens facin acceptables per a negociar la fórmula de la nostra entrada en el Mercat Comú. Penso que no és convenient d'abandonar una instància de relacions comercials encara que només sigui en el marc del Programa Global Mediterrani, per la raó que la part més important del nostre comerç exterior es produeix ja ara en l'àrea del CEE.

—Sembla una bona part de la confiança de l'Estat espanyol rau en el fet de ser la desena potència industrial del món. Creieu que aquest és un bon polar?

—No és suficient ésser en el desè lloc entre les potències industrials per fer-se mereixedor de l'entrada a la CEE, ja que els principals problemes que se'ns hi oposen són d'or-

dre polític i no pas econòmic. I de fet, aquest desè lloc que ocupa Espanya en el "ranking" de potències industrials podria trontollar amb l'entrada en una àrea de comerç competitiu donada l'estructura del nostre sistema. En gran part, fins i tot atès l'esquema legal laboral. Per exemple, la riguesa del sistema de contractació laboral crea problemes de costos a les empreses que aquest mercat competitiu convertiria ràpidament en marginals. Per contra, hauríem de tenir un sistema de seguretat social que garantisca contra qualsevol eventualitat la situació dels treballadors, és a dir una assegurança d'atur eficaç amb càrrec al Pressupost i no a les finances de l'empresa.

—L'empresa, quina fesomia creieu que hauria de prendre?

—Iniciativa privada i respecte a l'empresa fruit d'aquesta iniciativa, com a model d'eficàcia en l'activitat econòmica, i uns pocs públics responsables alhora de la satisfacció de les necessitats col·lectives i de corregir els desequilibris ocasionats pel sistema de mercat, a través, per exemple, d'un sistema de mercat progressiu i eficaç que garantis la justa distribució del poder, la riquesa i la cultura.

Com resumiríeu, doncs, les transformacions que caldria operar sobre l'estructura econòmica actual a l'Estat Espanyol?

—En primer lloc, orderació del territori creant les àrees industrials necessàries per aconseguir la desconcentració i la descongestió dels actuals nuclis industrials, fent habitables tant la ciutat com els medis rurals. Després, política de correcció i conservació del medi, mesures contra les activitats monopolístiques i dotació de serveis col·lectius suficients.

—Quin paper podrà tenir Catalunya en aquest caramull de transformacions?

—La visió del Centre Català és la d'un Estat federal, que significaria ja un entrenament molt efectiu per a entrar en el joc d'unes comunitats superiors. Però com que som conscients de les dificultats polítiques que implicaria fer progressar la idea federal, acceptem com a solució l'autonòmica.

—En quins termes s'hauria de desenvolupar l'autonomia de Catalunya?

—Catalunya hauria de participar en el pressupost de l'Estat espanyol d'acord amb el cost dels serveis que li corresponen i segons els nivells de renda i població establerts a Catalunya. I es podrien estudiar fórmules de participació per ajudar el finançament dels costos que el Govern fés en altres àmbits territorials, com és ara les regions deprimides. Però creiem que els pobles han de tenir els seus propis mitjans de desenvolupament, i en aquests termes s'haurà d'entendre l'ajut català, no en el de concessió d'almoines ni de centralització de les Finances a Madrid amb la redistribució burocratitzada.

—El concepte tradicional que vincula les regions econòmiques a les fronteres polítiques és vàlid per a nosaltres?

—Qualsevol solució democràtica comporta escoltar i respectar les opinions dels altres. No podem imposar la idea d'agrupació dels Països Catalans, si no ho volen així els pobles que componen els Països Catalans. Per altra banda, cal afegir que, si bé potser no constitueixen una unitat econòmica en conjunt, si que s'hi produeixen unes semblances en l'àmbit cultural que els identifiquen com a una possible unitat, i que fa que, en l'ordre econòmic, s'hi multipliquin les relacions.

JOAN RENDE

BARRIS DE BARCELONA

Els veïns volen manifestar-se

Per aquest mes són previstos dos actes reivindicatius dominicals. No tothom se'n va de la ciutat el diumenge, i els qui hi resten tenen cada vegada més l'avinentesa de participar en actes reivindicatius organitzats per les associacions de veïns.

Actes que, en definitiva, van encaminats a millorar les condicions de vida als barris i a aconseguir que no calgui anar-se'n a fora el diumenge per esplaïar-se a gust.

AL BON PASTOR

El diumenge 23, a migdia, els veïns del Bon Pastor volen fer una mani-

festació en defensa del seu estatge social. Amb aquesta finalitat han demanat autorització governativa.

Com van informar el 27 de març, l'estatge social de l'associació són unes antigues dependències parroquials, força antigues i malmeses, però que constitueixen l'únic lloc de reunió per a les entitats del barri: Associació de Caps de Família, Associació de Veïns, Club de Jovent, Cine Club, Club d'Escacs, Associació Democràtica del Jovent, grup excursionista, Junta Gestora de l'Associació de Mestresses de Casa, etc.

En aquest local és on s'han fet reunions i assembles per a campanyes reivindicatives amb un massiu suport popular, algunes d'elles acabades amb èxit, com la de l'ambulatori.

Aquest local es troba en un illa de cases que seria fàcilment reconvertible a l'ús públic car no hi ha altra cosa que aquest local, una barriada d'una vintena de cases unifamiliars ja obsoletes i un camp de bàsquet. Però el pla comarcal qualifica l'illa d'edificable i com que la parròquia, a qui fou cedida, ja n'ha perdut l'ús i ara és de propietat privada, hi és imminent la construcció de pisos.

El 18 de març d'enguany l'Audiència va fallar a favor del propietari i dictà una ordre de desnonament del local que els veïns ara reivindicuen.

A SANT ANDREU

El diumenge que ve, dia 9, també a migdia, als terrenys de la RENFE de Sant Andreu se celebrarà un acte igualment reivindicatiu. Els veïns de les associacions dels barris limitrofs—Sant Andreu, Sagrera i Polígon Porta— faran acte de presència a l'indret on hom els havia promès de construir un institut: passeig de Valldaura, Rio de Janeiro, Alella. Els veïns han sol·licitat permís governatiu per a la concentració.

La necessitat d'un institut d'ensenyament mitjà en aquest lloc és apressant. No n'hi ha cap en tot el districte novè (400.000 habitants).

INSTITUT D'ESTUDIS NORD AMERICANS CURSOS ACCELERATS D'ANGLÈS

MATRICULA OBERTA

- 6 hores de classe setmanals (Places limitades)
- Professorat natiu titulat
- Preparació per l'examen de "Proficiency in English" de la Universitat de Michigan
- Laboratori electrònic

Iniciació classes: Dia 11 de Maig

Informació: Via Augusta, 123 - Tel. 218 81 54 / 58

MON DEL TREBALL

Avui ja funcionarà l'hospital Sant Pau

Els vaguistes han acceptat l'acord de la direcció

Avui tornarà la normalitat laboral a l'hospital barceloní de la Santa Creu i Sant Pau. Després de l'acord entre l'administració i els representants del treballadors en conflicte —efectuat ahir a la matinalada—, els vaguistes celebraren una assemblea. Informats dels punts acceptats per l'administració, decidiren de tornar a la feina avui.

Els dos centenars de vaguistes que s'havien reclus al menjador del personal de dissabte ençà, sortiren del local. Havent-ne endregat la sala i retirats els matalassos i flassades, se'n van anar a casa.

La solució del conflicte representa una esperança per a la continuïtat d'aquest centre hospitalari de tanta tradició barcelonina. La qüestió que ha restat penjada és la possibilitat de la renúncia de la secretaria executiva de l'Administració i de la resta de la direcció. Recordem que aquest era un dels punts que amb més insistència reclamaven els vaguistes i el personal mèdic que s'havia adherit al conflicte.

Restava la problemàtica econòmica del déficit que l'hospital arrossega. Restava la modernització dels aparells i instrumental clínic pendent d'una injecció de cabals. Tot això fa que els problemes de Sant Pau encara no s'hagin acabat.

L'ACORD AHIR A LA MATINADA

Els empleats de Sant Pau i l'administració de l'entitat van arribar a un acord ahir a les tres de la matinalada. La mesura afecta uns dos milers de persones, a més dels metges que s'hi havien solidaritzat. En les condicions de l'entesa s'inclou la tornada a la feina d'una manera immediata.

Per la seva part, l'administració accedí a augmentar els salaris linealment de sis mil pessetes "brutes" a totes les categories. Es garanteix un salari mínim de vint-i-una mil pessetes, llevat de les plegadores de gases, que en cobriran vint mil de "brutes". Els dies de festa es remuneraran com un dia feiner, amb un plus de mil pessetes per a totes les categories. Es muntarà una guarderia infantil, una vegada s'hagi obtingut la subvenció suficient.

L'administració també ha assegurat que pagarà íntegrament les nòmines d'abril, si es torna a la normalitat laboral. El pagament començarà dimecres de la setmana entrant. Continuaran les deliberacions per a la resta de punts del conveni col·lectiu.

VIETA: 17 ACOMIADATS

Ahir foren acomiadats de l'empresa Vieta Audio Electrónica disset treballadors. Catorze eren de tallers i tres de les oficines. Els obrers d'aquesta empresa havien participat en la vaga del metall petit durant

deu dies. Aquesta empresa de Barcelona té uns cent cinquanta empleats.

FABRIQUES TANCADDES

La factoria de Fundiciones Industriales, S.A., ha tancat les portes. Emparant-se en una llei de 1973, ha adoptat aquesta actitud perquè els seus obrers —un miler— eren al darrer d'ençà del 22 d'abril.

Ahir al matí els treballadors d'Industria Mediterrànea, S.A. de Vilanova i la Geltrú, també trobaren tancat el portal de l'empresa fins a nou avis. Ens comunica Xavier Capdevila que el locat fou degut als aturs que des del 22 d'abril afectaven gairebé la totalitat del personal, que sumen més d'un miler. L'empresa ha dut a terme el que havia dit el dia abans: tancar la fàbrica si totes les seccions no tornaven a la feina. Els obrers d'IMSA marxaren en manifestació pacífica pels carrers principals de la vila, concentrant-se davant la seu de Sindicats.

MARTORELL: MANUFACTURES CERAMIQUEES HA TANCAT

L'autoritat laboral ha autoritzat que es tanqui l'empresa "Manufacturas Cerámicas" de Martorell, mentre duri el conflicte amb els treballadors. El problema, segons el corresponent Jordi Torres, està relacionat amb les negociacions per al conveni col·lectiu. Els obrers van pressionar, d'antuvi, amb aturs d'una hora de durada. Després, en no rebre resposta positiva per part de l'empresa, l'atur es convertí en vaga total. Els treballadors diàriament fan assemblees a la Casa Sindical de Martorell. S'han reafirmat en les seves peticions.

CORNELLA: UN MES DE VAGA I UNA REINCORPORACIO

Ja fa un mes que fa vaga els obrers de "Frenos y Embragues" amb motiu del conveni col·lectiu. Els treballadors demanen quatre mil pessetes d'augment. Després de diverses reunions de la UTT i l'empresa, no s'ha arribat a un acord. Ahir al matí els obrers van fer assemblea a la Casa Sindical i van acordar continuar la vaga.

En canvi, els treballadors d'"Industrias Mata" s'han reincorporat a la feina al cap de dos mesos de vaga laboral. En les converses per al conveni col·lectiu, s'ha arribat a un laude obligatori, amb el qual no van estar d'acord els obrers i comença

la vaga. Ahir es tornà a treballar, segons ens diu Jordi Torres, i ara ependan les negociacions del conveni.

MOTOR IBERICA: ANORMALITAT LABORAL

Les tres factories de Motor Ibérica, situades al Poble Nou, Zona Franca i Montcada, han tingut una sèrie d'anormalitats laborals durant els darrers dies. Els obrers demanaven un augment lineal de quatre mil pessetes, la readmissió dels acomiadats, la no aplicació de sancions i el suport de la plataforma del conveni provincial. La direcció es nega rotundament a negociar. Els obrers, reunits en assemblea, acordaren d'antuvi no fer hores extres. A partir del 23 d'abril començaren les parades d'una hora. Havent fracassat aquestes accions, decidiren de recórrer a la vaga els dies 28, 29 i 30 d'abril. Fou seguida per tots els sis o set mil empleats, excepte alguns administratius de Zona Franca i Poble Nou. La vaga continuà ahir perquè l'empresa no ha fet cap oferta en ferm.

TORTOSA: VAGA DE CONSTRUCCIO

Els treballadors de la construcció de Corsan, S.A., fan vaga des del dijous, dia 22 d'abril. Després del conveni col·lectiu del ram, se signa a la comarca un pacte sindical que suposava un augment setmanal de nou-centes setanta-cinc pessetes, a comptar des del primer de març. El pacte suprimí la possibilitat de vaga, com a Tarragona. Dimarts passat al matí es feu la junta de conciliació. L'empresa prometé que el dimecres donaria la resposta, que fou negativa. Per això els treballadors començaren una altra vaga.

REUS: AL "PERE MATA" NO VOLEN EL CONVENI DE 1973

Els treballadors del psiquiàtric Pere Mata, reunits en assemblea, han acordat demanar l'anul·lació del conveni del centre, vigent de 1973 ençà. Segons Europa Press, l'assemblea se celebrà quan l'empresa va manifestar que no podia fer front a les peticions econòmiques dels treballadors. L'empresa havia manifestat que travessa una situació difícil perquè, d'ençà de la darrera puja de sous de desembre del 75, les inversions han augmentat en més de deu milions.

Explosió en un magatzem del Poble Nou

Ahir a las cinc de la tarda es va produir una explosió a la finca número 6 del carrer Bosch i Labrus del Poble Nou.

La finca té sis habitatges i dos tallers als baixos i fou en un d'aquests

locals on es produí l'alarma. Sembla però que l'explosió no causà gaires desperfectes.

En un primer moment van acudir-hi diversos cotxes de bombers, car hom pensava que havia explotat un magatzem de licòrera que antigament havia radicat en la finca del costat.

El local on es va produir l'explosió havia estat magatzem d'una pastisseria veïna, i des de l'agost de l'any passat està llogat a Ramon González Rey, que, segons el procurador de la finca, es dedica a la reparació d'aparells de televisió i ràdio.

Els veïns ens van dir que els llogaters actuals són poc coneguts. Segons el testimoni d'una altra veïna, poc després de l'explosió, van sortir del local dues persones joves, un home i una dona.

La policia no ha facilitat cap informació.

VILANOVA I LA GELTRU

Pis per estrenar. De particular a particular. Zona Residencial Ribes Roges. Superfície 82 m². A 200 metres de la platja. Molt solemat. Excel·lent vista. Terrassa. Tel·lèfon 253 32 77.

ENSENYAMENT

Cap al III Congrés Universitari Català Estapé ho va anunciar dilluns a l'Aula Magna

La celebració, cap al desembre d'aquest any, del III Congrés Universitari Català fou anunciada pel rector Fabià Estapé en el curs d'una taula rodona sobre "El Congrés de Cultura Catalana a la Universitat", que tingué lloc a l'Aula Magna de l'edifici central.

L'acte, inscrit dins la II Setmana de Cultura Catalana, comptà amb la participació de Josep M. Castellet, Xavier Folch, Eulàlia Vintró i l'esmentat Fabià Estapé.

ANTECEDENTS HISTORICS

Josep M. Castellet fou l'encarregat d'explicar els antecedents històrics del Congrés. Va recordar el primer i segon Congressos Universitaris Catalans, celebrats respectivament el 1903 i el 1918.

Tot seguit va fer referència al Congrés de Cultura Catalana celebrat entre 1961 i 1964, "de manera subterrània", així com als detalls de la seva organització. "La iniciativa va sorgir d'un grup d'intel·lectuals, que vam decidir de plantejar-nos que era la cultura catalana i que havia passat en aquells vint-i-dos anys posteriors a la guerra quant a la nostra cultura." En aquest grup es trobaven persones com Joan Triadó, Oriol Bohigas, Isidre Molas, Francesc Vallverdú, el mateix Josep M. Castellet... "En aquells moments, una de les fites dels universitaris era la de reestructurar la cultura catalana."

Encara que amb moltes dificultats, van promoure una comissió d'honor formada per figures de les arts, les lletres, les ciències, etc., perquè convoquessin el Congrés en privat. Van firmar un document en aquest sentit, entre d'altres, Ferran Soldevila, Josep Carner, Víctor Català, Eduard Fontserè, i, encapçalant la llista, Jordi Rubió.

"Durant els anys entre 62 al 64 es van anar celebrant actes, amb grups reduïts i d'una manera subterrània, a institucions religioses o culturals, i dels actes en sortien documents. A diferència del Congrés d'ara, aquest no tenia cap mitjà, ajut, ni publicitat. Però tenia la voluntat de fer-se públic. Si hi havia la possibilitat d'obtenir permís, s'havia pensat de celebrar-lo en algun lloc dels Països Catalans; en cas contrari, se celebraria a la Catalunya Nord."

Es va arribar a celebrar una primera reunió, que va durar un parell de dies, i que va ser també la darrera, perquè hom hi va avançar molt en les conclusions sorgides abans.

OBJECTIUS I AMBITES DEL CONGRES

Xavier Folch va intervenir tot seguit per a definir els objectius del Congrés avui en marxa. Va fer referència a la situació d'anormalitat en què es troba la cultura catalana, "cosa que justifica que s'hagi tirat endavant el Congrés. Aquesta conseqüència fou també el motor de l'intent de 1961-64. I també originà que, a la crida feta pel Col·legi d'Advocats a finals de gener del 1975

hom respongués amb tantes adhesions". Passen d'un miler les entitats adherides, i de quinze mil les adhesions individuals.

Folch va assenyalar que el Congrés té uns objectius molt ambiciosos, que no podrà aconseguir en la seva totalitat. "N'hi ha uns que formen part d'un procés que el Congrés vol contribuir a desencadenar, i es concreten en la recerca de les bases de la pròpia identitat i la completa normalització de la cultura catalana". Quant a fites més concretes, va ressaltar les de fer un balanç crític de tots els problemes inclosos dins els àmbits culturals del Congrés, i de fer un esbós de les línies generals que hauria de tenir una política cultural democràtica.

Com a objectius més tangibles, Xavier Folch va citar els de continuar la campanya per a l'ús oficial del català, campanya per a la obtenció d'un canal de televisió per als Països Catalans, normalització de l'ensenyament del català, actes acadèmics públics, campanya per a aconseguir la toponímia correcta dels noms de lloc, representacions de teatre, cinema, música..., festivals populars (com el que s'anuncia que tindrà lloc al camp del Barça), i una exposició itinerant sobre l'estat actual del Congrés.

Eulàlia Vintró va definir a continuació els vint àmbits en què està dividit el Secretariat Cultural del Congrés, assenyalant-ne breument els objectius, així com els responsables de llur organització. En tots ells, hom es proposa de fer un balanç crític i d'aportar solucions a cada problema.

ESTAPE ANUNCIA EL III CONGRES UNIVERSITARI CATALA

Va tancar l'acte Fabià Estapé, qui es va referir a la participació de la Universitat en la preparació del Congrés; va recordar un acord de fa uns mesos, pel qual es formava una delegació de tres representants: el mateix Estapé, per la Junta de Govern; Eulàlia Vintró, com a representant dels professors, i un representant dels alumnes.

FER EL III CONGRES UNIVERSITARI

Fabià Estapé va fer una mica d'història de la Universitat de Barcelona dient que "n'ha passat de verdes i de madures". Va recordar "l'Exili a Cervera", en el moment que el rei Felip Ve va adonar-se que la Universitat de Barcelona era un caliu antientralista. "Hem de ser fidels al passat —va dir—, no hi ha títols més importants que aquest".

Va fer referència a continuació al projecte de posar en marxa el III Congrés Universitari Català, en principi per al proper mes de desembre i cenyit a l'àmbit del Principat. "Es muntarà de manera que aportí les seves conclusions al Congrés gran".

Estapé va acabar la seva intervenció dient: "La catalanitat d'aquesta Universitat no volem que es posi en dubte; tenim el desig de guanyar els quaranta anys perduts."

ROSA MARIA PINOL

Laporte: aviat rector de l'Autònoma

El doctor Laporte, director del departament de Farmacologia i signatari del document "per a una Universitat Autònoma amb un govern democràtic", serà nomenat rector de Bellaterra en la propera reunió del Consell de Ministres segons medis generalment ben informats.

Aquesta nomenament, que s'intuïa d'ençà que el claustre de la Univer-

sitat Autònoma designa el doctor Laporte com a primer candidat amb el màxim nombre de vots, té importància pel fet que, per primera vegada, aquesta universitat serà regida per un equip escollit democràticament. En efecte, si es confirma el nomenament, els doctors Nadal i Oller, que acompanyaven el doctor Laporte en la terna sotmesa al Ministeri, seran vice-rectors.

L'escola d'idiomes no és reconeguda

Els estudis cursats a l'escola d'idiomes de la Universitat de Barcelona, que havien estat reconeguts oficialment durant divuit anys, han perdut aquesta consideració que permetia als titulats, entre altres coses, d'exercir l'ensenyament a les escoles d'educació general bàsica.

En les actuals circumstàncies de manca de sortides professionals, els estudiants d'aquesta escola han de-

manat a les autoritats acadèmiques que es facin les gestions necessàries per tal que el títol sigui reconegut de nou. El rector Estapé, que va rebre una comissió de directius, professors i alumnes de l'escola, va presentar la reivindicació a la darrera reunió del consell de rectors. No han rebut, però, cap resposta i, en conseqüència, l'assemblea de l'escola d'idiomes moderns denuncia, ultra aquest silenci, la deixadesa general en què es troba el centre.

DEMANI A LA SEVA AGENCIA DE VIATGES

PREU REDUÏT TRENTUR

EN EL TREN

«BARCELONA TALGO»

fins el 31 de maig, des de Barcelona

Per anada i tornada en cotxe-llit classe turística i dues nits a París en un hotel modern

7.500 PESSETES

VIATGES A LA MIDA. SORTIDES DIARIES AMB POSSIBILITAT DE DIES ADICIONALS A PARIS

DEMANI «TRENTUR» A LA SEVA AGENCIA

ORGANITZA: FRANTUR FTS. MAJORISTA 7 M

Barcelona: Tf. 217 94 62 - Madrid: Tf. 241 63 51

EN VENDA A TOTES LES AGENCIES

DE VIATGES D'ESPANYA

Els fets de maig, trenta-nou anys després

Teresa Pàmies: "Encara falten dades..."

ES VAN FER COSES D'AMAGAT

Ella mateixa treu les conseqüències del que va passar, tot recalcant que creia necessàries les mesures que es van prendre.

—La víctima va ser el POUM, i és molt curiós, perquè, els trets, els disparaven els de la CNT-FAI. Això va succeir perquè els "fets de maig" van produir-se en el clima de les purgues de Stalin, que van arribar fins aquí. Tot això queda fosc, perquè es van fer coses d'amagat. L'Andreu Nin, el van raptar, i diuen que va morir a Madrid.

—No va morir a Alcalá de Henares?

—Es això que et deia: que queda fosc. Hi ha qui diu que va escapar-se a Madrid o que li van aplicar la llei de fugues... Com et deia, crec que vam ser injustos amb el trotskisme, vam ser dòcils amb el que deia el PCUS i no vam reaccionar. Tampoc no vam respectar la promesa de complir els pactes del Front Popular, que el POUM també havia firmat, i per aquest motiu Nin va tenir una polèmica forta amb Trotski. Largo Caballero va ser conseqüent i va dimitir.

Teresa Pàmies fa una autocrítica serena i durant tota la conversa es manté en aquesta tessitura.

—Crec que no és moment de parlar dels fets de maig perquè poden tornar aquell clima segons com se'n parli i segons amb quin interès se'n parli. És justifica que en parlem com un esforç d'autocrítica del moviment revolucionari català pensant en les necessitats d'avui. Però el que no podem fer és voler condicionar el futur del moviment obrer català a l'assassinat de Nin o d'Antoni Sesé. És un error enorme i una responsabilitat greu dels qui pretenquin fer-ho. Hem de desitjar saber la veritat per poder continuar endavant.

LA GENERALITAT NO PODIA FER RES

—No podia fer res la Generalitat. A mesura que s'anava avançant en la guerra, feien cap aquí moltes persones de tot Espanya. Aquí van concentrar-se les burocràcies del Govern Central, del d'Euzkadi i les pròpies. La Generalitat va organitzar mol bé la rebuda de tots els refugiats, dels nens, fent colònies escolars. Companys, pels fets de maig, va fer una crida a deixar les armes i les forces de la burgesia d'esquerra van estar a la defensiva. Les conquestes revolucionàries i l'autonomia de Catalunya van perdre's en perdre's la guerra.

Teresa Pàmies va parlar sempre de conquestes revolucionàries. Al final va concretar quines van ser, segons el seu criteri, les conquestes que per ella tenien aquesta categoria:

—Crec que van ser-ho la reforma agrària de la República, la llei de Contractes de Conreu, la cogestió obrera allà on va fer-se bé per defeció dels amos, l'enorme tasca cultural que va desenvolupar-se, el fet de donar la iniciativa a les dones en els decrets de la Generalitat de millora eugènica, i també la creació de l'exèrcit popular.

RECONCILIACIÓ

Però, Teresa Pàmies insisteix que l'evocació d'aquells fets ha d'apuntar cap a la reconciliació. Les paraules "superació", "autocrítica", "serenitat", "concordia", "reconciliació", eren a flor de llavi, però temia que aquell record podria semblar la discòrdia de nou. Això era el que volia que quedés clar de la conversa, perquè no volia evocar —el temps tampoc no ens era sobrer— pas massa els records concrets i detallats d'aquell mes de maig de 1937.

—El Colón, per on jo em movia, era voltat de tanquetes de la CNT-FAI; aquets carrers de la Barcelona vella eren plens de barricades; van dectnir-me pel Portal de l'Angel, però ens vam poder escapar; va morir en Sesé...

I deixem els fets de maig. Uns fets que no han d'enverinar pas ara la història i el país que anem fent.

Fèiem l'entrevista en un marc ciutadà propici i aclimatat a les jornades del maig de 1937. Estàvem enraonant al bar de l'Ateneu, una entitat que pogué salvar-se durant la guerra; érem a pocs metres de l'Hotel Falcón, lloc on Andreu Nin tenia el quarter general on redactava els editorials de "La Batalla"; també érem a poca distància de la plaça de Catalunya, on hi havia la Telefónica —on s'iniciaren els fets de maig el dia 3 de maig de 1937— i prop d'on estigué l'hotel Colón, quarter general del PSUC. Un marc adient, podríem dir-ne, però no planava pas en la conversa fent ressuscitar fantasmes. El llenguatge de Teresa Pàmies ni els evocava.

—Entre la interpretació que jo en feia el 1937 i la que en faig ara i al llibre "Quan érem capitans" han passat moltes coses. Jo llavors era una noia jove. Amb el temps s'han conegut dades noves, jo he madurat i aquesta modificació personal a mesura que es modifica la dialèctica de la història ha influït en la interpretació dels fets. Això mateix que farem avui és molt important, perquè el fet que dos membres dels comitès executius de les joventuts —jo de les JSU i Alba o Pere Pagès del POUM—, que érem enemics, després de tants anys discutim sense passió i amb propòsits superadors, és un avenç.

ENCARA FALTEN DOCUMENTS

El maig de l'any que ve farà quaranta anys dels fets. Parlem de si aquests quarant anys s'han sedimentat prou els fets per a poder-hi aplicar el bisturi de la història.

—Sedimentat, sí. Però encara encara no hi ha possibilitats materials per a aclarir-ne els aspectes. No tenim accés als arxius essencials ni testimonis gaire comprovats sobre la desaparició d'Andreu Nin.

Més tard em dirà: —Una desestalinització a fons, no interrompuda, podia haver aclarit la ramificació dels processos de Moscou a Barcelona, perquè el secret d'Andreu Nin és en algun lloc. Els soviets, molt burocràtics, tot ho escriuen, i aquests papers són els que van començar-se a donar a conèixer després del XX Congrés del PCUS, on fou nomenada una comissió que va tenir accés als arxius secretíssims. Això pot establir bé els fets, però el desconcert persisteix ara en la interpretació.

I explica que ella ha escrit i manté els punts d'interpretació.

—Jo dic i pregunto si els fets eren provocats pel Govern de València i pels comunistes atemptant a les conquestes revolucionàries o es va intervenir per guanyar la guerra. I també pregunto si voler guanyar la guerra era fer una traïció a la revolució.

Víctor Alba o la versió del POUM

Però Pagès s'ha constituït, pel nombre de pàgines publicades sobre els fets de maig sota el pseudònim de Víctor Alba (una història del POUM, la biografia de Nin, una història del BOC, entre d'altres), el màxim portaveu del bàndol que la ràdio d'aleshores qualificava d'"insensatos" i que, vist el que s'esdevingué després i a efectes de reconciliació, caldrà anomenar ara simplement "revolucionari" i afegir-hi tot d'adjectius per tal de significar la valoració històrica que hom aplica a l'opció "revolució per a guanyar la guerra": revolucionaris utòpics, prematurs, o bé traïts, frustrats, etcètera...

Pere Pagès no voldria, però, adjectivar. Si més no, perquè va viure els fets i considera que parlen per ells mateixos.

—Els fets que hom anomena "de maig" van començar el vint de juliol quan els obrers, en presentar-se a la feina, no van trobar els patrons, que eren a casa o havien fugit. El poble, ja se sap, es mou per interessos immediats i, puix que havien de cobrar la setmanada, els obrers van prendre el poder de manera espontània, i així realitzaren l'aspiració de dues o tres generacions: ésser els amos.

La reacció del poder constituït fou, per a Pere Pagès, una de les causes dels fets de maig:

—Companys, i cal recordar com era Companys, va dir a la CNT: "El poder és per a vosaltres". Però la Confederació refusà el poder polític que el president li oferia, creient que en tenia prou amb l'econòmic.

L'altra causa fou la progressiva dependència de la República Espanyola respecte de la Unió Soviètica:

LA DISCRETA CLIENTELA DEL PSUC

—El Govern de la República va posar-se en mans de la Unió Soviètica quan va autoritzar Negrin a en-

—Tard o d'hora s'havia d'arribar als "fets de maig"?

—Crec que el Govern havia d'intervenir prenent mesures impopulars després d'un any de derrotes. Els fets són clars: fou desallotjada la Telefónica perquè era controlada per un Sindicat, i les comunicacions en aquell moment eren un element que corresponia a la defensa; fou unificada la indústria de guerra, que aquí controlava la CNT, i fou confiada la guàrdia de la frontera amb França a la Guàrdia d'Assalt i d'Ordre Públic, perquè fins llavors era a mans de la FAI, i era l'Ascaso qui donava els passaports... Crec que aquestes mesures eren vàlides i no atemptaven a la revolució, ja que guanyar la guerra era mantenir una república molt avançada.

viar allí on fos, perquè mai no vam saber on havien estat enviades, les reserves en or i divises del Banc d'Espanya.

Aquestes dues cuses permetien de preveure els esdeveniments.

—"La Batalla", periòdic del POUM, havia advertit que es preparava una provocació per a satisfer les necessitats de la diplomàcia soviètica, per demostrar que les depuracions de Stalin no eren pas una arbitrarietat, i sobretot per a satisfer les exigències del PSUC, que percaçava una clientela de classe mitjana, atès que els obrers ja estaven organitzats en la CNT i la UGT. Es tan evident que el PSUC no tenia obrers, que, per a constituir una secció obrera, hagué d'aliarse amb els socialistes... Ara: els dirigents de la CNT no havien de deixar-se provocar.

Però es deixaren provocar... —Per una raó molt simple: sentien que els volien prendre el que havien aconseguit!

Les conseqüències d'aquesta provocació es desprenen també, per a Pere Pagès, dels esdeveniments i, tot i reconeixent que aquestes constatacions poden semblar "allò del nas de Cleopatra", dibuixa un esbós molt ràpid dels fets.

ALGU VA MATAR ANDREU NIN

—Quan es van treure les milícies i es va posar l'exèrcit popular començaren les derrotes al front d'Aragó. Van caure Bilbao, Santander, Castelló... Va perdre's l'entusiasme revolucionari. Cal recordar que el govern Negrin va donar ordre a tots els funcionaris de tornar-se a posar el barret per tal d'oferir una sensació de normalitat? I, vist que els eslogans d'aleshores encara perduren, cal recordar també que el dilema no era pas "revolució o guerra"; era, de fet, cal fer una revolució per a guanyar la guerra? Els qui responien negativament van equivocar-se, em sembla... O, si més no, res no permet de pensar que tinguessin raó!

El que perdura encara, l'ensenyament d'aquells fets, seria per a Pere Pagès una mena d'advertència:

—Que passava en el moviment comunista que pogués dur a matar i calumniar com s'esdevingué llavors? Per què s'encobrien les liquidacions amb aquella frase injuriosa: "Muerto cuando intentava pasarse al enemigo"? Quina concepció de la política i del moviment obrer era aquella? No ens hem de fer il·lusions: el moviment obrer no serà mai unitari; si ho fos, seria una "organització sindical". Però en qualsevol cas caldrà evitar que els discrepans siguin carn de tortura! I si ara recordem Andreu Nin és perquè ell és l'únic cadàver vencedor que va deixar la guerra civil; si podem utilitzar els morts és perquè algú els ha morts!

CRONOLOGIA

3 de maig — A les tres de la tarda, la força pública, comandada pel comissari general d'Ordre Públic, ataca l'edifici de la Telefónica a la plaça de Catalunya portant una ordre d'ocupació signada pel conseller de Seguretat Interior. Els ocupants de l'edifici, de la CNT-FAI, repel·leixen l'atac i aviat comencen a rebre ajuda dels comitès de barri. La lluita s'estén per la ciutat entre dos bàndols enfrontats. D'una banda la força pública (guardies d'assalt, guàrdia nacional republicana, guardies de seguretat i mossos d'esquadra) i els partits PSUC i Estat Català. De l'altra els anarquistes (CNT, FAI i Joventuts Llibertàries), el POUM i les Patrulles de Control. Arreu s'aixequen barricades.

4 de maig — S'inicien negociacions. S'intenta que els anarquistes depolin les armes.

5 de maig — El govern de la Generalitat dimiteix en bloc, cosa que comporta la dimissió exigida del conseller de Seguretat Interior. Els guardies d'assalt rodegien el local de la Federació de Joventuts Llibertàries, i altres punts, i es torna a la lluita. Avançada la tarda, el Comitè Regional de la CNT proposa una treva. Acceptada de paraula, la lluita va continuar en alguns punts. El govern central es fa càrrec, a través del general Pozas, de la Capitania General de Catalunya. La conselleria de Defensa deixa automàticament d'existir.

6 de maig — CNT-FAI fa noves proposicions d'arranjament.

7 de maig — A les cinc de la matinada són acceptades les proposicions de la CNT i aquesta fa una crida a l'alto al foc. A les vuit del vespre arriben a Barcelona les forces expedicionàries enviades des de València pel govern central. En cinc dies havien mort 500 persones i 1.000 més havien quedat ferides. Els fets havien tingut repercussions a comarques de Tarragona i a la barcelonina d'Osona. Restablerta la normalitat, es dona solució a la crisi de la Generalitat amb la formació d'un govern a base d'un representant de la CNT un de la UGT i un d'Esquerra Republicana. El govern assumeix els serveis d'Ordre Públic de Catalunya.

Testimonis d'uns dies que capgiraren Barcelona

PEIRATS: "NETEJAR EL CAMP D'INCORRUPTIBLES"

Josep Peirats, en referir-se als fets de maig en el segon volum de La CNT en la revolució espanyola (París, 1971), constata que, en l'exposició que dels fets va fer el Comitè Nacional de la CNT el juny del 1937, no apareix "l'important i principal paper jugat per la policia secreta de Stalin", i ho atribueix tant a "raons de tipus polític" com al fet que "potser no disposés de proves irrefutables". "Aquestes proves —afegeix— ens han estat ofertes més tard pel general Krivitski, cap que va ser dels serveis d'informació soviètics a l'Europa occidental en aquella època." Per això, Peirats preferix atènyer-se al que explica Krivitski en el llibre Agent de Staline (París, 1940) en referir-se a "la provocació staliniana dels fets de maig".

"Segons Krivitski —escriu Peirats—, la raó més poderosa que va atreure la mirada de Stalin envers Espanya fou la necessitat de trencar amb l'aïllament diplomàtic de què era objecte Rússia per part de les potències occidentals, democràtiques i totalitàries. La més gran cobdícia de Stalin era l'establiment d'un pacte amb Alemanya i, si no ho aconseguia, amb França o Anglaterra. Totes les seves gestions en aquest sentit havien fracassat quan van començar els fets a Espanya. Consumada la intervenció desmarcada d'Itàlia i d'Alemanya al costat dels rebels, el govern de Largo Caballero, que havia

truncat inútilment en totes les portes dels governs d'Europa demanant-los ajut, va posar els ulls en el Kremlin. Les temptadores proposicions del govern espanyol, que es comprometia a pagar amb or, i a preus lliberals, les trameses d'armes, van desvetllar en Stalin una segona cobdícia: fer-se amb les caixes fortes que tresorejaven l'or de la República. L'estratègia diplomàtica era convertir en titella del Kremlin el govern republicà triomfant a Espanya, per tal d'obligar així les potències europees a trencar l'asfixiant cinturó sanitari que havien establert al voltant de Rússia. Però, des del principi, va proposar-se aconseguir a Espanya el màxim possible, sense arriscar gairebé res. Conseqüència d'aquesta política va ser l'ajut stalinian, que va adoptar la forma del clàssic cavall de Troia."

ORWELL: "UN TERRASBASTALL SENSE CAP MENA DE SENTIT"

De l'Homenatge a Catalunya de George Orwell, n'extreiem unes ratlles més literàries que no pas analítiques:

"Una de les coses que han quedat gravades en el meu esperit quan miro endarrera, són els contactes casuals que establies en aquell temps, les ràpides beslums de no combatents per als quals tot allò era simplement un terrasbastall sense cap mena de sentit. Recordo la senyora ben vestida que vaig veure baixant per la Rambla amb el cabàs de la compra penjat al braç,

portant lligat d'una corretja un gos d'aigües blanc, mentre els trets de fusell petaven dos o tres carrers més avall. Cal suposar que era sorda... I aquell nombros grup de persones, vestides de negre, que durant prop d'una hora intentaven travessar la plaça de Catalunya i no podien de cap manera. Cada vegada que sortien del carrer lateral a la cantonada, els metralladors del PSUC de l'Hotel Colom obrien foc i els feien recular. Ignoro perquè, puix era evident que no anaven armats. Més tard he pensat que devien ser els acompanyats d'algun enterrament. I aquell homenatge que feia de conservador al museu del pis alt del Poliorama, i que semblava que considerés tot l'afer com un simple acte social. Estava tant content de tenir uns anglesos de visita! Eren tan simpàtics els anglesos!, deia... I la gent de la sabateria on em feien les botes! Vaig anar-hi abans de la lluita, després d'acabada i uns minuts durant el breu armistici del 5 de maig. Era una botiga de luxe i els de la botiga eren de la UGT i potser havien estat membres del PSUC. En tot cas, políticament eren de l'altra banda i sabien que jo servia en el POUM, i, això no obstant, llur actitud era completament indiferent. «Quina llàstima tot això, oi? Que va malament per als negocis!» Devia haver-hi una gran quantitat de persones, potser la majoria dels habitants de Barcelona, que tot plegat s'ho miraven sense gota d'interès o amb tan poc interès com haurien sentit en un bombardeig aeri."

A. ARTIS / J. FABRE / A. RIBAS

SABADELL

De moment, sense residència sanitària
La Seguretat Social recapta més de 4.000 milions

La residència de la Seguretat Social als terrenys de la Mancomunitat Sabadell-Terrassa no començarà a ésser construïda fins d'aquí dos anys, si tot va bé.

Aquesta és la conclusió més clara que es pot despendre de la visita feta no reverteix —ni mínimament— Ajuntaments de les dues capitals vallesanes. La comissió va intentar d'entrevistar-se, sense aconseguir-ho, amb el senyor Solís Ruiz, ministre del Treball.

Dirigents del Ministeri del Treball van comunicar a l'esmentada comissió que el pressupost per a la construcció de la residència difícilment entraria en el pressupost de l'any 1977. Aquesta notícia, naturalment, ha estat molt mal acollida pels sabadellencs per tal com cal pensar que, només a Sabadell, la Seguretat Social arplega més de quatre mil milions de pessetes.

ELS PROBLEMES DE "LA SALUT"

Per una altra banda, aquesta quantitat no reverteix —ni mínimament— a la ciutat, ja que l'administrador de la Clínica Municipal La Salut diu que la quantitat que treuen del concert entre la Clínica i la SS és insuficient per a cobrir les necessitats bàsiques d'assistència. A l'últim ple municipal va restar clar que aquesta clínica podria veure's obligada a rescindir el seu contracte amb la SS.

OPOSICIO A UNES EXPROPIACIONS

La prevista actuació urbanística del Ministeri de l'Habitatge als terrenys de la Mancomunitat Sabadell-Terrassa no ha deixat d'aixecar polèmica des que ha estat anunciada. Ara, les Germandats Sindicals de Pagesos i Ramaders han dirigit un escrit al Ministeri d'Agricultura on assenyalen que "una bona part de les 1.675 hectàrees afectades, ara dedicades al cultiu i a la ramaderia, es transformarien en terrenys erms, propietat de l'estat en espera d'una hipotètica i futura urbanització".

PROTESTES CONTRA UNA INDUSTRIA

Dos-cents veïns del barri de la Creu Alta han tramès una carta al batlle de la ciutat per protestar perquè ha estat anunciada la propera construcció d'una nova nau industrial a aquest barri. El cas és que l'Ajuntament havia prohibit qualsevol modificació urbanística en aquest barri, afectat per la propera obertura de l'avinguda dels Teixidors.

JOAN BRUNET

MATARO

Un parèntesi cap a la democratització

El senyor Bada, tinent d'alcalde, «enemic de centralismes»

La renúncia al càrrec de dos regidors durant l'últim ple del consistori de Mataró, ha estat molt ben rebuda per l'oposició democràtica. D'acord amb l'informació que ja vàrem donar en edicions anteriors, el ple va ser curull d'incidents que culminaràn amb les esmentades renúncies.

L'Estatut del 32, el fet de denominar una plaça amb el nom de Joan Peiró i les recents detencions del dia 30, van ser els temes protagonistes d'aquest Ple. En primer lloc, el tinent d'alcalde, senyor Bada, va lamentar molt que la política que seguia el Consistori no entengués una realitat que és al carrer, com ara la consciència de catalanitat del nostre poble, que enriqueix la personalitat de l'Estat espanyol.

El senyor Bada es va declarar "enemic de centralismes", en contra del qui havia retirat de l'ordre del dia la moció de l'Estatut, al·ludint que "inhibir-se de l'estudi de l'Estatut és la capitulació dels més elementals sentiments de patriotisme".

A finals d'abril els senyors Ba-

da i Boixet van presentar, perquè fos inclosa en l'ordre del dia d'aquest Ple, una moció on s'estudiés l'Estatut i la posterior proposta d'adhesió del Consistori. Aquesta, d'una manera il·legal, va ser retirada per la màxima autoritat de l'Ajuntament. Amb fets com aquests podem constatar que, els abusos de poder, encara hi són dintre d'unes estructures que ja no són per essència democràtiques.

EL SENYOR JOAN PEIRO

Un dels altres punts, conflictius d'aquest Ple va ser la proposta que van defensar els senyors Boixet, Dalmau i Sala, de donar el nom de Joan Peiró —ministre d'Indústria en el govern de Largo Caballero i actiu sindicalista— a una plaça de la ciutat.

Aquesta proposta va ser presentada al Ple del mes de febrer, i va ser deixada per a estudi posterior d'una comissió dirigida pel ponent de cultura senyor Angel Fàbregas, quan la dissortada intervenció del senyor Herrero va afirmar: "Joan Peiró fue ante todo un ajusticiado".

I un altre dels temes que va culminar amb la renúncia, tal i com ja hem informat, de dos membres del Consistori, va ser la durada de les forces de la Guàrdia Civil en la repressió de les accions del dia 30, que va posar de manifest la palesa impotència d'un Consistori local davant d'aquestes forces de poder.

En l'apartat de "Precis i preguntes" el regidor senyor Boixet, va llegir una carta, signada per ell i pel senyor Fàbregas, en què feia renúncia de tots els seus càrrecs i delegacions al·legant la no representativitat de la Corporació Municipal.

Les renúncies d'aquests membres van ser ovacionades durant 25 minuts pels assistents.

L'alcalde que va voler respondre

EL VENDRELL

L'Ajuntament contra el Club Nàutic

En relació al projecte d'ampliació del local provisional ocupat pel "Club Nàutic Coma-Ruga", notícia que el diari donava en l'edició de dissabte passat, l'Ajuntament del Vendrell ha convocat un Ple extraordinari des d'un principi, i després de llegir l'informe dels tècnics municipals, el Consistori va fer palesa la seva disconformitat amb aquesta sol·licitud.

El projecte va ser defensat pel regidor Dr. Bustós. Una vegada es decidí passar a votació el projecte, com que el Dr. Bustós s'hi considerava part interessada (cal dir que el Dr. Bustós és membre de la Junta Directiva de l'esmentat club), va demanar d'absentar-se de la sala. La votació va donar 7 vots oposats al projecte, 1 vot favorable (el del regidor Sr. Cascanté) i l'abstenció del Dr. Bustós.

Durant el debat d'aquella qüestió es va repassar el dossier corresponent al club, resultant que inicialment es va sol·licitar l'ocupació del

terreny on hi ha actualment el club, per un període de tres anys, passats els quals s'ocuparia el que s'ha d'edificar en el pantala que s'està construint en aquests moments. Per altra banda es van fer conèixer una sèrie de contactes mantinguts per diferents membres del Consistori amb el President del "Club Nàutic" en què se'ls manifestava que una vegada desocupat l'actual local social, passaria a ésser propietat de l'Ajuntament.

JOAN ROSELL

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Processats els objectors de Can Serra

Ha estat comunicat l'acte de processament a la mitja dotzena d'objectors de consciència que exerciren un "servei civil".

Aquests objectors vivien a Can Serra a l'Hospitalet, i actualment estan detinguts al castell militar de Figueres, perquè no s'incorporaren a files en les lleves i crides que els corresponien, segons han informat a Europa Press fonts pròximes als dits objectors.

En l'acte se'ls comunica el processament pel delictes de negativa a la prestació del servei militar, segons

l'article 383 bis del Codi de Justícia Militar, pel qual podran ser condemnats de tres a vuit anys de presó, amb la posterior incapacitació per a exercir diversos drets polítics i càrrecs.

Un dels joves, Jesús Viñas i Cirera, de Terrassa, ha estat condemnat de moment a sis mesos d'arrestament per no incorporació a files (article 432 del dit Codi). Segons les esmentades fonts informatives, serà jutjat dins de poc. La petició fiscal és de quatre anys i mig per la negativa, i de dos anys i mig per presumpta

MISS ALEMANYA
Aspirant al títol de MISS EUROPA

ELECCIÓ MISS EUROPA
4-8 maig 1976
Als GRANS MAGATZEMS Pyrenees
AFILIATS A PRINTEMPS DE PARIS I GALERIAS PRECIADOS DE MADRID
CASA PEREZ
ANDORRA
LES DONES MES BONIQUES D'EUROPA ES CITEN A PYRENEES I L'ESPEREM!

arriba el super-canguro

dintre de 3 dies

Canaletas®

Demaneu pressupost a:
Josep M.ª Morera Surroca
Av. Sant Antoni M.ª Claret, 192
Tel. 235-85-68 · Barcelona · 13

FILTRE DEPURADOR DOMESTIC

Utilitzant-lo tindrà la seguretat de beure i cuinar amb aigua de la red sense gust a clor

PAU

PER A VOSTRE I LA SEVA FAMILIA LI OFERIM A LA URBANITZACIO MAS MESTRE SENSE CONTAMINACIO

AIGUA PURISSIMA I INEGOTABLE I NOMES A CINC MINUTS DE SITGES

RESTAURANT, TELEFON, PISCINES, TENIS, MINI-GOLF, "PICADERO" CAVALLS

CONSTRUIM EL SEU CALET GRANS FACILITATS

DESCOMPTA ESPECIAL PER ELS LECTORS D'AVUI

TELEF. 228 31 73 - 218 29 43

a la decisió presa per aquests, va remarcar que "el que va passar amb la Guàrdia Civil, no és fruit d'una impotència del Consistori, sinó un parèntesi cap a la democratització".

TERESA CARRERAS

FARMACIES

- BARCELONA
- EN SERVEI D'URGENCIA
Obertes de 9.30 matí a 10 nit
- AGUILO. — Bartrina, 135 (Puente Drago)
 - ATIENZA. — Rasos de Peguera, 70 (C/ Meridiana)
 - BARENYS. — P.º Zona Franca, 122 (Altos Hornos)
 - CLIMENT. — Calvet, 29 (Maestro Nicolau)
 - FERRANDO. — Betrán, 157 (Craywinekel)
 - FERRER. — Llíria, 74 (València)
 - FERRER. — Enamorats, 145 (Coruña)
 - FIOL. — Casanova, 140 (Mallorca)
 - GARCIA. — Pobla de Lillet, 20 (Avda. Madrid)
 - GUERRA. — Santa Matilde, 5 (Cartellà)
 - IDOATE. — Parque Valle Hebrón, M 2 Tl Manza, Torre, 1)
 - LAFARGA. — Rda. S. Pere, 15 (Pl. Urquinaona)
 - LOPEZ LL. — Rda. S. Antoni, 12 (Mercat)
 - MENDO. — Lope de Vega, 282 (Guipúscoa)
 - ORENGA. — Lepant, 330-332 (Còrcega)
 - POU. — Capità Mercader, 13 (Burgos)
 - PRAT. — Pge. Llívia, 47 (Rubió i Ors)
 - RAS. — Maresma, 218 (Prop. Andrade)
 - SANTA EUGENIA. — Prim, 45 (Pujadas)
 - SEGARRA. — Unió, 5 (Rambla Centro)
 - SODUPE. — Carles I, 121 (Ali-Bey)
 - VELAZQUEZ. — Dr. Bove, 121 (Carmelo)
 - VILA. — Avda. Meridiana, 259 (Felipe II)

- Obertes tota la nit fins a les 9.30 del matí
- CENTRE ESPECIFICS M. FERRER ARGELAGUET
Llíria, 74. T. 237 65 44
- CENTRE ESPECIFICS MUNTANER
FARMACIA S. CASTELLS ROIG
Muntaner, 223. T. 230 57 19 i 239 32 62
- FARMACIA A. BOLOS
Rambla Catalunya, 77. T. 215 29 75
- FARMACIA ESTEVA VILARRASA
Passeig Gràcia, 104. T. 227 95 14
- FARMACIA PONSATI T. 319 17 48
Francesc Cambó, 12 (abans Av. Catedral)
- FARMACIA MESTRE
Villarroel, 53. Gran Via, 542. T. 254 84 75
- FAR. BALLESTER MARTI T. 227 38 41
Vallirana, 46 bis, cant. Francolí
- FARMACIA JAIME FIOL T. 253 74 61
Casanova, 140 entre Mallorca i Provença
- FARMACIA J. PADROS SECANELL
Moneada, 10. T. 319 76 32
- FARMACIA R. DOU CASALS. T. 214 51 26
Carrer Ntra. Sra. del Coll, 99
- FAR. CENTRE ESPECIFICS J. SEGARRA
Unió, 5 prop Rambles. T. 302 69 33
- FARMACIA J. M. DE POMES. T. 253 92 20
Aribau, 62 entre Aragó i València
- FARMACIA X. PRAT. Via Augusta, 49-51. T. 227 03 49. SERVEI A DOMICILI
- FARMACIA CIVIT
Av. Borbó, 64. T. 251 01 79
- FARMACIA DE "LA CRUZ"
Avingó n.º 27. T. 317 39 43
- FARMACIA P. LOSA. T. 251 10 41
Garcilaso, 213 i Manigua, 30
- DOCTOR NADAL DELHOM
Rambla Canaletes, 121. T. 221 29 51
- FARMACIA "GERMANA" F. LAFARGA
Ronda S. Pere, 15. T. 317 39 38
- FAR. VILA CLE. T. 251 86 43
Meridiana, 259 (metro Sagrera)
- FARMACIA CENTRE ESPECIFICS FRANCISCO VILADOT
Passeig Gràcia, 26. T. 302 11 24
- FARMACIA ANA SURRIBAS
Capità Arenas, 62 cant. Maestro Palla. T. 263 37 94
- FARMACIA VALENTINES NART
Verdi, 7. T. 213 30 43
- FARMACIA A. CLIMENT CURTO
Calvet, 29. T. 218 73 90
- FARMACIA P. MARTI. T. 303 50 47
Rda. Gral Mitre, 9 (Carretera Sagrera)
- FARM. ANA VIVER "LAS DOS CRUCES"
Baixen, 166-174 bis. T. 358.06 52 Btoque de la "Caja de Ahorros"
- FARM. HEREDIA ESPECIFICOS
Muntaner, 222 cant. Madozo. T. 223 11 65
- FARMACIA N. GONZALEZ. T. 211 24 43
Ravella, 11 prop Gral. Mitre, 100
- FARMACIA M. VILAS. T. 237 61 35
P. Bonanova, 54 (cant. Escofes Pass)
- FAR. FERRER INARTE
Enamorats, 145. T. 245 96 40
- FARMACIA TOMAS TOMAS JULIA
Plea. Rovira, 1. T. 213 34 30
- FARMACIA L. FARRE POU. T. 321 16 47
Rocella, 37 (cant. Entença)
- FARM. J. L. ALBERT FARRERO
Riera Blanca, 7. T. 249 80 14 i 240 10 44
- FAR. M.ª P. PEREZ ANGUERA
Pere IV, 210 (P.º Triunfo). T. 309 17 13
- CENTRE ESPECIFICS DR. FARRERO DE E. LLORENS. T. 242 25 62
Ronda de Sant Antoni, 12
- METGES D'URGENCIA 321 21 21
Centre Av. Sarrià 30 321 21 21
Ambulàncies 321 21 21
METGES D'URGENCIA 312 85 85
AMBULANCIES 312 85 85

AGENDA

ALACANT. — 20.15 h. a l'Aula de Cultura de la Caixa d'Estalvis d'Alacant i Múrcia, conferència de Francesc de Paula Burguera sobre el tema "Consciència regional dels valencians ahir i avui".

ALMASSORA. — 22.15 al Cineclub, projecció del film de Fellini "Amarcord".

BARCELONA. — Jornada consumidors, 10: "El consumidor davant el fenomen publicitari", per J. Urzaiz, a Girona, 46. A les 11.30, "La defensa organitzada dels consumidors a l'economia actual", per Manuel Boto Escamilla. A les 17, "Les Associacions de Consumidors, en el pla internacional", per A. J. Vicenté.

12: "Per una nova escala pública", per Marta Mata, a l'Aula Magna de la Universitat.

12: A la Facultat de Físiques i Químiques, "La ciència a Catalunya", amb J. Montoriol, R. Folch, S. Alegret, H. Barrera i J. Pla.

18: "La constitution de l'anthropologie politique et son domaine", per Georges Balandier, a ISPA, Amigó, 17.

18.45: Missa i posterior sessió acadèmica en commemoració del patró del Consell Superior d'Investigacions Científiques, a la capella de Sant Pau de la Biblioteca de Catalunya, i al carrer Egipciques, 15, respectivament.

19.30: Visita explicada de l'exposició Art Faraoní, al Museu Marítim, a càrrec de Joaquim Arxé.

19.30: Conferència de Masferrer, al Col·legi d'Economistes, dins el cicle "L'economia davant el canvi democràtic".

19.30: "La formació professional, avui", per Joaquim Vilà, al Club d'Amics de la Futurologia, Granvia, 608.

RIPOLL

Assemblea democràtica

El dia tres de maig es va constituir l'assemblea democràtica de Ripoll, adherida a l'assemblea de Catalunya. L'acte constitutiu és un pas important en el camí per a la consecució de les llibertats democràtiques que ja fa mesos que s'està gestant a Ripoll. El vot dels assistents fou unànime entorn dels quatre punts bàsics de l'assemblea.

LES BORGES BLANQUES

Inauguració de la fira de les Garrigues

Visita del governador a la comarca i tres detencions

Amb motiu de la inauguració de la Fira de les Garrigues, el governador civil de Lleida ha tingut ocasió, per primera vegada després que prengué possessió del seu càrrec, de posar-se en contacte amb la realitat socio-econòmica de l'esmentada comarca, que té problemes tan greus com el de l'oli.

A les Borges Blanques, el senyor governador, Luis Mardones, inaugurarà la XIV Exposició Industrial, Comercial i de Maquinària Agrícola en el recinte del Terrall. Durant l'acte pronunciarà unes paraules, entre les

quals destaquem: "Els problemes concrets han de tenir solució. Estan preparant-se unes línies d'actuació programàtica en els aspectes econòmics i socials per elevar al Govern les proposicions que estimem en el més sentit esperit de justícia social per a la comarca de les Garrigues, entre les quals les relacionades amb l'oli".

El governador es mostrà preocupat per la solució d'aquests problemes, però afirmà que havien de resoldre's amb la col·laboració de tots. Analitzà també el deficient equipament de la comarca: Institut i Escola Professional.

Durant l'acte d'inauguració, també, fou proclamada la pubilla de les Borges Blanques, que ha resultat ser la senyoreta Magda Giné Teulé.

DETENCIÓ DE TRES MEMBRES D'UNIO DE PAGESOS

Precisament a les Borges Blanques, dilluns passat —dos dies després de la visita del governador civil de Lleida—, eren detinguts per la Guàrdia Civil tres persones, acusades de pertànyer al sindicat il·legal "Unió de Pagesos" i d'haver participat en una escampada d'octavilles de l'esmentada Unió, el dia després de la visita del governador, per les Borges Blanques i que feien referència al problema de l'oli de les Garrigues. Al mateix temps, l'organització Unió de Pagesos demanava la dimissió dels presidents de la UTECO i de la COSA, senyors Mola i Nadal Gaya, per l'actitud ambigua que han adoptat davant el problema. Segons les últimes informacions, els tres membres d'Unió de Pagesos —Modest Panadés, de Belianes, Josep Pau, d'Arbeca, i Josep Duc, de l'Espluga Calba— continuen retinguts al dipòsit municipal de les Borges Blanques a disposició de la Guàrdia Civil.

J. GUTIERREZ

IGUALADA

El barri de Sant Maure, desatès

El barri de Sant Maure, de Santa Margarita de Montbui, té demanada l'aprobació d'una Associació de Veïns. El grup promotor o Comissió gestora, va convocar una conferència de premsa per exposar públicament l'actual estat de les gestions per legalitzar l'associació.

ven tan sols que l'Ajuntament posés els materials i pagués el projecte.

La desassistència és total, i més quan tots els veïns són treballadors de l'indústria d'Igualada. Per protestar van ser recollides més de dues mil cinc-cents signatures d'unes 3425 cartilles de la SS.

Això: un barri sense gairebé cap assistència mèdica, amb un granídic déficit de places escolars i preescolars, sense telèfons públics, sense carrers asfaltats, amb problemes d'aigua, d'olors per la proximitat dels abocadors d'escombraries l'Igualada (a menys d'un Km) de la riera de l'Anoia i amb una manca total de planificació urbana. Hi ha una carretera de la Diputació enmig del barri, sense servei regular de taxis, ni cap servei regular de taxis, ni cap companyia d'autobusos els diumenges, perquè no els és rentable, etc... Els veïns creuen que és un barri que com a mínim necessita la participació de tothom per arribar a la solució, i aleshores no entenen les dificultats per estar legalitzats.

Els veïns, doncs, demanen que s'atenguin les seves raons. Per demostrar llur bona disposició, van fer una proposta que, després de molt de temps, l'Ajuntament de Santa Margarida acceptà: per a la construcció d'un parc, els veïns es comprometen a posar la mà d'obra. Demana-

GIRONA

Lluís Llach autoritzat a cantar

Definitivament Lluís Llach ha estat autoritzat a cantar a Girona el proper dinou de maig a la tarda.

L'autorització governativa va ser comunicada ahir al matí als promotors del recital, i així es tanca la prohibició d'actuar fora de Barcelona i província que pesava sobre el cantant de Verges des de l'expulsió de les Illes Canàries. Després d'aquest recital, en seguirien tres més a celebrar els dies 12, 13 i 14 de maig a la nit.

JOVE FERIT

A l'altura del quilòmetre 716 de la carretera Nacional II, entre l'aeroport de Girona i la capital, un vehicle que havia estat robat unes hores abans a Mataró, rebé diversos impactes de bala de la Guàrdia Civil. Un dels ocupants, el jove Francesc Arancil Mondéjar, de 21 anys, en resultà greument ferit.

Sembla que l'automòbil no féu cas de l'ordre de parar-se que li fou comminada.

SUCRAN

el bon sucre

som esportius

fins i tot construït

PAGUI EN
2 ANYS

TENISSINCO

PISCINES-TENNIS

Almogàvers, 116 • Tel. 309 56 00 • BARCELONA-5

INVERSIO EXCEL·LENT

CADAQUES

COMPRI LA SEGONA VIVENDA EN UN EDIFICI

DE CATEGORIA. INFORMES MOSAFA, S. L.

BRUSI, 36. T. 227-64-23. BARCELONA-8

MALLORCA

La Cambra defensa l'empresa

Preocupació pel moment polític del país

La Cambra de Comerç de Mallorca i Eivissa llavors de fer-se ressò de la greu situació econòmica de les Illes des de 1973 es dirigeix al Govern espanyol per manifestar la seva preocupació per la confusa situació política que travessa Espanya, "situació —diu el document— que és indispensable de clarificar amb vista a la planificació de la vida de qualsevol empresa".

"Per això aqueix cal instar el Govern, així com totes les forces polítiques ja existents, ja sortides de l'actual clima d'obertura, que adoptin amb urgència posicions d'acord amb els interessos espirituals i materials del poble espanyol, cercant la definitiva organització política, democràtica que hagi de desenvolupar-se en el futur de la vida de la nació".

Abans, com a introducció a l'esmentada declaració de la Cambra damunt la situació econòmica i social actual, l'entitat il·lenca acorda que els seus principis fonamentals, com poden ser el reconeixement de la iniciativa privada i la lliure competència, així com el reconeixement "que el servei social que han de rendir les empreses sols es compleix en l'extracció de beneficis" cosa que segons aquest mateix escrit falla per la seva base a les empreses marginals o deficitàries.

Concreta en tres punts les línies d'actuació adequades.

1. — Seguretat mútua de representativitat entre els interlocutors en el necessari diàleg entre empresaris i treballadors, Reforma i llibertat sindicals així com l'acceptació d'un arbitratge imparcial per a quan sorgeixin diferències.

2. — Mentalització que l'empresa

és un "ens" i únic inexistent sense una coordinada col·laboració entre els mitjans de producció i els treballadors a través d'una direcció eficient.

3. — Convenciment per part de tots que les empreses tenen com a principal força la producció o distribució de bens i la prestació de serveis per al bé econòmic de la nació.

Es després d'aquesta introducció quan el document es refereix en concret a la greu situació econòmica de les Illes, especialment per al sector bàsic, el turisme, cosa deguda en bona part i, citant textualment, al precari muntatge de moltes empreses hoteleres. "Les Illes —diu l'escrit— han d'avançar seriosament cap a una reestructuració econòmica per fer front als problemes empresarials."

SEBASTIA VERD

VALENCIA

Els PNN fan una assemblea de districte

La marxa de la llibertat arriba al País Valencià

A partir de les 11 del matí, es va celebrar ahir a l'aula 404 de la Facultat d'Econòmiques de València una assemblea de districte de PNN amb la participació d'una seixantena de professors de diversos centres de la Universitat.

Els representants valencians a la comissió negociadora i a la coordinadora estatal informaren els reunits de l'actitud del Ministeri d'Educació i de Ciència, que es féu palesa a la darrera entrevista celebrada amb el director general d'universitats, el qual donà als PNN un imatge molt més oberta al dialeg que els qui ocuparen abans aquest càrrec. Les autoritats ministerials han tractat per primera vegada i d'una manera seriosa la qüestió del contracte laboral dels PNN i la seva lògica

contrapartida: la congelació de les oposicions per a qualsevol càrrec docent de caràcter numerari. També ha estat positiva l'actitud de l'administració pel que pertoca a la gestió democràtica de la Universitat i el seu aspecte més transcendental per als PNN: l'estatut del professorat, la desaparició del contracte vitalici i la pèrdua del tradicional privilegi del rector i del delegats de ser només ells els qui decideixen com i qui es contracta.

DISCUSSIO SOBRE CONTRACTACIÓ

Després de donar aquesta informació als reunits, s'ha obert una discussió sobre les "comissions de contractació" i s'ha sol·licitat al Ministeri que doni seguretats que, pel pròxim curs, seran renovats tots els contractes dels PNN que ja treballen enguany a l'Universitat.

Els PNN han criticat la maniobra del rector Bagenia quan ha decidit d'una manera unilateral, autocràtica la composició de la comissió de contractació, integrada quasi exclusivament per membres de la junta de govern de la Universitat sense cap participació dels estudiants i dels PNN. Això és molt més greu encara —PNN dixit— perquè és en plena contradicció amb la posició darrerament manifestada pel propi Ministeri.

El segon punt discutit per l'assemblea ha estat el de l'Estatut del professorat, que ha de fixar les condicions contractuals del personal docent universitari (categories professionals, durada del contracte, accés a categories superiors, òrgans de control de la qualitat de l'ensenyament, competència d'aquests òrgans en la rescissió dels contractes, etc...).

L'assemblea es reuní en sessions de matí i de vesprada, i també va debatre el tema de l'elecció de rector el pròxim 18 de maig. Els PNN volen mantenir amb tots els candidats unes xerrades on poder-los exposar llurs problemes i veure'ls després reflectats en els programes d'actuació rectorals.

MARXA DE LA LLIBERTAT AL PAÍS VALENCIA

S'ha constituït a Sueca (Ribera Baixa) un secretariat local provisional per a l'organització en aquella comarca dels focs de Sant Joan i la marxa de la llibertat d'aquest estiu. Un grup de joves de la capital de la Ribera Baixa ja ha pres la primera iniciativa: imprimir tres o quatre milers d'etiquetes adhesives amb la inscripció: "Poble del País Catalans, posat a caminar". El grup promotor de Sueca s'ha posat en contacte amb un altre grup similar que treballa a Vinaròs (Baix Maestrat). Pel que nosaltres sabem, aquestes són les primeres poblacions del País Valencià en què tant la marxa com els focs han trobat una decidida adhesió.

INAUGURACIÓ DE "MARKETING-76"

Ahir, s'inaugurà a València el Congrés nacional de Marketing, que agrupa diversos professionals d'arreu del l'Estat espanyol. L'acte d'obertura fou presidit pel governador civil de València Marià Nicolas. Segons manifestacions dels promotors d'aquest certamen, l'objectiu que s'hi persegueix és el d'actualitzar el treball dels professionals del marketing d'acord amb la radical evolució del món dels nostres dies.

Els organitzadors del congrés han destacat que els diversos clubs de marketing de l'Estat espanyol apleguen quatre mil cin-cents professionals de diverses categories i representen una sèrie d'activitats econòmiques que suposen un volum de negocis superior als tres mil milions de pessetes.

Marketing-76 té prevista l'organització de diversos actes culturals encarats a la formació professional dels congressistes. Prendran part en aquestes jornades coneguts conferenciant especialistes en temes econòmics, com l'economista Ramon Tamames.

ES NEGA A JURAR ELS PRINCIPIS DEL MOVIMIENTO

Una de les aspirants a un càrrec administratiu de l'Ajuntament de Manises (l'Horta) ha estat rebutjada a les oposicions en negar-se a fer el jurament preceptiu d'obediència: lleialtat als principis del Movimiento Nacional.

EMILI PIERA

BREU

ALACANT. — La primera conferència de la Tercera Setmana de Cultura Valenciana, anunciada dies passats, va tenir lloc a l'Aula de Cultura de la Caixa d'Estalvis d'Alacant i Múrcia. Fou pronunciada pel doctor Manuel Broseta sobre el tema "Universitat valenciana i societat", informa Pere Miquel Campos.

BORRIANA. — La delegació provincial de Mutualitats obrirà aquesta setmana una oficina en aquesta localitat de la Plana Baixa. Les empreses que cotitzen a la Mutualitat en totes les comarques castellonenques arriben a les set mil cin-cents, que suposen més de vuitanta mil afiliats, ens diu Xavier Manzanet.

CASTELLO. — Els dies compresos entre el 10 i 13 d'aquest mes es desenvoluparan conferències relacionades amb el món del cítrics. Aquest cicle l'organitza el Col·legi d'Enginyers Tècnics i Perits Agrícoles amb la col·laboració i patrocini de l'Unió Territorial de Cooperatives del Camp i la Junta de Cooperatives Exportadores d'Agrís. Les conferències tindran lloc a la sala d'actes de la UTECO.

EIVISSA. — Els senyors Josep Torres Tur i Joan Vingut foren elegits president de la UTT d'hotelleria d'Eivissa i Formentera i president del mateix sindicat en una votació celebrada a la Delegació Insular de Sindicats. Els dos ocupaven ja càrrecs sindicals al sector. Segons fonts de la Delegació, el nombre de votants ha estat bastant reduïda.

MALLORCA. — L'arquitecte Miquel Arenas ha guanyat, per 87 vots contra 49, en les eleccions per al càrrec de delegat del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya i Balears. Miquel Arenas, que representa la línia progressista, serà delegat, sigui quina sigui la candidatura que guanyi en les eleccions que se celebraran a Barcelona el dia 19 de maig vinent, informa Sebastià Verd.

VILA-REAL. — Ens informa Xavier Manzanet que l'emissora de Ràdio Popular de la Plana, que sempre ha vetllat per la nostra llengua al llarg de la seva programació quotidiana, es troba amb la sorpresa de rebre aquests dies anònims i telegrames on l'acusen de ser venuda a l'or català. D'altra banda, demà, dijous, inicia un nou espai en català nomenat "El millor i el pitjor" on es recolliran noves de diferents llocs.

MENORCA

Terrorisme de dreta una vegada més

El més de març passat fou un mes intens pel que fa a petites activitats terroristes. Coneguts membres de la nostra societat reberen amenaces telefòniques. Alguns —el menys— sofriren petits atemptats.

Les crides telefòniques portaven, en la seva majoria, una signatura clara: aquí l'AFB (Acció Falangista Balear), força de xoc nascuda a Mallorca i que té feels seguidors a la nostra illa, sobretot, a Ciutadella.

Més endavant, elements desconeguts protagonitzaren algunes explosions ocasionades per artefactes de fabricació casolana. Finalment, després de constants protestes dels ciutadans, foren detinguts dos joves de Maó que declararen haver estat els autors de les explosions i d'alguns actes de terrorisme.

Evidentment, la detenció dels joves maonesos —que no semblaven estar en relació amb cap organització política terrorista— no explica l'onada d'actes incívils, ni tampoc les activitats de l'AFB. Emperò fou útil a la nostra societat pel fet que s'aturaren les activitats terroristes, és clar que amb la intenció que els dos joves engarjolats —que, siga dit de passada, ja no ho són— es carregassin totes les culpes.

Però com que l'oposició no cedeix, l'extrema dreta continua. Dimecres passat, Andreu Murillo parlà a l'Ateneu de Maó —tal i com ja he explicat damunt aquestes planes— sobre un tema d'història de Menorca,

conferència que havia de ser repetida a Ciutadella el divendres següent. El fet és que va rebre diverses telefonades anònimes que li recomanaven de no moure's de Maó, si volia conservar la pell.

TAMBE CONFUSIO?

Més d'una vegada he escrit i he defensat públicament que algun membre o altra de l'OJE de Ciutadella està —o ha estat— en contacte amb l'AFB. Adhuc ho he manifestat a Lluís Mallo, delegat local de la Joventut. I si bé ell no m'ha desmentit l'afirmació, ha volgut deixar ben clar que l'OJE, com a tal, no tenia res a veure amb l'AFB.

Les passades vacances de Pasqua, el local de l'OJE de Ciutadella ha estat víctima també d'un assalt terrorista. Després de rompre el forrellat, hi enjorren tot destrossant-ne alguns utensilis. També pintaren de vermell un quadre del general Franco i un altre de José Antonio Primo de Rivera.

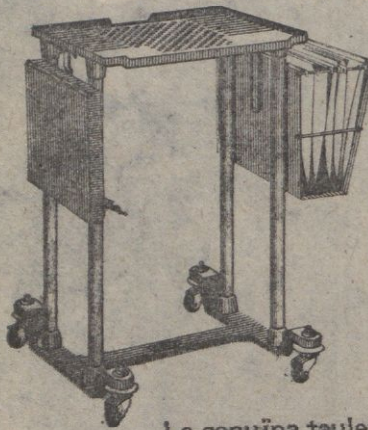
Es de destacar que, fins ara, cap grup d'extrema esquerra de caràcter terrorista no s'ha declarat constituït a Menorca i que ningú no ha reivindicat l'assalt als locals de l'OJE.

Els fets, encara que estranys, són així. De tota manera la pregunta és al carrer: s'arribarà a fer llum, per part de l'autoritat, damunt tots aquests esdeveniments?

JOSEP M. QUINTANA

Per les vostres màquines d'escriure

INVOLCA

La genuïna tauleta

INVOLCABLE

Demaneu-la al vostre proveïdor habitual

INVOLCA Apartat 8093 Barcelona

COMARRUGA

(Farragosa)

EUROPE GRAN HOTEL

★★★★

Preus Especials

del 16 de Maig

al 14 de Juny

6 dies PENSIÓ COMPLETA

de Diumenge a Dissabte

4.580.- Ptes.

Incloua 1 hora de Tennis.

Piscina il·luminada

Piscina.

Informació: Tel. (977) 66 16 50.

ASCENSORS APEL FUNCIONA

APEL, S. L. Avda. Enllaç Vicenç

Martorell, n°3 CORNELLÀ

Tel. 377 39 49

Especialistes en el manteniment d'ascensors i muntacàrregues

GALERIA D'ART GRIFE & ESCODA

AVDA. GLM. FRANCO, 484

EXPOSICIO

CASAÑÉ PUIG

TROPEA Galeria d'art

Santaló 101 103

Barcelona

CARLES VELILLA

Demà, inauguració

XALETS

Amb 80.000 pams2 de terreny amb moltíssims pins

Fantàstiques panoràmiques, aigua i llum

Prop de Montserrat

per 790.000 pessetes

Des de 75.000 ptes. ENTRADA

i 11 ANYS DE FACILITATS

ENTREGA IMMEDIATA

Informes tel. 246-37-39 (de 4.30 a 8.30)

MADRID

El govern torna a tenir la iniciativa

La qüestió de la successió a la corona sembla aclarir-se

El govern, malgrat els rumors reiterats de divergències internes, ha anat recobrant una certa imatge de seguretat. Fa la impressió que torna a prendre la iniciativa dels esdeveniments polítics. El cap de la diplomàcia, Arellza, anuncia que anirà al Marroc a fi de consolidar, un cop oblidada la qüestió del Sàhara, el començament d'una cooperació hispano-marroquina en les esferes econòmiques, comercials, culturals i turístiques.

La represa de l'activitat envers l'exterior per part del ministre d'Assers Estrangers ofereix l'oportunitat de suposar que Arellza ha pogut superar els moments de "pressió" que ha suportat arran del discurs del president Arias a la televisió. No és difícil d'imaginar que la convicció monàrquica del comte de Motrico es transforma, de tant en tant, en actes de fidelitat a la persona del rei i a la circumstància de la Corona.

FRAGA MENYSPREA L'OPOSICIO

Mentre Arellza anuncia viatges, Fraga Iribarne continua fent declaracions a l'estranger. El beneficiari de les darreres ha estat el suplement europeu del diari francès "Le Monde". Al cap i a la fi, res de nou: que es legalitzaran —diu el ministre— els partits polítics, tret dels violents, els separatistes i els comunistes. De tota manera, es veu que l'entrevistador francès no en tingué prou amb aquesta resposta i cargolà una mica més el vice-president de l'Interior, Aleshores, Fraga Iribarne va haver de fer "equilibris" i, referint-se als comunistes, va dir: "Un cop acabada la primera etapa de la reforma, no sé què passarà". Després, Fraga afegia que no creia que els comunistes tinguessin massa audiència i que, encara que fossin nombrosos, "ara com ara, no dubtaré en prohibir-los".

Usant un estil similar al d'Arias Navarro en el seu discurs, Fraga va qualificar de forma despietada tota l'oposició. "Són un grup de polítics frustrats —va dir— que volen el poder ràpidament". I encara no en va tenir prou: "No reconec la seva posició i els menyspreo; no els menysprecio tots, però, la majoria, els considero companys de viatge del comunisme, i no en faig massa cas". Les frases són veritablement espectaculars, i els atacs a l'oposició pertanyent a una situació no democràtica. Si hi hagués democràcia, Fraga no podria parlar així.

Els termes amb què Fraga s'expressà a "Le Monde" i els mateixos atacs a l'oposició, ens els podem imaginar. El que no podem imaginar —això sí que és nou de trinca— és que Fraga "quan la voluntat popular s'hagi expressat, a través de les eleccions generals, es retirarà i es dedicarà a pescar".

LINIES BASIQUES DE LA SUCCESSION A LA CORONA

Es diu que divendres, dia 7, podria ser una data de contribució a la claredat política, que bona falta fa. Els cercles polítics que es tenen per ben informats, asseveren que els ministres tractaran el tema del projecte de Llei de Successió de la

Corona, que modificaria la llei actualment en vigència, aprovada pel referèndum del 1947. Del text de l'avantprojecte, que ha estat conegut per l'agència Logos, se'n podria treure aquest extracte: es regulen les figures del príncep hereu i del consort reial, i la regència i la tutela del rei menor d'edat; la regència assumeix les funcions de la prefectura de l'estat només en els casos que el rei sigui menor d'edat o en els de mort, incapacitat, malaltia o qualsevol altra causa greu que impossibiliti el rei; en casos d'absència del territori nacional, el rei conservarà l'exercici de la prefectura de l'estat en tota la seva plenitud. Segons l'agència Logos, l'avantprojecte, elaborat per la Comissió Mixta Govern-Consell Nacional, consta de tretze articles i una disposició final.

EL PRINCEP D'ASTURIAS I ELS LEGITIMISTES

En una relació més o menys íntima amb els plantejaments d'aquest projecte de llei, convé no passar per alt la presumpció, per ara no confirmada, d'acord amb la qual l'infant Felip, fill de Joan Carles, podria ser proclamat Príncep d'Astúries —que és la manera tradicional de designar l'hereu de la Corona— amb motiu del viatge dels reis a aquell Principat. El que no se sap és qui nomenarà Príncep d'Astúries l'infant Felip. La tradició és que el nomenament vingui de les Corts. Aquesta tradició podria no trencar-se en el cas que el projecte de Llei de Successió ja hagués estat aprovat cap el quinze o setze de maig, és a dir, abans de la visita dels reis a Astúries.

Els monàrquics de debò, per poc

PREMSA

"El País" va apareixer amb cert retard

Ahir va sortir al carrer el primer número del nou diari editat a Madrid "El País", que amb una tirada de 250.000 exemplars recull l'actualitat nacional i internacional, així com diverses aspectes d'opinió. El dirigeix Juan Luis Cebrián.

En la primera plana apareix la mort del guàrdia civil, Antonio Frutos, el document del Parlament Europeu sobre Espanya, el viatge d'Arellza al Marroc, i un article titulat "Ante la reforma" en què es diu que "la reforma política anunciada no satisfé les exigències mínimes que el respecte als principis de la democràcia i de la llibertat exigeixen, ni pot aconseguir l'adhesió de les noves generacions d'espanyols".

Tres-cents milions de pessetes, aproximadament, i quasi cinc anys des de les primeres gestions, és el que ha costat la sortida del primer número. Confeccionat i realitzat amb modernes tècniques d'offset i fotocomposició, s'imprimeix en una rotativa nord-americana de cinc grups que treballa a una velocitat de 50.000 exemplars l'hora. Una falla tècnica de la rotativa, va retardar la distribució del diari en els llocs de venda.

II JORNADES DE PLASTICS REFORÇATS

Els dies 13 i 14 de maig es celebrarà al País de Congressos de Barcelona, al recinte firal de Montjuïc, les II JORNADES DE PLASTICS REFORÇATS que congregarà als industrials transformadors i utilitzadors dels plàstics reforçats, en les seves diverses aplicacions. El programa de conferències es desenvoluparà en règim intensiu i hi intervindran com a ponents, conegudes personalitats i directius del sector, que exposaran fins a 16 comunicacions, les quals inclouran des de temes tècnics —noves aplicacions, resines especials, nous sistemes d'emmotllament...— i comercials —tendències del consum, evolució dels diferents mercats, etc.

Tots els temes estaran recolzats per gràfics i medis audiovisuals, entregant-se als assistents, important documentació especialment elaborada per a les Jornades. El segon dia es donarà especials relleus a la incidència dels plàstics reforçats en la indústria química.

Les Jornades estan organitzades pel Centre Espanyol de Plàstics. Associació d'Indústria de Plàstics, carrer Còseca, 300. Barcelona-8. Tel. 228 50 56 i 227 87 00 on poden dirigir-se a fi de rebre més informació.

PAIS BASC

Denúncia del terrorisme blanc

No és tan sols l'activitat "roja" d'ETA la que trenca la pau del País Basc. La violència té, de vegades, el color blanc de les dretes.

Ahir els diaris de Sant Sebastià publicaven una carta dels responsables de la parròquia del barri d'"El Antiguo", la "Ikastola" Jakintza, l'Associació de Veïns de la barriada i les societats populars gastronòmiques "Istingorra" i "Peña Taurina Donostiarra", on es denuncia l'activitat d'organitzacions anomenades de "Cristo Rey" i "Ante-Terrorisme ETA".

Diu la carta que tot el barri se sent amenaçat per aquestes organitzacions, encara que els fets han estat dirigits contra persones i entitats concretes. Diuen també que han denunciat al jutjat els següents delictes:

— Collocació d'un artefacte explosiu al bar Alaya que va causar desperfectes no sols en aquest establiment sinó també en les cases de més a prop.

— Intimidacions als propietaris del bar Echevarria, on varen llençar un cóctel Mòlotov quan era tancat, a més de col·locar un artefacte explosiu al cotxe de l'amo de l'establiment, que no va explotar.

— Incendi d'un altre cotxe que va quedar completament desfet

— Destrosses diverses a la ikastola Jakintza (escola d'ensenyament en llengua basca).

— Incendi dels baixos de la parròquia amb cóctels Mòlotov i pintades a les parets exteriors del temple, típiques d'aquestes dues organitzacions.

— Amenaces a particulars tot al llarg dels sis últims mesos per telèfon i amb notes escrites, intimidant les persones perquè se'n vagin de Sant Sebastià; les amenaces arriben fins i tot a fer-se cara a cara pel carrer o a la casa d'aquestes persones quan es troben soles, i a més a més, amb trencament de casa, és a dir, violació de domicili, quan els propietaris no hi són.

Ulimament els joves del barri han rebut notes per correu que els amenacen amb la violació de les seves promeses, o represàlies contra d'ells o les seves famílies, si continuen anant als locals de la seva parròquia. Són notes signades amb les sigles ATE.

Els dies 9, 11, 12 i 20 d'abril, les llunes dels aparadors d'unes galeries comercials d'una carnisseria van aparèixer trencades, després que els propietaris haguessin rebut diverses vegades amenaces telefòniques dels de "Cristo Rey", volar-los els establiments.

FUNERAL PEL CAPORAL DE LA GUARDIA CIVIL

A les onze del matí d'ahir a Legazpia va tenir lloc el funeral per l'ànima del caporal de primera de la Guàrdia Civil, Antonio Frutos Sualdea.

A més de la vídua, les tres filles i altres membres de la família del difunt, unes cinc-cents persones van acudir a la parròquia de l'Assumpció de Legazpi, on va oficiar la missa de cos present el vicari Barandiaran i dos sacerdots més. A la presidència hi havia el subdirector de la Guàrdia Civil, governadors militar i civil de Guipúscoa i altres autoritats i representacions.

Acabada la cerimònia, fora de l'església, quan el cos del caporal era carregat al cotxe que el va traslladar al seu poble nadiu, els seus companys van cantar l'himne de la Guàrdia Civil, i el governador va pronunciar uns crits de "Visca Espanya", "Visca el Rei" i "Visca la Guàrdia Civil", contestats pels assistents, un dels quals va cridar també "Mori l'ETA".

S'ha sabut que l'artefacte que va causar la mort al caporal va ésser accionat a distància i que després de l'explosió hom va veure dos joves que s'escapaven en moto.

MES DETENCIONS

Encara que les fonts oficials mantenen un silenci absolut fins al moment de transmetre aquesta crònica, hom creu saber que hi ha hagut més detencions, efectuades per la Guàrdia Civil en les últimes vint-i-quatre hores a Guipúscoa, i que alguna d'aquestes detencions estaria relacionada amb l'atemptat d'abans d'ahir.

Un diari de Madrid dona els noms de quatre persones detingudes: els joves Pagoaga Gallastegui "Pello", i Melchacatorre Aguirre, "Hijillo", que serien "alliberats" d'ETA, i en poder dels quals s'haurien trobat dues pistoles "Parabellum". Tots dos viuen en un pis de Sant Sebastià amb dues germanes, de cognom Intxausti, també detingudes.

ROBERT PETIT

LLIBERTAT D'UN PERIODISTA

El magistrat jutge del jutjat d'Ordre Públic número u ha dictaminat la llibertat sota fiança de 30.000 pessetes del periodista Luis Lázaro de "Diario Económico" que fou detingut fa uns dies. Ha estat processat com a presumpte autor d'un delictes de propaganda il·legal.

CAMPANYA ANTI-ROBATORI

Col·laboreu instal·lant alarma a la vostra llar
950 pessetes instal·lació inclosa
Xalet, locals comercials, fàbriques, etc.

Consulteu-nos **MÜLLER** Tel. 214-28-91

COSTA BRAVA, A PROP DE PALAMOS

Som una comunitat de propietaris que ens hem creat un reduït nucli residencial pel l'esplai de les famílies, tenim restaurant privat, club social, pistes de tennis, torres i terrenys per adjudicar solament a 8 nous socis. Volem persones a nivell social i amb gust.
Demaneu entrevista al nostre senyor Giró. TEL. 228-03-00.

EDIFICI DE DESPATXOS

De luxe, al c/ Mariano Cubi, 7 i 9, amb tots els serveis: calefacció, aire condicionat, sanitaris acabats, "terrazzo" 40x40, fil musical, TV Parking. De 60 m2. a 300 m2. Informació al telèfon 317 78 62

HERNIAT

L'aparell "ODRAP" és suau i de la màxima comoditat. Perquè és sense ferros ni ressorts; només pesa 95 grams; sota el banyador es porta sense notar-se. Es pot dormir portant-lo i banyar-se per ser rentat. Amb "ODRAP" l'hèrnia va reduïda i millorant. Es fabrica a mida, sota prescripció facultativa. "ODRAP" Travessera de Gràcia, 10 pral. (al costat Calvo Sotelo). BARCELONA - 6. Autorització D.G. Sanitat 580. Consulteu al vostre metge. Horari 10 a 1 i de 4 a 7.

MISS HOLANDA

Aspirant al títol de MISS EUROPA

ELECCIO MISS EUROPA

4-8 maig 1976

Als GRANS MAGATZEMS

ANDORRA

LES DONES MES BONIQUES D'EUROPA ES CITEN A PYRENEES, L'ESPEREM!

ACTIVITAT POLITICA

Torna un dirigent del PSOE històric

La jornada política d'ahir va ésser protagonitzada per diferents esdeveniments entre els quals es poden destacar l'arribada a la capital espanyola de Víctor Salazar, secretari del Partit Socialista Obrer Espanyol, sector històric; la integració dels partits de l'oposició que es troben fora de "Coordinació Democràtica" o "Platajunta"; la rèplica de la "Federació Popular Democràtica" contra la Confederació de la Democràcia Cristiana i l'arribada a Madrid del ministre de la Governació després del seu viatge per Galícia i Lleó.

"Siguin quines siguin les oportunitats d'apertura que ofereixi el govern espanyol, són bones per a l'organització i el desenvolupament del Partit", va declarar ahir el secretari general del Partit Socialista Obrer Espanyol, sector històric, Víctor Salazar, en arribar a l'aeroport. Víctor Salazar s'installa definitivament a Espanya, on arribà acompanyat de la seva muller, després de trenta-set anys d'exili. Des de fa dos anys, succeï en el càrrec a Rodolf Llopiès. Segons declarà, considera que ja no té sentit l'existència d'un govern republicà a l'exili, i que una de les principals tasques a realitzar pel seu grup és la unificació dels socialistes espanyols.

L'OPOSICIO NO S'INTEGRA A LA "PLATAJUNTA"

A finals d'aquest mes, possiblement, es produirà la integració dels partits polítics de l'oposició de dretes que estan fora de "Coordinació Democràtica" o "Platajunta". Aquesta oposició obrirà una "tercera via", ja que la seva posició es troba entre la línia reformista que propugna el poder i la ruptura en la direcció que pretén "Platajunta". Entre els partits que podrien constituir la "tercera via" figuren el PSOE (sector històric), PSDE, grups demo-liberals (Garrigues, Larroque i Trias) així com algunes organitzacions regionals.

FEDERACIO POPULAR DEMOCRATICA EN CONTRA DE LA CONFEDERACIO

Davant l'anunci de la constitució d'una auto-anomenada Confederació de la Democràcia Cristiana, la Federació Popular Democràtica ha publicat un comunicat en què fa avinent, entre altres punts, que cap d'aquests grups no forma part de la Unió Europea Democràtica Cristiana, i per tant de la mundial.

El Front Sindicalista Nacional ens ha passat una nota, en la què entre altres coses es diu:

1r Els passats dies 1 i 2 de maig es va celebrar a Madrid la primera assemblea nacional de la joventut falangista amb l'assistència dels compromissaris i representants, afiliats i militants de trenta-vuit províncies espanyoles. Els reunits van acordar per majoria simple el següent:

1r Unificar el mètode d'actuació i línia política a tot Espanya.

2n La joventut de Falange Española de las Jons actuarà d'ara en endavant a nivell nacional amb el nom de Front Sindicalista Unificat. Actuaran també amb aquest nom les organitzacions d'estudiants universitaris fins ara denominades Juntas de Posició Falangista i Juntas Falangistes Unificades.

3r Es nomena delegat nacional del Front Sindicalista Unificat a la "Junta de Mando Nacional de Falange Española de las Jons" el camarada Javier Morillos López.

4r El Front Sindicalista Unificat, organització juvenil de Falange Española de las Jons, denunciarà a l'anomenat Frente Nacional Español, encapçalat per Raimundo Fernandez Cuesta, i per la falsificació que de la doctrina nacional-sindicalista realitza amb l'única finalitat de ressuscitar l'anomenat Movimiento Nacional, és l'antitesi de Falange Española de las Jons.

Dijous, sessió informativa a les Corts Tractarà de les reformes qualificades d'urgència

Mentre ahir foren publicats en el Butlletí Oficial de les Corts les tres declaracions d'urgència a les regulacions del dret de reunió, d'associació política i de modificació de determinats articles del Codi Penal relatius al dret de reunió, associació, expressió de les idees i llibertat de treball, el president de les Corts, Fernández Miranda, ha convocat per al dijous vinent, dia 6, una reunió informativa.

La reunió que començarà a dos quarts de sis de la tarda, servirà per a exposar el significat i l'abast del procediment d'urgència recentment establert per la presidència de la Cambra per als projectes de llei, el tràmits dels quals siguin declarants així pel Govern, informa Europa Press.

En aquesta sessió informativa es respondran totes les qüestions que els procuradors formulin arran de la citada matèria. Han estat convocats tots els membres de les Corts que desitgin ser presents a la reunió, car en el curs de la sessió hom informarà dels mètodes i mètodes d'aplicació del procediment d'urgència, procediment que omple un buit —s'informa en fonts competents— però no modifica ni restringeix cap

de les disposicions reglamentàries vigents, sinó que hom les acomoda al nou procediment.

L'anunci d'aquesta reunió ha despertat un gran interès en els ambients parlamentaris.

EL DIVENDRES, CONSELL DE MINISTRES

Informa Europa Press que divendres vinent, dia 7, el Govern es reunirà en el Palau de la Presidència, per tal de celebrar Consell de Ministres, que tindrà caràcter ordinari, segons s'ha sabut de fonts competents.

El Consell de Ministres celebrat divendres passat tingué caracter extraordinari, pel que amb la reunió d'aquest vinent divendres hom manté la periodicitat quinzenal habitual dels consells.

EL REI REBE EL MINISTRE D'OBRES PUBLICUES

El Rei rebé ahir a la tarda el ministre d'Obres Públiques, Antonio Valdés y González Roldán. L'entrevista es dugué a terme en el Palau de la Zarzuela, residència de Joan Carles I.

JOAN CARLES ANIRA A CANARIES

Joan Carles I realitzarà una visita de caràcter privat a l'illa canària de Tenerife, el vinent dia 23 del present mes, per donar la sortida als vaixells que participaran en la regata internacional Santa Cruz de Tenerife-Barbados.

Entre els vaixells participants en aquesta regata hi haurà el vaixell-escola de la Marina de Guerra espanyola "Juan Sebastián Elcano".

VACANT AL GRUP DELS 40

Encara no han estat convocats, segons informa Cifra, els membres del grup de consellers nacionals de designació directa per a procedir a l'elaboració d'una terna de què sortirà la persona que haurà de cobrir la vacant causada en el grup per la mort de José Antonio Elola Olaso.

En cercles pròxims al Consejo Nacional, hom especula amb la possibilitat que la convocatòria es faci la setmana entrant. D'altra banda, els mateixos cercles assenyalen com a possible integrant de la terna Carlos Pinilla Turiso, actual president de la comissió de pressupostos de les Cortes Espanyoles i conseller per Zamora. Des de l'acompliment de les previsions successòries, han estat convocats dues vegades els membres d'aquest grup, per tal d'elaborar ternes de candidats per a cobrir les vacants ocasionades per les morts de Fernando Herrero Tejedor i, Antonio Iturmendi Bañales.

En aquestes ocasions el ple del Consejo, elegit com a consellers permanents Antonio José García y Rodríguez Acosta i Gonzalo Fernández de la Mora y Mon.

Segons estableix, l'apartat b) de l'article 22 de la Llei Orgànica de l'Estat, les vacants que es produeixin en aquest grup, seran proveïdes per elecció, mitjançant proposta en terna dels integrants que en quedin al ple del Consejo.

Un cop elaborada la terna, serà convocat un ple del Consejo Nacional per a procedir a l'elecció per el més gran nombre de vots del nou conseller permanent d'entre els components de l'esmentada terna.

BREU

BANDERA. — La matinalada passada fou trobada una bandera subversiva en el dipòsit d'aigua de la localitat de Los Angeles (Madrid). D'una de les puntes, en penjaven dos cables que entraven en una capsa de sabates. La bandera era a uns cinquanta metres d'alçada, informa Europa Press.

La retirada de la bandera, pertanyent a un partit que actua en la clandestinitat, es realitzà utilitzant una escala dels bombers.

CALVO SOTELO. — Poc abans de las sis de la tarda d'ahir, el ministre de Comerç, Leopoldo Calvo Sotelo, va emprendre viatge aeri amb destí a Nairobi, capital de Kenya, on assistirà a la IV Conferència de la UNCTAD (Conferència de les Nacions Unides per al Comerç i el Desenvolupament).

Calvo Sotelo viatja al capdavant de la delegació espanyola que és integrada per alts funcionaris dels ministeris relacionats amb l'alimentació i el desenvolupament econòmic.

MERCAT COMU. — "Crec que Europa occidental trigarà uns anys a obrir les portes a l'emigració, llevat que en les negociacions d'Espanya amb el Mercat Comú, s'obtingués una clàusula especial en el sentit de permetre una més gran circulació de la mà d'obra pels països que la integren. En aquest cas, l'atur podria modificar-se substancialment", ha declarat don Jorge Jordana de Pozas a "Última Edición", de Ràdio Nacional d'Espanya.

SORIA. — L'Ajuntament de Sòria ha votat no a l'amnistia.

En sessió extraordinària celebrada per la corporació es va sotmetre a votació aquest punt, amb el resultat de dos vots a favor i sis en contra. La sessió durà prop de tres hores.

UNIVERSITATS. — Sis mil vuit cents alumnes podran ingressar el curs vinent a la Universitat Complutense de Madrid, segons els estudis realitzats per les autoritats acadèmiques, "atesa la saturació existent en aquesta Universitat". A la Complutense d'Alcalá de Henares, els alumnes de nou ingrés seran 1.200.

MON DEL TREBALL

Saragossa, sense recollida domiciliària d'escombraries

Després de la recent vaga d'escombraires esdevinguda en dies passats a Barcelona, sembla que poden escampar-se conflictes similars per diversos punts de l'Estat espanyol. De moment, tant a Saragossa com a Màlaga, hi ha indicis de problemes en aquest sector. Concretament a la capital aragonesa es paralitza el servei de recollida d'escombraries ahir al matí.

Els treballadors saragossans d'aquest ram, que són inclosos en l'empresa FOCSA (Fomento de Obras y Construcciones, S.A.), romangueren en atur durant tota la nit del 3 al 4 i a les 10 del matí d'ahir iniciaren una reunió a la seu local de l'empresa concessionària del servei, per tal de debatre amb la direcció un seguit de reivindicacions laborals plantejades des de ja fa temps i encara pendents de solució.

En alguns sectors de Saragossa on els han retirats, romanen a les voreres els bidons i dipòsits d'escombraries.

L'empresa concessionària d'aquest servei per a la ciutat, és la mateixa que el duu a terme a Barcelona, segons Logos.

TAMBE A MALAGA

D'altra banda, segons informa Cifra, si el proper dia 11 no s'arriba a un acord amb l'empresa de cara al nou conveni col·lectiu, aniran a la vaga els treballadors del servei de neteja de Màlaga. Així es decidí, en una llarga reunió feta a la casa sindical per uns cinquants treballadors de l'empresa "Fomento de Obras y Construcciones, S. A.", a què l'Ajuntament de Màlaga té concedit el servei de neteja i recollida d'escombraries de la ciutat. La reunió es desenvolupà sota la presidència del titular de la UTT del sindicat d'activitats diverses, i hom hi manifestà que les dues reunions fins ara celebrades amb els representants de l'empresa pels components de la co-

missió deliberadora del nou conveni col·lectiu, acabaren sense acord, car hom estima inacceptable l'oferta empresarial, que d'acord amb la categoria deixaria els sous diaris en 480 pessetes màxim i 430 mínim, sense incloure-hi antiguitat.

CEPSA: TRENQUEN NEGOCIACIONS

Informa Cifra que s'han trencat les negociacions del conveni per al personal de mar de CEPSA (Compañía Española de Petróleos, S.A.), per decisió unànime de la comissió deliberadora. La ruptura s'ha produït en no haver estat admesa una distribució d'emoluments a les categories inferiors.

MANIFESTACIO D'OBREMS DE "GENERAL"

Uns 200 obrers en vaga de l'empresa "General Española de Caucho, S.A.", es manifestaren des de la casa sindical de Torrelavega, fins a la Casa de la Vila. Després feren entrega d'un document per ferer lliurament d'un document per al governador.

mecano barcelona

estanteries metàliques i mobles d'oficina

Viladomat, 161-163
Telèfon 325 07 50 • Barcelona-15

Avinguda Fabregada, 15
Telèfon 337 98 22 • L'Hospitalet

Qualitat i preus sense competència

Obrim matrícula només pels nivells de Preescolar i 1.º d'Educació General Bàsica.

ESCOLA FEDERIC MISTRAL

Iradier, 15-19-21-28 (BONANOVA)
(Aquest estiu comencem la nova Escola a l'Avinguda Dr. Andreu)

211 81 54
211 89 54
CONCERTAR ENTREVISTA

Preescolar - E. G. B. Batxillerat Homologat. Serveis de menjador i autocar. Francès i Anglès.

ESTATS UNITS

El futur de Ford depèn de les primàries

Després de la rotunda desfeta davant Reagan a les primàries del dissabte a Texas, el president Ford es troba amb una difícil prova electoral en tres Estats que es considera decisiva per a dilucidar la candidatura republicana a la presidència.

Per al costat demòcrata, les primàries d'ahir serviran per a confirmar el bon moment de Jimmy Carter, favorit indiscutible del partit després de la retirada del senador Henry Jackson i l'anunci de Hubert Humphrey que no participará "activament" en la campanya.

Ford, que a Texas no aconseguí cap delegat, ha fet esforços desesperats aquests dies per a millorar la seva imatge pública de cara als electors de Georgia i Alabama, dos Estats del sud en les idees ultraconservadores de Reagan tenen un ambient més propici.

Reagan, escàs de recursos econòmics però amb moral reforçada, ha intentat el mateix a Indiana cercant una victòria en un Estat del nord que elimini el malefici que fins ara ha bloquejat els seus intents electorals en aquelles latituds.

Els 139 delegats que es disputen els republicans en les tres primàries del dimarts podrien ser suficients per a reduir el còmode avantatge que disfruta Ford en l'actualitat.

L'amenaça immediata que Reagan significa per a Ford s'afegeix a la més llunyana però també més temible de Carter, un home que ha passat a ser el favorit a la Casa Blanca en les eleccions definitives de novembre.

Un sondeig d'opinió publicat el dilluns pel setmanari "Time" revela que el 48 per cent dels nord-americans votarien per a Carter i el 18 per cent per a Ford si les eleccions

se celebressin en aquests moments Un 14 per cent resta indecis.

Carter esperava vèncer ahir amb facilitat en l'Estat de Georgia, d'on és nadiu i del que va ser governador, i a Indiana. Les perspectives són menys clares a Alabama, on el veterà "mandari" George Wallace frueix d'un tradicional suport.

Aquestes primàries pel que fa al camp demòcrata reuneixen un total de 177 delegats. Fins ara Carter disposa de 447 i el seu rival més directe, el retirat Jackson, 204. Per a obtenir la candidatura a la presidència per a aquest partit cal comptar amb 1.505 delegats.

ELS NORD-AMERICANS DE SAIGON

Hom espera que les autoritats vietnamites permetin aviat la sortida de Vietnam del Sud, d'aquells nord-americans que van quedar tancats a Saigon; potser sigui aquesta mateixa setmana.

No se sap el motiu del canvi de criteri de les autoritats locals sobre el permís de sortida del país dels nord-americans que hi resideixen i els seus familiars vietnamites.

Hom informa que al Vietnam del Sud hi ha, uns trenta-vuit nord-americans, la majoria a la capital.

Si bé n'hi ha que han expressat el desig de romandre al Vietnam, la majoria ha maldat per sortir-ne, des que els comunistes prengueren el poder.

Entre les excepcions figuren periodistes i membres d'organitzacions benèfiques "amistoses". Foren expulsats un sacerdot catòlic i un missioner protestant.

Els nord-americans residents a Saigon han declarat que es tenien per rehenes i continuarien en aquesta situació fins que el govern de

Washington resolgués donar ajut al Vietnam, un cop acabada la guerra.

Tant les autoritats governamentals de Saigon com les de Hanoi han negat que mantinguessin ciutadans nord-americans i familiars d'ells com a ostatges.

"PODEN MARXAR"

Diplomàtics i altres autoritats del Vietnam han ben assegurat als polítics d'Estats Units, en diverses ocasions, que els nord-americans del Vietnam podien marxar del país quan volguessin.

Amb tot, la dotzena de nord-americans que ja havien aconseguit els visats de sortida, no van poder pujar a un avió —l'únic mitjà legal per a eixir del país— d'un dels vols charter organitzats per l'ambaixada francesa, cinc dies a la setmana.

COOPERACIO AMB ALEMANYA

La cooperació en matèria d'armament entre Alemanya i els EVA, ha tingut fins ara una direcció única: Alemanya ha comprat l'armament als Estats Units, sense que els Estats Units comprin res a Alemanya.

En aquests termes es manifestà ahir, un portaveu de la Democràcia Cristiana de l'Alemanya Federal, en assenyalar que Washington hauria d'optar pel carro de combat alemany "Leopard-2" en un intent d'unificar l'armament de l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord (OTAN).

El portaveu assenyala que l'Alemanya Federal havia dotat les seves forces de terra amb 1.300 carros de combat nord-americans i que els "Starfighter", continuaran cobrint el cel alemany, fins mitjans els anys vuitanta.

ITALIA

Aprovació de Moscou al PCI

Que un diari com "Corriere della Sera" publiqui una entrevista feta a Roma a un portaveu oficial de la ideologia soviètica, és un fet interessant.

El quotidià milanès és, per als italians, un diari tan seriós com "The Times" per al anglesos, per tant, una garantia d'informació ponderada. A més, l'entrevista s'ha fet el mateix dia que han estat anunciades les eleccions.

L'entrevistat, de visita a la capital italiana, és Aleksandr Khiakovski, director de "Literaturnaia Gazeta" (dos milions i mig d'exemplars) que el "Corriere" defineix com "el setmanari que representa la línia oficial de la cultura soviètica, l'instrument de la línia ideològica i política del Partit Comunista rus".

L'entrevistador fa moltes preguntes. El tot ocupa tres atapeïdes columnes del diari, un llençol com "The Times". Allò que més interessa es pot condensar en tres qüestions clau: els intel·lectuals soviètics que critiquen el règim, l'eurocomunisme i les qüestions ideològiques que el separen del bloc soviètic i el PCI (Partit Comunista Itàlia) Moscou ha criticat durament el PCI, portabandera de l'eurocomunisme. Però les respostes de Khiakovski deixen una porta oberta a l'acord.

Sobre els escriptors i les seves crítiques, l'entrevistat diu que "no hi ha número de la "Literaturnaia Gazeta" on no es critiqui de forma aspra" les coses del règim que no van bé, "indicant àdhuc ministres responsables i coses que no ens semblen justes". Però una altra cosa "són les obres dirigides contra el sistema socialista, que nosaltres anomenem antisoviètics. L'exemple més palès és el mateix Soljenitsyn (...) les obres del qual són contrarevolucionàries".

MALA INFORMACIO

El PCI ha condemnat oficialment els maltractes donats, a Rússia als intel·lectuals dissidents, comenta el periodista del "Corriere". Què

en pensa Khiakovski?: "Si hi ha opinions que la nostra actitud no ha estat justa amb els dissidents, això es deu a mala informació, sobre aquestes circumstàncies en general".

Sobre l'eurocomunisme: "La nostra posició", diu Khiakovski, "és que el marxisme no és un dogma sinó un mètode per obrar. Això significa que cap partit comunista en la seva activitat política no pot prescindir de les condicions històriques del desenvolupament del seu propi país". Però, hi ha un principi al qual cap "marxista-leninista no pot renunciar, és a dir, l'internacionalisme proletari".

Respecte a la dictadura del proletariat (un altre "punt calent" en la discussió entre l'eurocomunisme i el bloc soviètic), "mai no hem tingut l'opinió que l'única forma de desenvolupament de la societat postrevolucionària sigui la dictadura del proletariat".

Sobre el PCI, el "Corriere" pregunta què pensa Khiakovski de la qüestió següent: ¿Si el PCI va al poder a Itàlia amb el vot, i d'aquí a cinc anys perd les eleccions, ha de renunciar al poder o no? Resposta: "No hi ha solucions dogmàtiques. Tot depèn de les condicions històriques".

PROBLEMA D'ESTRATEGIA

A la mateixa edició, "Corriere della Sera" publica un article contra la violència. El seu autor és Giorgio Amendola, el més prestigiós representant de l'ala moderada del PCI.

El "Corriere" sembla plantejar avui un problema d'estratègia política: Moscou donaria aprovació al PCI perquè vagi al govern, perquè té garanties que això no alterarà l'equilibri mundial obtingut a Hèlsinki. Les declaracions fetes fa dos dies per Jimmy Carter, candidat a la "nomination" per a les eleccions presidencials als Estats Units, que "no s'ha de tancar la porta als dirigents comunistes italians", en serien l'última prova.

ALICIA FAJARDO

PORTUGAL: CAP AL FUTUR (2)

Una jornada pretriomfal socialista

El món ha assistit a la victòria de la democràcia a Portugal, diuen els satisfets. El món ha assistit a la victòria del Partit Socialista, diuen simplement els altres.

Des de primeres hores del matí fins a ben entrada la matinada del dia següent, la disbauxa democràtica pelectoral de l'altre Estat ibòric, omplia els carrers de colles agatzarades, "comicios" multitudinaris i aglomeracions que farien els trànsits impossibles si no fos perquè ja l'han impossibilitat les corrues automobilístiques dels diferents partits que a vol de banderes els estripen en mil trossos l'aire net i blau de primavera amb els clàxons democràticament enfebriats.

Hom recorda que és Porto, la ciutat sense se-maïors, i d'un caos circulatori solament comparable al de les més subdesenvolupades ciutats asiàtiques o africanes, quan el seguici pretriomfal del Partit Socialista es dirigeix al centre de la ciutat per celebrar-hi la gran final de festa de la jornada. La festa que ha representat el magne miting socialista del Palácio de Cristal de Porto, milers de punys en l'aire.

"A ô póvo pertence a força do PS"

Durant quatre hores, Salgado Zenha, ministre d'Economia, Antonio Macedo, president del Partit, i mitja dotzena de candidats a diputats per a l'Assemblea de la República, han posat llenya al foc del socialisme amb corbata, tot entretenint els cinc o sis milers de partidaris, que prèviament han estat alligonats pel locutor, en un seguit de "consignes" que la massa ha anat repetint rítmicament durant tota la vetllada.

HISTERIA

"Soares arribarà tard —diu la veu metàhica— de la seva volta per les poblacions de l'entorn, però se'ns comunica que ja es dirigeix al Palácio de Cristal acompanyat d'una comitiva le més de dos mil vehicles!". I la multitud esclata en visques i les banderes roges s'agiten a tot l'ample de l'immens recinte del pavelló.

La histèria, la més literal histèria, esclatarà quan la mateixa veu anunciï, que el secretari general del partit, Mario Soares, entra per la porta que mena a la tribuna presidencial. S'encenen tots els reflectors, els focus de la televisió i els flash ho enlluernen tot, els diputats s'alcen puny enlaire i una banda de tambors fa batre els pals amb tota la força dels muscles adolescents expressament vinguts per a l'orgia. Roig viu.

"O póvo votará. PS ganhará"

Es roig viu l'allau de banderes que bressola l'aparició d'"o camarada Mario". Mentre el torn d'oradors va fent la seva entremetida cridòria eufòrica, Mario Soares, reflecteix l'esgotament de la jornada, vençut per un esgotament fi-

sic que —mparat en la immensitat del recinte —només es fa visible des de la zona de premsa, arran de la taula del Presidium. De tant en tant però, algun membre del servei d'ordre li interromp el discret retax per dur-li un tolit que vol abraçar-lo, un ram de flors, o una parella d'infants. De tant en tant, s'han d'aixecar per alçar el puny con la resta de la cinquantena de dirigents de la presidència, perquè l'orador del moment n'ha dita una de sonada... però quan li toca el torn, descabdella una arenga de tres quarts d'hora, en què la mateixa eufòria ambiental li guareix l'afonia dels primers mots. Quan el parlament acaba, i després que el locutor llança la consigna de monifestació al centre de la ciutat, la multitud canta l'himne portuguès i l'himne del Partit Socialista. Els periodistes estrangers poden seguir la lletra mercès als fulletons arrabassats a la quixalla que ha saltat les tanques de seguretat. I després el desfici. Tot és optimisme.

"Assí se conoce a força do PS"

JORNADA ELECTORAL

He passat part del dia, seguint les visites que la comitiva del PS ha fet per tota la ciutat de Porto, en un cotxe del partit. Me n'ha restat el record d'un braç adolorit, car molta gent aprofitant que la comitiva s'embolicava en un cabdell de tanta gent, m'abraçava o m'estomacava tot dient-me "Boa sorte camarada!" si eren favorables al PS, o increpant-me, si no ho eren. Si la interpellació era favorable, els meus acompanyants —una dona i dos nois— saludaven puny enlaire cridant no sé pas què. I si no ho era feien la vista democràticament grossa. Llàstima de braç i de banderes que tot sortint per les finestretes impedièn de tancar-les.

La comitiva anava recorrent tots els mercats de la ciutat, on ja de bell antuvi les multituds s'apiñaven omplint-los de gom a gom. En un dels mercats, quan Soares sortia, des d'un baleó una dona desplega una immensa bandera del partit CDS proporcionant un moment delicat al servei d'ordre que s'ho ha vist negre per fer que la provocació no acabés malament.

I ara recordo que aquest allau de convençuts surt del Palácio de Cristal amb la intenció de desvetllar mitja ciutat, mentre encara ressonen les darreres paraules de l'himne socialista:

"Nem capital, nem dictadura, socialisme e libertat"

Soares s'ha anat a refugiar al Grand Hotel da Batalha, i el pavelló va quedant ràpidament buit. —No havies assistit mai a un "comicio"? —em pregunta una diputat del partit.

Li explico que a casa nostra algú va decidir fa molt temps que "aquelles coses" no es podien fer, tot oblidant que els portuguesos d'això també en saben bastant.

—Aviat ho fareu a Catalunya —conclou un company de la Radio Televisió Portuguesa.

ALBERT ABRIL

OCTAVI CILLERO I COMA

Administrador d'immobles

c. Rocafort, 105-A, 3r, 1a

Barcelona-15

GRAN OCASIO VILASSAR DE DALT

Part. ven magnífica finca 7 Ha. amb Masia en molt bon estat, més de 150 arbres fruiters, torrent propi i dos pous, gran bosc amb total panoràmica. Tel.: 253-08-36

VILANOVA I LA GELTRU

Pis per estrenar; de particular a particular; Zona Residencial Ribes Roges; superfície 82 m2. A 220 m. de la platja; molt soletat; excel·lent vista; terrassa. Tel. 253 32 77.

LIBAN

Nova treva de foc en marxa

Problemes en l'elecció del nou president

Les parts en conflicte al Líban han convingut en cessar les hostilitats "en totes les seves formes" i observar una treva de foc a partir de les 22 hores del dilluns dia 3 de maig, segons declarà Rachid Karame, primer ministre libanès, en informació recollida per l'agència MAP.

Es prengueren mesures per cessar els combats en la zona comercial de la capital, afegí Karame, que féu la seva declaració en acabar la reunió celebrada, sota la seva presidència, per l'Ait Comitè Militar.

PRESIDENT PROBLEMÀTIC

Esquerrans i dretistes —que abans d'això s'havien combatut aferrissadament—, només s'han posat d'acord fàcilment, per a dir que l'elecció presidencial no podrà efectuar-se com era programat.

"Quatre dies abans de la data programada per la sessió del Parlament, els ciutadans es pregunten si tal sessió podrà tenir lloc: on i com?", comentava ahir al matí un locutor de la ràdio falangista manejada per partidaris del president Suleiman Franjeh.

Per la part contrària, el poderós líder de l'esquerra musulmana, Kamal Jumblatt, ha manifestat que, si no s'accepten les seves demandes, "la sessió del dissabte no se celebrarà i, per tant, l'elecció de nou president no es farà aviat".

Aquests advertiments dels dos bàndols en lluita fan néixer nous dubtes sobre les gestions tendents a afavorir les iniciatives de pau sota auspicis sirians, les quals inclouen l'elecció presidencial de substitució de Suleiman Franjeh com a punt clau.

PALESTINIANES DETINGUTS

La policia israeliana va detenir ahir més d'un centenar d'àrabs, als

quals fa sospitosos de col·laboració en l'explosió d'una bomba a Jerusalem, que ferí més de trenta persones, algunes d'elles greument. Un portaveu de la policia declarà que la bomba, col·locada a sobre d'una motocicleta aparcada en el centre de la ciutat, provocà també l'incendi de quatre cotxes. L'explosió es produí cinc minuts abans que el so de la sirena anunciés el començament del dia dels caiguts israelians. Aquesta és la segona bomba en una setmana, atribuïdes ambdues als palestins.

D'altra banda, arran de la petició d'Egipte que demana la reunió del Consell de Seguretat de l'ONU sobre les darreres agressions israelianes en les zones ocupades de Cisjordània i Gaza, ahir es van celebrar consultes en l'esmentada organització.

FRANÇA

Giscard: Problemes amb la llei d'impostos

L'Assemblea Nacional francesa ha discutit aquests dies el projecte de llei més important des que Giscard d'Estaing fou proclamat president de la República, el maig del 1974. Es tracta de la llei d'impostos a les plus-values obra mestra del reformisme giscardí, que fins ara només havia tocat el domini dels costums (reforms de liberalització de l'avortament, la piodola i el divorci) o la minva de l'edat electoral als 18 anys. Ara, però, França es troba davant un projecte que és l'inici d'una profunda reforma fiscal i crea en conseqüència una tempesta d'atacs impulsats pels mateixos diputats de la majoria presidencial.

ATEMPTAT CONTRA L'ESTALVI

El problema per a Giscard, principal inspirador d'aquesta llei és que

molts dels seus volen votar en contra. Ahir mateix, el president de la Cambra de Comerç de París escrivia en la primera plana de "Le Figaro" que aquesta llei és "un atemptat contra l'estalvi".

Un diputat gaullista va dir fa uns dies que "ens negarem a votar aquesta llei, que no hauria d'haver sortit mai de l'oblit més absolut". A través de la premsa orientada cap a la dreta, les protestes no paren: "Giscard, véus amb cura, que no t'hem votat per que ens posis més impostos", deia "Le Journal", de dimarts. "Amb les plus-values s'ataca el sentiment nacional francès del patrimoni", ha dit "Le Figaro". "Els capitals fugiran abans que guanyi l'esquerra, si continuem així", ha dit un setmanari d'extrema dreta, i així es podria continuar indefinidament.

Desafiant tots els seus, Giscard ha dit que "aquesta llei és el primer gran test del reformisme i els qui em van elegir l'han de votar".

Servant-Schreiber, diputat centrista, ha tret la tesi que existeix un complot contra el Giscard, i ha criticat enemics la frase del diputat gaullista que arribà a dir que "aquesta llei és la revenja de l'aristocràcia (es contra la burgesia (referint-se a la referia a Giscard i els seus íntims) burgesia nacional, tradicionalment representada pels gaullistes)". L'observació no és mal feta. Més que d'un complot es tracta d'una contradicció entre dues línies de política econòmica: els gaullistes voldrien continuar sense cap reforma fiscal i enfortir políticament França en el conservadorisme. Però Giscard vol superar, segons diu, tot "anacronisme", i al mateix temps que unex millor el capitalisme francès amb els Estats Units d'Amèrica, vol intentar, seguint l'exemple alemany, la progressiva implantació d'una social-democràcia que pugui atreure gran part del partit socialista, i marginar així per sempre els comunistes al paper de perpètua oposició.

"BUNKER" A LA FRANCESA

Aquest és el sentit de la reforma de Giscard, que demostra una vegada més que hi veu molt més llarg que molts dels seus. Davant les reticències contra aquest projecte el govern ha dit que acceptarà lleugeres modificacions però que el projecte ha de ser aprovat. Encara que fins i tot alguns ministres gaullistes no es mostren entusiastes, Giscard sortirà amb la seva però el projecte acabarà en una llei que serà la mínima representació de la reforma que en un principi havia imaginat el president. El problema per a Giscard és greu, perquè la força de la unió sagrada dels conservadors —un "bunker" a la francesa que de tota manera no té res a veure amb el de Madrid—, fa ben palesa la manca de mitjans del president per a realitzar la seva política. Si volgués que la reforma fiscal fos profunda, només li quedaria una solució: decretar eleccions legislatives anticipades que donessin la majoria a l'ala avançada de la seva majoria presidencial, és a dir, centriste i republicans indepen-

TIMIDES REFORMES

"Le Monde" d'ahir publicava en primera plana un article del seu enviat especial a Madrid, Marcel Niedergang, titulat "El pla de reformes d'Aries és considerat massa tímid pel rei Juan Carlos". Seguint la curiosa costum que tenen alguns dirigents polítics espanyols de dir sobre tot als òrgans estrangers les seves opinions, un alt funcionari ha dit al periodista francès que "millor que les reformes fossin més ràpides. Però el problema no és el ritme de reformes sinó que els mateixos principis (s'enten democràtics) no són clars, i això es greu". Niedergang revela que la futura cambra baixa o de diputats només tractarà assumptes econòmics i financers, i deixarà l'autèntic poder legislatiu a la cambra alta o Senat, que el periodista defineix com a "refugi dels jerarques del franquisme i dels homes del règim".

L'exemple més clar que l'articulista posa que les divergències no són simples rumors, és el d'aquella nota que sortí a la revista americana "Newsweek" a finals del novembre passat. "Newsweek" deia aleshores que Joan Carles era partidari d'una democràcia amb l'exclusió del partit comunista. Però La Zarzuéla va desmentir-ho. En canvi no ha desmentit res del recent article de "Newsweek" que parlava de les divergències entre els dos primers homes de l'Estat Espanyol. I fins aquí l'article de "Le Monde", que sembla confirmar efectivament quelcom que fins ara es trobava entre interrogants.

ERNEST UDINA

BREU

BRASIL. — El president del Brasil, general Ernesto Geisel va sortir dilluns cap a Gran Bretanya per a realitzar una visita oficial de tres dies. L'acompanyen la seva muller i diversos ministres. Es el segon viatge que fa a Europa en pocs dies ja que del 26 al 28 d'abril va visitar Paris.

CEE. — El diputat i ex-primer francès Jacques Chaban Delmas es pronuncia ahir, en una conferència a Bordeus, per una ampliació de la Comunitat Econòmica Europea (CEE) a Espanya i Grècia. "Sense aquests països del Mediterrani —remarcà— Europa seria un conjunt mal equilibrat, que abandonaria part del seu passat i part del futur". Finalment, Chaban Delmas creu que aquesta ampliació requeriria una profunda anàlisi per a aconseguir la seguretat dels productes agrícoles.

LISBOA. — La Democràcia Cristiana ha decidit de no impugnar les eleccions per a l'Assemblea de la República (Parlament), fetes el diumenge 25 d'abril, encara que consideri que l'electorat fou induït a error. La decisió ha estat presa en veure els inconvenients que produiria tal mesura per a "l'equilibri i l'estabilització de la democràcia a Portugal".

MARX. — La troballa de documents de Marx, desconeguts fins ara, es va fer pública ahir per la família Marx en una conferència de premsa convocada per l'Institut de Marxisme-Leninisme de la RDA (República Democràtica Alemanya).

PEQUIN. — Es diu que el ministre d'Educació de la Xina Popular Chou Jung-hsin, polític que ha estat objecte de dures crítiques, ha mort d'una hemorràgia cerebral, cosa que no s'ha pogut comprovar ja que un portaveu oficial a que es va posar la qüestió va esquivar-la.

PULITZER. — Sidney Schanberg, del "New York Times", ha guanyat el Premi Pulitzer 1976, per a reportatges d'afers estrangers, per haver cobert la presa de Pnom Penh per les forces nacionalistes i revolucionàries, informa Efe.

El "Daily News" d'Anchorage (Alaska) ha guanyat el mateix premi per les seves revelacions sobre l'impacte de la influència de reactors en la política i economia d'Alaska.

Kissinger: darrers dies a l'Àfrica

El secretari d'estat Henry Kissinger va dedicar tres dies de converses per esboirar la possibilitat que es produeixi una "cominació" dels Estats Units les nacions més pobres. Kissinger va assistir ahir a un dinar a Nairobi que oferí en honor dels representants de les nacions pobres del món, els anomenats "països menys desenvolupats".

Més tard s'entrevistarà amb els representants dels 4.500 delegats que assisteixen a la conferència sobre comerç i desenvolupament (UNCTAD), entre els quals figura el president filipí, Fernando Marcos, i després posarà fi al seu viatge per països africans que ha durat dues setmanes. El dijous donarà a la publicitat un comunicat sobre les seves experiències a Àfrica.

John Vorster no pensa entrevistar-se amb el secretari d'estat nord-americà Henry Kissinger, segons informà dilluns un portaveu del primer ministre informa Efe. El portaveu aclarí les informacions captades a Nairobi, segons les quals Kissinger s'entrevistaria amb Vorster a Europa.

Les autoritats nord-americanes també desmentiren que el secretari d'estat s'entrevistés amb Vorster, encara que els dos homes coincidiran a Londres els mateixos dies durant aquest mes. Les esmentades autoritats van manifestar també que les al·ludides informacions eren pures especulacions, però van afegir que el EUA són favorable a qualsevol mediació per posar terme al conflicte de Rhodesia.

NO PENSEA ENTREVISTAR-SE AMB KISSINGER

El primer ministre sud-africà

Automòbils DU-PRE

SEAT 1430 B-N
SEAT 127-2 PL B-AD
SEAT 600-E B-900
RENAULT R-8 B-0
AUSTIN VICT. L. B-U
SIMCA 1200 GLE B-L
C/ Mallorca, 610-612

Sta. COLOMA DE FARNERS!

A 1.800 metres del centre urbà, venc torre a estrenar només per 450.000 ptes. Donaré facilitats. Tel. 239-06-12

A L'ESCOLA THAMAR

NOMES HI HA PLACES DE PREESCOLAR I 1r D'EDUCACIO GENERAL BASICA, JARDINS PLENS DE SOL I VEGETACIO, CUINA PROPIA, SERVEI DE COTXE

CARRER DE CADIS, 17 (Putxet)

Preguen demanar entrevista amb antelació 212-06-96

UNA NOVA DIMENSIÓ EN INFORMÀTICA AL SERVEI DE L'ECONOMIA CATALANA

LogAbax 4000

Demostracions de l'ordenador modular 4.000

HOTEL DIPLOMÀTIC Via Laietana, 122

Avui dia 5 i demà dia 6 en sessions de matí i tarda.

Parking a SABA, Via Laietana/Diputació

Per a més informació, telèfons 230 68 56 - 321 59 13

L'Església del postfranquisme

PARLO en nom de la generació cristiana que no va viure la guerra civil i que inicià el conflicte o la contestació dis el "nacional-catolicisme". Aquest terme, potser mai no tant ben emprat com en aquells primers anys. Aleshores, topar amb l'Església era igual que topar amb l'Estat, i viceversa.

La meua generació —no pas tota, ni de bon tros!— fou la primera que posa en dubte l'autenticitat de les "actituds oficials" de l'Església catalana. I s'obrí camí, no pas des d'un plantejament ideològic global i contrari, sinó des de l'experiència de cada dia, en descobrir en nosaltres mateixos que els motius i maneres de comportament de la fe eren mixtificats o entrebolits. Aquesta mateixa sensació d'artifici era presentada pels grups més conscients de cristians.

Però això no era el més important. Es començava a experimentar la ineficàcia de la fe tal com es presentava davant del poble senzill. Aquest és el que inconscientment —mes profundament— començava a desencanar-se del carro triomfant de l'Església. El missatge evangèlic no recollia allò que començava a respirar el poble en el seu procés de redreçament: la llibertat, els problemes socials i polítics. Això obligava a un replantejament de la mateixa vivència cristiana. Eren els anys 1956. Arribaven les primeres traduccions de llibres francesos.

Fou aleshores que s'inicià l'entrada de la fe a les zones fosques del que s'anomenà després els "drets humans", i que avui son un clam general. Però aquella arrancada anava carregada de dubtes, d'inseguretats i d'oposicions oficials de la mateixa Església. Anàvem moguts per una intuïció fonda, però sense cap contrafort ideològic. Aquest vindria després. La nostra ideologia era la que havien mamat als seminaris i a les universitats eclesiàstiques: el nacional-catolicisme.

He de confessar que el meu procés personal de "reforma de la fe" havia arribat a quedar tan lluny de l'oficial espanyol, que tenia dubtes de pertànyer a l'Església. Em trobava, a estones, realment angosat, tot i tenint en compte la meua cura a l'hora d'anar capgirant les coses que "no anaven" i posar-les —em pensava mes d'acord amb les intencions evangèliques. D'aquest realitzar secret, me'n vaig sortir inesperadament en virtut d'un viatge a París amb en Jaume Lorès, veient simplement com els capellans de la "Missió de França" feien al mig de la plaça pública allò que no m'atrevia a fer sinó d'amagat, i encara amb certa consciència d'inseguretats.

Es tractava de fer entrar la fe cristiana dins les zones de la inquietud social i política dels grans, i de les formes més espontànies de llibertat del jovent d'aleshores. Però anàvem armats solament amb una intuïció que ens venia de la pròpia fe. Ningú amb més experiència no ens donà la mà. La fe i la bona voluntat eren tot el nostre bagatge. Erem voltats d'ombres pels quatre costats. Pensar allò que pensàvem i fer, amb timidesa, allò que feiem —ben poca cosa per altra part!— era anar en contra de l'opinió pública. La gent benpensat i les autoritats civils i religioses quedaven escruixides de les nos-

tres "temeritats". En cito una com a mostra: haver signat un document dirigit a l'autoritat governamental demanant una investigació sobre rumors fundats de mals tractes a en Jordi Pujol empresonat pel delictes d'haver contribuït a cantar el Cant de la Senyera al Palau de la Música Catalana. Fer coses d'aquest to i continuïtat era ser comunista aleshores o, com a mínim, "company de viatge". No s'entenia ni civilment, ni religiosament que un capella es pogués interessar i comprometre en coses semblants. Era fer política. Aquest enterboliment mental es el que em va dur a ser processat i jutjat pel Tribunal d'Ordre Públic.

Era difícilíssim aquells anys de fer entendre al poble creient en general que la fe suposava entrar dins els peïssos del món social i polític i que, sobretot, exigia meritat per a totnom. Recordo que els consiliaris de la JOC no em vobien a les seves reunions perquè suposaven que jo era del partit comunista. Talment conoses eren les coses aquells anys.

Allò que va començar com un petit rajoli i era mal vist, ara es una tempestada imparabile que desmanega tamoe les clarors de la fe, però per l'aire vessant. Avui es la pouca des de la fe o aquesta sembla que ja no te sentit. Ens hem passat a les anupoes. Avui aquen munitant cristià que no es apuntat a un partit d'esquerres ben radical gairebé te consciencia d'estat en pecat mortal. Avui tampoc no puc entrar en segons quines reunions de capenans perquè "encara no soc de cap partit". La fe sembla que na nascut per a fer la revolució, i que amb això acabi la teina.

Aquest frenesi per la política ha arribat fins i tot als nivells jeràrquics. L'nomilia de monsenyor Tarancón en la coronació del rei fou un discurs pònic. Això, els bisbes que havien acusat feia pocs anys de "temporalistes" eis cristians progressistes.

Una part important de la militància crisdana viu, avui, acones, tancada, oiosa i confosa dins l'univers polític. Cal un nou transvasament. Cal capgirar el renote de sorra i fer traspasar la vivència de la fe cristiana als límits o zones que li son propies. No es tracta d'abandonar la política, sinó d'alliberar-se de la seva hipoteca. No es tracta de fugir, sinó de retrobar la pròpia identitat religiosa —una vegada assumida aquesta presència de la fe en el món social i polític. Com el món sindical, busca la seva identitat i es vol desmarcar dels partits polítics. Es tracta de retrobar el camí que venci el complex d'inferioritat que viuen avui els qui es confessen de forma vergonyant cristians. Com si la fe ja no tingúes sentit en una societat democràtica.

Sols quan la massa de cristians sigui com totom, humanament parlant, serà possible que es retalli a nivell de comportament personal i col·lectiu aquella franja pròpia del creient en Jesús de Nazaret. En aquest nou pas a fer, eis cristians hi duem molt poc bagatge. Com en aquells anys primers de franquisme, ens hi empeny una intuïció que ens ve de la fe.

JOSEP DALMAU

Sínodo de l'Església reformada de França

L'Església reformada de França ha celebrat el seu 69è Sínodo sota la presidència del pastor Jacques Maury. Les sessions, tingudes a Chantilly del 30 d'abril al 2 de maig, ha discutit el tema de la transmissió de l'evangeli.

Henri Fesquet, en un comentari aparegut a "Le Monde", subratlla les dificultats en què actualment es troba l'Església reformada —la fracció més important del protestantisme francès—, donat l'esperit crític dels seus membres, que cada cop desconfien més de les institucions eclesiàstiques. Hi ha també una alarmant hemorràgia de pastors i d'altres efectius parroquials, deguda a la manca de cohesió interna. Després del període d'organització, estabilitat i ex-

pansió —sota la presidència del pastor Marc Boegner—, i d'un període de transició —representat per Pierre Bourgnat—, l'actual president del Consell nacional, l'esmentat Jacques Maury, es troba amb la necessitat d'afrontar una etapa de "cansaament" pel que fa a l'ecumenisme, de desorientació enfront de la politització de l'evangeli i de discussions aferrissades sobre les formes dels ministeris, sobre qüestions morals i sobre els problemes de l'evangelització.

MONTSERRAT

Tres notes

MISSA A PARÍS. El Grup Montserrat invita els cristians catalans que resideixen a la capital francesa, a la missa anual dedicada a la Mare de Déu de Montserrat i a Sant Jordi. La celebració serà el diumenge 9 de maig a la capella de la rue de la Pompe, 53.

VIA CRUCIS. També el pròxim diumenge, a les dotze i un cop acabada la Missa conventual, tindrà lloc a Montserrat la solemne benedicció de les nou darreres estacions del Via Crucis. Amb això es donaran per acabades les tasques que durant uns quants anys ha portat a terme la Unió Arxidiocesana de Portants del Sant Crist, per mitjà de la Comissió pro Via Crucis de Montserrat. A aquest acte, hi són convidats tots els Portants i llurs famílies.

TROBADA REGIONAL. També a Montserrat i en el proper cap de setmana, els grups Hora-9 i Hora-3 convoquen unes trobades per a pares i educadors i també per a nois i noies. La d'aquests començarà la tarda del dia 7, a Santa Cecília. La dels pares i educadors, dissabte a la tarda a Montserrat. Ambdues s'uniran en una "Marxa de la llum vers Crist ressuscitat i posterior Eucaristia" presidida pel pare Abat, la nit del dissabte.

BREU

ASSOCIACIÓ CATALANA D'ECCLESIASTICS. Demà dijous dia 6 a les 12 del migdia i als nous locals de l'ICESB (Enric Granados, 4), hi haurà una conferència de premsa convocada pels representants d'una nova associació d'Església. Es tracta de l'anomenada "Associació Catalana d'eclesiàstics", que aplega els sacerdots —més de tres-cents— que fins ara constituïen l'"Assemblea d'eclesiàstics catalans". La seva finalitat principal és de consolidar i empenyer el propòsit comú de lluitar per la catalanitat de l'Església, per la seva identificació amb les aspiracions populars i per la renovació i l'actualització de les seves estructures. En el transcurs de la conferència de premsa, s'anunciarà la constitució oficial de l'associació i es tractarà de la commemoració del desè aniversari de la "manifestació de capellans" de 1 de maig del 1966, i de la campanya pel retorn de les despulles del cardenal Vidal i Barraquer.

RELIGIOSES. Amb una intervenció de mossèn Pere Tena, van començar ahir les Jornades de pastoral per a religioses, organitzades pel bisbat de Barcelona en col·laboració amb la Conferència Espanyola de Religioses (CONFER). Demà parlarà mossèn Joan Batlles, i el dissabte se celebrarà la sessió de clausura.

XALETS PRACTIC
Mandri, 62-BARCELONA

guia de viatges ESPECIAL PER A JOVES:

EL REGNE DEL BHUTAN: Sortida 15 Juliol

Aquest es un viatge excepcional, tant pels llocs que visitem com per les circumstàncies que fan possible.

El Govern del Regne del Bhutan, ens ha autoritzat l'organització d'una sèrie de vitges a aquest enigmàtic país. Els viatges sonper decisió del govern, exclusius per a joves de menys de trenta anys.

Són dues setmanes per llocs tan interessants com Delhi o Calcutta a l'Índia, i ja un cop al Bhutan, Phuntsoling, Paro (la capital), Thimpu, Darjeeling...

Catorze dies dedicats a conèixer la història, la cultura, l'avui d'aquest misteriós regne amagat en mig de les muntanyes. Temples budistes, monestirs, folklore, costums, i la visió d'uns cims eternament nevats...

Per gentilesa del Govern del Bhutan, aquests viatges, el primer d'ells serà el 15 de juliol, gaudeixen d'unes condicions econòmiques especials que rebaixen sensiblement el seu preu normal. En aquest cas, el preu és de 92.000 pessetes, amb allotjament en hotels de 1.ª categoria a l'Índia i en còmodes "bungalows" al Bhutan. Tots els menjars hi són inclosos.

TURISME I ART:

CREUER A ATENES, ILLES GREGUES I ISTANBUL:
Sortida 29 de Maig

Aquest creuer ens porta per uns llocs plens d'al·licients turístics i a la vegada testimonis de velles cultures.

A Atenes, ciutat, on començarem el creuer, hi serem dos dies, amb temps sobrat per a visitar els monuments més coneguts de la ciutat.

Un cop iniciat el creuer, la Stella Solaris, moderna i luxosa nau de 17.000 tonnes, ens conduïx per un mar d'aigües blaves i sovint plàcides. Llocs com Rodos, creuament de civilitzacions; Creta, que ens ofereix el testimoni de la civilització Minoica, Delos, la petita illa sagrada de la mitologia; Efes, que segons les llegendes, fou construït per les amazones. I, a la vegada, visitarem les illes de Santorini i Mikonos, llocs de moda del turisme internacional o bé Istanbul, la gran ciutat turca que ens ofereix el contrast d'aquest creuer amb l'animació dels seus carrers i la presència d'una cultura ben diferent a la viscuda a la resta del viatge.

ARREU DEL MON:

L'ÍNDIA I EL NEPAL: Sortida 6 de Juliol

Aquest pot ésser el viatge de les vostres vacances: Quinze dies visitant llocs de gran interès i varietat.

Delhi, la capital de la República Índia, Jaipur, Agra, Khajurao, Benares, són mots que ens recorren imatges mítiques d'un país ple de misteris pels occidentalitzats.

Després, el Nepal, la que fa poc temps fou terra de promissió dels hippies, i que segueix donant-nos la seva imatge de pau, de tranquil·litat, en mig d'un paisatge ple de temples, de valls suaus i d'altres muntanyes.

Acaba el viatge a Caiximir. Residirem als confortables hotels flotants, viurem l'encís de Srinagar, la capital, situada a 1.768 metres d'alçada amb els seus llacs que l'envolten.

El preu per persona, per aquest viatge es de 86.500 Ptes.

CONEIXEU EL PAIS:

FI DE SETMANA A LA CATALUNYA NORD. 15 i 16 de Maig

Per aquestes dates us suggerim un agradable viatge que ens durà cap als límits del Paísos Catalans.

Sortint el dissabte a primera hora de la tarda, l'autocar ens portarà a Perpinyà. Després de l'allotjament a l'hotel, hi haurà temps lliure fins l'hora de sopar. Tot seguit, ens n'anirem a Port Barcarès, per acabar la nit al Lydia, bé a la discoteca o bé a les sales de joc del casino.

El matí del diumenge el dedicarem a visitar Salses i el seu castell. Dinarem a Perpinyà, i a última hora de la tarda farem el camí de retorn cap a Barcelona.

El preu d'aquest viatge, tot inclòs, és de 2.250 Ptes.

EL PROPER DIUMENGE:

VENIU A FER UNA PASSEJADA PEL VALLESPÍR:
Sortida 9 de Maig

Aquest viatge en autocar ens portarà primerament al Portús. Tot seguit farem una passejada per la comarca del Vallespir, a la Catalunya Nord, fins a arribar a Prats de Molló.

Traspasarem la frontera administrativa i anirem cap a Molló, on dinarem a Can François, lloc prou conegut dels assistents a les sortides dominicals. Camprodon serà la darrera etapa d'aquest dia vist per contrades plenes de records.

El preu perper sona, tot inclòs, és de 975 Ptes.

PAUSA

Via Crucis

Legeixo que un organisme romà ha preparat una reforma del Via crucis. Proposa alguns canvis en la llista de les catorze estacions tradicionals (llegeixo també que l'inventor del Via crucis fou un franciscà del segle XV i penso que va ser una bona idea escenificar popularment la contemplació de la Passió). A la nova llista d'estacions, la primera és el Sopar del dijous i l'última la Resurrecció. Certament, no és cap reforma decisiva (hi ha gaire gent que faci actualment el Via crucis?)

Però la reforma d'ara serveix per pensar en la pràctica de cine segles. Durant cinc segles els cristians que hem fet el Via crucis deixàvem Jesucrist en el sepulcre. No hi havia Resurrecció. No podem sorprendre'ns que soni estrany parlar de cristianisme pasqual.

J. G.

AVIGAT-174

BARCELONA - 7
Eputació, 258
Telèfon 301 82 82

CIUTAT DE MALLORCA
Passeig Marítim, 210
(Edifici Hotel Victòria)
Telèfon 28 13 13-14-15

JUNTA GENERAL D'ACCIONISTES DE Gas natural, s.a.

CEL-LEBRADA A BARCELONA EL DIA 26 DE MARÇ DE 1976

DADES DE L'EXERCICI		1975	1974
CAPITAL DESEMBORSAT	_____	1.679,2	1.181,-
RECURSOS PROPIS	_____	4.593,5	3.419,3
RECURSOS ALIENS	_____	51,6	2.078,-
AMORTITZACIONS	_____	294,1	189,4
BENEFICI NET	_____	291,4	167,2
CASH-FLOW	_____	585,6	356,7

milions de pessetes

ASPECTES FONAMENTALS

Amb data 1 de desembre del 1975, fou signada l'escriptura de cessió i transferència a l'Empresa Nacional del Gas S/A, de les concessions administratives, instal·lacions i stocks de la nostra Planta Terminal de Barcelona.

Els acords amb Catalana de Gas i Electricitat S/A, es tradueixen a la vegada en la transferència a la mateixa de l'exploració de la nostra red industrial i del servei als nostres clients.

Amb la inclusió dels resultats extraordinaris, el resultat total supera en

cara més el de l'any anterior inclús atenent la major xifra de capital doncs el benefici net per acció passa de 153'60 a 182'33 pessetes.

Durant l'últim Exercici social s'ha produït una variació molt sensible en l'estructura dels Recursos de la Societat, en incrementar-se en 1.174'2 milions de pessetes els propis i desaparèixer pràcticament els aliens.

Els Cash-Flow de l'Exercici ha sofert un augment del 64 %, situant-se en 585'6 milions de pessetes.

PRINCIPALS ACORDS ADOPTATS A LA JUNTA

MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 1 DELS ESTATUTS SOCIALS

Atès el canvi d'activitats de la Companyia i que la seva denominació actual, en estar referida a l'Objecte Social, que fins a la data li ha estat propi, resulta inadequat per a les noves activitats a exercir, es canvia el nom actual de Gas Natural S/A pel de CORPORACIÓ INDUSTRIAL CATALANA S/A, i consegüentment es modifica l'article 1 dels Estatuts Socials.

MODIFICACIÓ DE L'ARTICLE 2 DELS ESTATUTS SOCIALS

Com a conseqüència de l'acabament de les activitats gasistes de la Companyia i de la nova orientació social de la mateixa, es canvia l'Objecte de la Societat el qual, a través del seu contingut especificat en set punts, cobreix la més àmplia gamma de possibilitats pel desenvolupament indus-

trial de la corporació.

Aprobació de la Memòria, Balanç i Compte de Pèrdues i Guanyos de l'Exercici 1975, així com també la distribució de Beneficis proposada pel Consell.

Ampliació del capital social, en la proporció de 1 acció nova per cada 5 que es posseïxin, les quals seran desemborsades pel que fa al 30 % del seu valor nominal, amb càrrec al saldo del Compte "Regularització Decret Llei 12/1973", i el 70 % restant per aportació en metàl·lic dels subscriptors.

Distribució d'un dividend brut del 6 %, màxim permès per la Llei, a les accions números 1 al 1.181.034 i números 1.184.175 al 1.679.237 i proporcionalment al període desemborsat, als números 1.184.035 al 1.184.174.

CORPORACION INDUSTRIAL CATALANA, S.A.

POLITQUES GENERALS

Ens plantejem la nova Societat, com una corporació d'empreses industrials punta i, a tal fi, participem en Societats ja existents, per contribuir a la seva potenciació i expansió, establint a més, companyies mixtes amb empreses nacionals o estrangeres, pel desenvolupament de nous projectes a Espanya. La nostra participació en un o altre cas haurà de ser suficientment important per tenir accés directe a la gestió incorporant a ella el nostre equip humà, en aquelles àrees en les que la seva presència sigui útil.

La Corporació també desenrotllarà en la seva pròpia estructura, nous projectes que per les seves característiques, importància d'inversió i resultats econòmics a aconseguir, sigui interessant que quedin integrats com Divisions de la Corporació. Per altra part, atents a les oportunitats de col·laboració que es presentin pel seu desenvolupament industrial amb determinats països del tercer món, pensem projectar cap a ells les activitats industrials que desenrotllem a Espanya, a base de les fórmules de col·laboració que en cada cas concret siguin més apropiades.

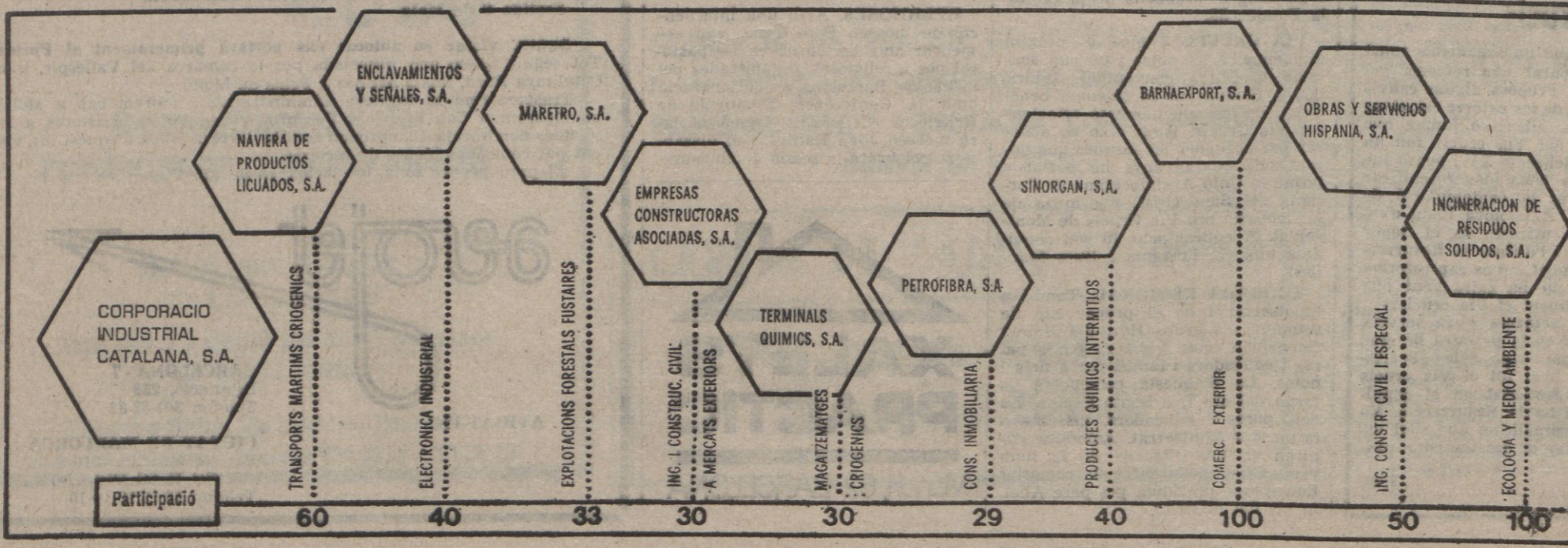
La variada diversitat de possibilitats que resulten dels criteris de selecció

que ens hem imposat (gran creixement a escala mundial, adequació al nivell industrial espanyol, evolució harmònica lliure de riscos polítics i que, en la seva vessant tecnològica, generin productes intermitjos amb importants components tècnics) ens ofereix una àmplia gamma de sectors industrials, en els quals es poden concretar aquestes filosofies.

Serà també política de la Corporació, afluir progressivament a Borsa aquelles societats participades que vagin assolint escales apropiades, permetent obtenir alhora rentabilitats complementàries per aflorament de plusvalues; generades a través del mecanisme de desinversió.

Amb aquestes polítiques s'ha realitzat l'anàlisi i estudi de diversos projectes que han estat exposats a la Junta General celebrada el 26 de Març.

Aquest primer conjunt de decisions industrials, que figura al final de la present ressenya, aporta a la Societat la garantia d'elevats nivells d'eficàcia, en realitzacions industrials de gran interès pel país i per la rentabilitat de la Companyia. Amb ell sorgeix la gran Corporació industrial a la que aspiren els seus accionistes i el seu equip humà.

La CEE en xifres

«La CEE en xifres» es un opuscle del Banc Hispano-Americà que recull les principals magnituds econòmiques de la Comunitat Europea.

També inclou la mateixa informació sobre Espanya, Estats Units i Japó, utilitzant la unitat monetària del mercat comú, «l'Euro», que equival a 70 pessetes.

L'edició que acaba de ser publicada és anunciada com la de l'any 1975, i les dades més recents corresponen al mes d'agost d'aquest any.

A l'any 1974, per tenir una idea de la nostra situació envers els països de la Comunitat, la producció interior espanyola era un 6,6 per cent del total de la Comunitat, i un any abans de la producció per habitant era aproximadament un 42 per cent de l'europea mitjana.

MERIDIA

Diversificació de l'accionariat bancari

La múltiple diversificació conseqüent de l'accionariat bancari cada vegada es més evident, com hom pot comprovar a les Juntes generals d'accionistes, on aprofitant l'avinences de l'acte societari més important, els presidents ja acostumen a remarcar-ho en el seu discurs.

Així a la Junta del Banesto d'enguany, el president, Josep Maria Aguirre, va informar a l'assistència que els accionistes arribaven a la xifra de 182.000, i feien conèixer tot seguit un «ranking» sobre la seva distribució que entre altres dades, figura que, d'aquests, més de 96.000 no arribaven a tenir cent accions i més de 63.000 entre cent i cinc-centes.

amb el resultat que solament més de 38 accionistes rebassaven el milió d'accions. En resum, les noranta persones o entitats accionistes més importants no arriben al 15 per cent del capital de l'entitat. És clar que l'obertura de l'accionariat no té en totes les entitats bancàries el mateix ritme requerit, i en general és més accentuada la tendència en les entitats grans que són dintre del mercat de capitals que no pas en les altres de Banca mitjana i petita.

També cal esmentar que, en algun cas, en el de les absorcions, ha calgut fer comptes. Això és, pel que sembla, allò que ja ha passat en el cas de l'absorció del Mercantil per l'Hispano. En el primer, el capital social és molt distribuït. En l'His-

pano, ja ve de lluny que, només amb una acció es pugui assolir a la Junta; en canvi, en el Mercantil, hi havia alguns paquets forts d'accions, de 200.000 i més, com per exemple Probinsa, de particulars, Arbura, Mahou, propietari de les cerveses de Madrid, i algun més. ¿Què passarà amb aquests paquets, si es multiplicaven en accions de l'Hispano —es demanava la gent? Podrien arribar a dominar? Doncs no, car segons les nostres notícies aquests paquets s'han pagat amb diners, al canvi de 1150, com es va dir. És possible que algun dels seus titulars passi a conseller de l'Hispano, però no pas com a conseqüència del paquet d'accions. És clar que tots tenen la possibilitat de comprar al mercat de capitals i fer-ne un de nou. Però això es faria per una altra banda.

Estudis programats per la INSTITUCIÓ CULTURAL DEL CIC

per al curs 1976-77, per als quals són obertes la informació i la preinscripció:

1 - El 1r. i el 2n. curs, homologats, de

BUP

(als locals de Reina Victòria, 14 i a l'Escola THAU, Carretera d'Esplugues, 49-53)

2 - Els estudis del

COU

adscriu a la Universitat Autònoma de Barcelona (al local de Via Augusta, 205)

3 - Els estudis de Formació Professional següents:

Dos cursos (post E.G.B.) de

FORMACIÓ PROFESSIONAL ADMINISTRATIVA DE 1r. GRAU

Dos cursos (post Batxillerat) o tres cursos (amb el títol de Formació Professional Administrativa de 1r. Grau).

FORMACIÓ PROFESSIONAL ADMINISTRATIVA DE 2n. GRAU

i la preparació completa del

SECRETARIAT DE DIRECCIÓ de la I.C. del C.I.C.

4 - Els estudis de DISSENY següents:

Els tres cursos de matí de l'Escola de

DISSENY BÀSIC

(post E.G.B.) més els dos cursos d'especialitat.

Els tres cursos de tarda de l'Escola

ELISAVA

Disseny Gràfic, Industrial i d'Interiors (Opció al títol d'AA i OA) Nivell d'entrada: Batxillerat o Disseny Bàsic

5 - Els estudis en diversos graus i cursos, de tarda i de vespre, de

l'ESCOLA DE PROFESSORAT DE CATALA

(al local de Reina Victoria, 14) amb preparació per al certificat universitari que facilita per a exercir a E.G.B. i per al títol de la J.A.E.C. (Escola d'organització conjunta amb la Delegació d'Ensenyament de Catala d'Omnium Cultural, DEC).

6 - Els estudis de

FRANCÈS i d'ANGLÈS

en tots els graus i cursos: l'Escola d'ANGLÈS amb la preparació per al "Certificate of Proficiency of the University of Cambridge" i l'Escola de FRANCÈS amb preparació per al "Diplôme Supérieur de Français Pratique" i per al "Certificat Pratique de Langue Française" (Université de Toulouse).

INFORMACIÓ I PREINSCRIPCIÓ: Via Augusta, 205. Telefon 211 58 58 - Barcelona 6

BORSA

Ahir jornada eufòrica als tres mercats de valors

La Borsa ahir va tenir una jornada eufòrica, de les millors des de fa molt de temps. Tot va pujar amb molta fermesa... «fins els valors elèctrics» comentava els habituals al Saló de Contratacions. La pressió de la demanda a les tres Borses va ser conseqüència de l'actitud inversora dels particulars, una mostra de confiança, com comentavem dissabte passat en la ractivació i l'esdevenidor immediat. El Banc d'Espanya va vendre per moderar la puja.

Concretant el comportament dels sectors, ahir es va reflectir en la forta puja de tots excepte dels alimentaris. Els valors bancaris al màxim i sense operacions, i els valors elèctrics, cinc d'entre ells, amb diner, cosa qual feia un munt de sessions que no es veia.

Amb l'alça d'ahir l'índex general s'acosta al cent. «Arribar al cent es fàcil, també es comentava, després ja en parlarem». Ja en parlarem, doncs, de si els inversors institucionals decantaran la balança amb realitzacions de beneficis.

J. P.

	Barcelona	Madrid	Bilbao
Índexs:	99,19 (+ 3,44)	97,42 (+ 3,22)	98,14 (+ 4,41)
Contractació: Puges	79	135	67
Baixes	8	16	9
Repeticions	25	2	20

AGRICOLES I FORESTALS

Alena	B	151	- 1
-------	---	-----	-----

ALIMENTACIÓ, BEGudes I TABAC

Ind. Agrícolas	B	247P	-
Ebro	M	-	-
El Águila	M	-	-
Azucarera	M	-	-
San Miguel	B	420D	-

TEXTILS

La Seda	B	215	-13
Sniace	M	100	+ 1

PAPER I ARTS GRAFIQUES

Torras Hostench	B	404	+19
Pap. Española	Bi	197	+14
Pap. Reunidas	Bi	340	+14

PETROLI

Camps	M	300	+ 4
Cepsa	M	468,5	+ 18
Petroliber	M	255	- 7

QUIMIQUES

Cros	B	165	+ 7
Aragonesas	M	144	+ 5
Nitr. Castilla	Bi	100	- 1
Carburos	B	520	-
Sefanitro	Bi	110	+ 2
Explosivos	M	323	+11,5

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Alba	M	245	+10
Asland	B	244	+ 7
Vanson	B	197D	-
Valderrivas	M	288	+23

AGUA I GAS

Agua Valencia	B	158	+ 3
Catalana Gas	B	128	+ 6
Agua Besos	B	126D	-
Agua Barcelona	B	136	-

ELECTRICITAT

Sevillana Elec.	M	126,5	+ 6
Electra Viesgo	Bi	134	+ 4
Reunidas de Z.	B	106D	-
Enher (C)	B	97	- 1
Fecsa (petites)	B	125	- 1,5
Ferrosa	M	119,5	+ 1,75
H.E. Catalunya	B	115	+ 6
H.E. Cantabrico	M	130	+ 1
Iberduero	Bi	175,5	+15,5

TRANSPORTS URBANS

Saba	B	197	+ 3
Urbas	B	247D	-

TRANSPORTS MARITIMS

Transmediterranea	M	138	+ 3
-------------------	---	-----	-----

Hispano-America	M	561	+ 26
B.I. Catalunya	B	435	+ 12
B.I. León	M	566	+ 4
Bankinter	M	525	+ 20
Mercantil e Ind.	M	766	+ 15
Occidental	M	482	+ 12
Popular	M	690	+ 33
Urquijo	M	683	+ 21
Bankunion	B	377	+ 15
Ibèric	M	625	+ 30
Pastor	M	734	+ 15

SOCIETATS D'INVERSIÓ MOBILIARIA

Banca	B	139	+ 2
Cartisa	M	280	-
Corp. Ind. Catalana	B	-	-
Dobinca	B	203	-
Grat. Invers.	M	321	+ 16
Finsa	Bi	150	- 5
Merimsa	B	-	-
Popularinsa	M	500	+ 10
Cardide	B	107	-

ASSEGURANCES I CAPITALITZACIÓ

Unión y Fenix	M	497	+ 12
---------------	---	-----	------

DRETS DE SUBSCRIPCIÓ

Tubacex	322
---------	-----

FONS D'INVERSIÓ MOBILIARIA

Nuovo fondo	726,49	+ 18,53
Crencino	164,22	+ 2,68
Inespa	659,67	+ 12,04
Eurovalor I	767,50	+ 13,69
Ahorro fondo	1521,66	+ 8,35
Inrenta	1477,51	+ 28,56
Mediterraneo	454,82	+ 3,46
Suma	1170,52	+ 9,79
Fondiberria	1036,26	+ 26,63
Rentifondo	500,33	+ 12,11
Fontisa	891,23	+ 10,21
Eurovalor II	443,27	+ 7,76
Gesta	1057,82	+ 15,71
Fondonorte	114,94	+ 1,39
Gesteval	-	-
Planinver I	100,58	+ 1,03
Planinver II	93,77	+ 1,49
Banzerfondo	91,23	+ 2,79
Inverfondo	96,39	+ 1,88
Plusfondo	78,68	+ 2,26
Fonbancaya	86,79	+ 2,92
Fondounión	-	-
Profondo	83,84	+ 2,62
Multifondo	98,80	+ 0,63

J. PERRAMON

(Cotitzacions facilitades pel Banc Industrial de Catalunya)

faig

Mobles de despatx i de la llar

Rosalía de Castro, 36
Tel. 256 11 47 B-13

E.N.HIDROELECTRICA DEL RIBAGORZANA, S.A.

PAGAMENT DEL DIVIDEND ACTIU

Acordat per la Junta General d'accionistes celebrada el dia 5 de l'actual, el pagament d'un dividend del 7%, corresponent a l'exercici del 1975, es posa en coneixement dels senyors possessors d'accions ordinàries Serie B i preferents Serie C, que el Consell d'Administració d'aquesta Societat ha pres l'acord de fer efectius a partir del dia d'avui al seu domicili social (Passeig de Gràcia, 132) els següents imports:

Accions ordinàries Serie B, n.º 1 al 3.499.928, pessetes 33,45, contra l'entrega del cupó n.º 45.

Accions ordinàries Serie B, n.º 1 al 2.339.717, pessetes 33,45 contra l'entrega del cupó n.º 45.

Els esmentats imports junt amb les 25 pessetes que s'entregaren a compte sumen l'esmentat dividend un cop s'han deduit els impostos.

S'atendrà l'indicat servei de dilluns a divendres, de nou a tretze hores.

Barcelona, al 30 d'abril del 1976.

EL PRESIDENT DEL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ

BOXA

Alí, confós però sol·licitat

"Em sento humiliat i confós. Ha estat una victòria sense relleu. Confesso que pensava haver guanyat bé; de qualsevol manera haig d'afegir que m'havia preparat com cal per guanyar."

Cassius Clay o Muhammad Ali, tant se val, apareix desillusionat dos dies després del combat amb Young. Combat difícil, de resultat incert i de veredicte molt discutible segons l'opinió dels catorze mil espectadors presents, entre els quals es trobava el fill del president Ford i els senadors Ted Kennedy y Henry Jackson.

"He menysvalorat el meu adversari. No he estudiat les classificacions mundials que situen Young a la tercera posició i, després, no he sabut trobar l'estil precís per a parar-lo. Penso que m'he reservat un xic massa i després dels quatre o cinc primers assalts, que he perdut, tot ha anat força malament."

El campió del món, de corona un xic rovellada, ha descrit perfectament el match que, segons molts, ha estat guanyat per Jimmy Young. Però els jutges no podien lluitar contra els vint milions de dòlars que esperaven el "més gran".

UN PROGRAMA CARREGAT

Ara, per a Clay, s'acosta un "tour de force" seriós però molt atractiu des del punt de vista monetari.

Primer, Richard Dunn a Londres el 25 d'aquest mes, després a Tòquio contra el lluitador de sumo Inoki, i finalment un altra vegada als Estats Units contra Ken Norton. Respecte a aquest darrer combat cal dir que Norton ha confirmat l'excel·lent moment en què es troba en inflar la cara de Stander en tan sols cinc assalts, poc abans del esperat Clay-Young.

El fet és que aquest programa pot ésser alterat segons els oferiments futurs. De moment hi ha un assumpte interessant a Itàlia, on el conegut promotor Rodolfo Sabatini, un altre dels presents al combat, ha ofert cinc milions de dòlars a Clay si accepta un combat a Roma o a Milà contra George Foreman. El campió dubta: "He rebut oferiments des de Turquia per 10 milions però solament dispo de dues mans. No descarto aquesta possibilitat italiana, però espero que els organitzadors es posin d'acord per decidir d'una o altra manera".

MUNDIAL DELS MITJANS

El World Boxing Council (W.B.C.) va anunciar ahir la aprovació de una nova data per al combat mundial dels mig-pesos entre el campió John Conteh (Gran Bretanya) i l'aspirant Alvaro López (Estats Units).

CONTROLS OLÍMPICS A ALMERIA

Ahir a Almeria s'inicià una reunió internacional de boxa programada per la Federació Espanyola

mada per la Federació Espanyola per a controlar la forma dels futurs candidats a l'Olimpiada de Mont-real.

Als octaus de final de les diferents categories en què participaven els espanyols obtingueren aquests resultats:

Super-lleugers. — Marin guanyà per punts a Paret (França).

Galls. — Juan Rodriguez guanyà per inferioritat, en el segon assalt, a Kaislama (Finlàndia). Torres Salmerón guanyà per punts a Christensen (Dinamarca).

Plomes. — Heredia guanyà per punts a Skstration (Grècia).

CICLISME

Les enveges de sempre

Les enveges, en aquest país, estan a l'ordre del dia. I inclús, en l'aspecte esportiu, també hi fan acte de presència.

Pel que fa referència a la "Vuelta", les enveges són quasi ancestrals. Em sembla que, des que tinc ús de raó, quan sento a parlar de la ronda espanyola, no hi falta mai l'apartat rivalitat-enveja que, a fi de comptes, és el mateix. Són unes rivalitats d'allò més singulars, emplen de problemes i preocupacions els directors dels equips i els corredors i tot.

Corredors i directors espanyols, evidentment. Perquè resulta que els estrangers vénen, corren, acostumen a guanyar, cobren i se'n van. I fins l'any que ve, si Déu vol!

Però els del país sembla que si no punxen, exciten, criden, acusen i amenacen de retirar-se, no estan contents. Sembla com si els faltés quelcom. L'éc clar, de tot això, se n'aprofiten els francesos, belgues, italians, holandesos i d'altres per passar-los la mà per la cara, venent una vegada més.

I després tot són exclamacions culpant-se entre ells d'un altre triomf no espanyol. Aleshores tothom vol tenir raó, i en realitat no se sap mai qui, en bona llei, la tenia, perquè el garbuix s'ha anat fent tan gros, que no hi ha manera humana de treure'n l'entrellat.

Agafem el palmarès de la "Vuelta" i donem-hi una ullada a partir de l'any 1955, any a partir del qual la ronda espanyola s'ha anat celebrant ininterrompudament. Veurem de seguida que hi ha una gran quantitat de noms foranis. Els Loroño, Suárez, Soler, Gabica, Ocaña, Fuente i Tamames en constitueixen l'excepció. Set excepcions en vint-i-una edicions són un bagatge molt pobre i desesperançaçador.

Només s'ha vençut amb gran faci-

TENNIS

Espanya, a la Copa Davis pel juliol

Espanya debutarà a la Copa Davis d'ara a la fi del mes de juliol. Sembla que la data variarà entre el 26 de juliol i l'1 d'agost. Espanya s'enfrontarà al guanyador de l'eliminàtoria Alemanya Federal - URSS.

Durant el darrer cap de setmana s'han celebrat els partits als grups A i B de la zona europea. Cal assenyalar que el país que han guanyat ho han fet de forma rotunda sense cap mena de discussió. Aquí no hi ha hagut sorpreses: Itàlia va vèncer Polònia per cinc a zero, i el mateix resultat s'ha donat en aquests partits: Alemanya Federal - Dinamarca, Iugoslàvia - Grècia i Hongria - Bèlgica. L'únic que no acabà amb el

cinc a zero fou l'Àustria - Romania, car els austríacs aconseguiren un punt.

Després dels resultats esmentats, els quarts de final queden de la manera següent: Egipte - Hongria i Alemanya Federal - URSS dins el grup "A". Com que Espanya i Txecoslovàquia són considerats com a caps de "sèrie" en aquest grup, el guanyador de l'Egipte - Hongria s'enfrontarà a Txecoslovàquia i el guanyador de l'Alemanya Federal-URSS a Espanya.

Prou ens vagarà de comentar la formació i l'estat de l'equip espanyol. Els jugadors disposaran de temps suficient per a entrenar i cercar la millor forma possible de cara a aquest important compromís.

Pel que fa al grup "B", les eliminatòries seran: Gran Bretanya - Romania i Itàlia - Iugoslàvia. El guanyador de la primera eliminatòria se les haurà amb França, i el de la segona, amb Suècia, actual campiona de la Copa Davis. França i Suècia són caps de sèrie del grup "B".

FINAL DE DOBLES DE LA WCT

A Kansas City (Missouri) s'ha celebrat la final de dobles de la WCT entre la parella formada pel polonès Wojtek Fibak i l'alemany federal Karl Meiler, que s'imposà a la formada per la parella nord-americana Stan Smith i Bob Lutz en cinc sets (6-3, 2-6, 6-3, 6-4 i 6-4).

Els guanyadors han aconseguit 40.000 dòlars (uns dos milions i mig de pessetes) i els perdedors aproximadament la meitat. La parella gua-

nyadora només feia set mesos que entrenava. Guanyaren el partit de forma brillant, especialment al darrer set, en rompre el servei del contrari.

Meiler i Fibak s'havien qualificat per a la final en triomfar sobre el mexicà Raúl Ramírez i de l'americà Brian Gottfried.

ALTRES TORNEIGS

Ha començat a Itàlia el torneig internacional de Florència, disputant onze partits. Al mateix temps s'ha iniciat també el torneig internacional de "Lotto Spalding". En el de Florència s'enregistrà el triomf de Lombardi, Bunis, Hardie i Simpson. I en el de "Lotto Spalding" varen vèncer Mottram, Velasco, Zugarelli, Yuill i Pecci.

La nord-americana Chris Evert s'imposà en el torneig internacional femení de tennis d'Amèlia Island a l'australiana Kerry Melville per 6-2 i 6-2.

Evert s'embutxacà la xifra de 25.000 dòlars i Kerry Melville 15.000.

Estats Units i Anglaterra estan disposats a retirar-se de la Copa Davis si no es penalitza a Mèxic, que es va negar a jugar contra Sud-Africa.

El Comitè Organitzador ja va decidir expulsar a Mèxic per a la propera temporada. Ara bé, per tal que la decisió sigui definitiva, fa falta el 75 per cent dels vots de països. I aquesta és la qüestió que pot propiciar la retirada ben aviat dels Estats Units i d'Anglaterra. La decisió es coneixerà en els propers mesos estiuencs.

La CSI recobra força

LES desqualificacions del Gran Premi d'Espanya han deixat cua. Amb aquesta quarta cursa la Fórmula 1 estrenava nova reglamentació i la CSI (Comissió Esportiva Internacional) havia anunciat que aquesta vegada pensava imposar el reglament i el resultat fou la desqualificació de Hunt i de Laffite. Unes desqualificacions que segurament es podien haver evitat, que en realitat no afectaren gran cosa l'equip francès, però que, en canvi, van privar d'una bonica victòria, aconseguida a pols, de l'equip britànic i, el que pot ser més important, si s'hagués respectat la victòria de Hunt, ara aquest comptaria amb quinze punts per al campionat (en lloc del sis que té) mentre que Lauda en comptaria trenta (en lloc del trenta-tres actuals). En definitiva, respecte del campió, una diferència de dotze punts en contra de Hunt.

Però la decisió dels comissaris esportius fou implacable. I jo penso, com molts, que ja començava a ser hora, i també, com molts, que és llàstima que s'hagi produït aquest fet, quan, abans de la cursa, per diverses raons, érem molts els qui consideràvem Hunt i al seu McLaren favorits. Però, els reglaments són per què es compleixin; si no ha de ser així no cal que hi hagi reglaments.

En el món de la Fórmula 1 hi ha molts interessos implicats, molts milions en disputa, moltes posicions de força. Fins l'any passat, la GPDA (Associació de Pilots de Grans Premis) féu la seva llei, ignorant massa vegades les disposicions de la CSI. A partir del Gran Premi de Mònaco del 1975, fou l'Associació de Constructores la que tingué una posició de força; força nascuda, en certa manera, dels problemes de carestia, tan de les escuderries en elles mateixes com de les despeses de desplaçament i de la crisi dels combustibles. La CSI mai no es conformà amb la situació i és ara quan ha decidit fer mà ferma.

La nova reglamentació, havia de ser la pedra de toc d'aquesta força de la CSI. Arribà el moment del Gran Premi d'Espanya, els organitzadors van obrir el termini de comprovacions i ningú no s'hi presentà. Dues hores abans de la sortida es comprovà una anomalia situada a la canalització dels radiadors d'oli dels McLaren, i Ferrari decidí de no fer la sortida, després que els comissaris esportius es contradieixin ells mateixos, quan anunciaren que l'anomalia tenia poca importància. El president de la CSI fou qui va convèncer l'equip italià de prendre part en la cursa, prometent-li que es farien revisions després de la cursa. La darrera verificació general s'havia de celebrar sobre el pre-reixat de sortida, i la presència del rei, que es feu presentar els pilots, i de la multitud, que envoltava els cotxes, ho impedi.

Tothom va fer la sortida, conscient de la possible presència de l'espasa de Democles. Acabada la competició, Laffite no es volgué presentar a revisió, i es va trobar al seu cotxe una alçada d'aleró superior a la reglamentària. L'amplada total del McLaren de Hunt fou registrada superior en 1,8 mil·límetres deguda a l'acostament de pneumàtics una mica més amples d'allò que s'havia previst originalment. L'espasa de la CSI caigué implacable. Hunt ha perdut el seu triomf i la CSI ha demostrat que cal comptar-hi amb ella. Per una vegada, s'ha complert el reglament.

JOSEP PORTER-MOIX

MOTORISME

"Tot Terreny" a Ripoll

El Ripoll Motor Club organitza per al proper dia 9 de maig una prova motociclista puntuable per al Campionat d'Espanya en la categoria sènior i promoció motociclista en la categoria júnior, dins l'especialitat "tot terreny".

Aquests dies, la vila de Ripoll celebra les festes del seu patró. Aquesta prova, doncs, serà integrada dins dels actes que s'organitzaran amb aquest motiu.

La prova començarà el dia 8, dissabte, a la tarda, quan es farà la verificació a partir de les sis fins a les vuit a la plaça del Cau-

dillo. Els motociclistes, un cop verificats, romandran en situació de parc tancat fins diumenge al matí a les vuit i un minut, quan sortirà el primer participant.

El IV "Tot Terreny" de Ripoll transcorre pels següents paratges del Ripollès: Ripoll, El Catllar, Vilardell, l'Oró, El Carol, carretera de Gombreny, Campdevànol, Moiols, Rama, Jofré, Cal Gat, Rodonella, Pont de Samala, Vallfogona, Milany, Laiers, Cruïlla N-152, El Cremat, Can Franquesa, i Ripoll, amb un total de 135 quilòmetres per volta. Els participants de la categoria sènior n'hauran de fer dues, i els júnior només una. Es preveu l'arribada d'aquests a la plaça del Caudillo a partir de la una del migdia, i la dels sènior a partir de dos quarts de quatre de la tarda.

El repartiment de premis es farà a la sala d'actes de la Casa de la Vila de Ripoll a les vuit del vespre, i hi assistiran les primeres autoritats locals i comarcals.

Aquells corredors que encara no hagin realitzat la inscripció, poden fer-la o bé per telèfon al número 700689 de Ripoll, o bé per carta al Motor Ripoll Club, Apartat 42, Ripoll.

JOAN CONDINS
EL PINTOR DE SEMPRE
Viladomat, 234
Clòs de St. Francesc, 25
Telefs.: 230 24 18 - 204 30 45

Berlitz®
llibertat per a els homes d'empresa
Llibertat per escollir cuansevol idioma: francès, anglés, alemany, rus.
Llibertat per escollir el curs que mes els hi interessi:
Una lliço particular, un Total Immersión o un Crash Course.
Llibertat per escollir l'hora mes convenient i poder variar-la sempre que els-hi convingui.
Demandans informació.
BARCELONA
Paseig de Gracia, 59 - 215 01 00
Servei de traductors i interprets.

LLARS DE FOC
de tota mena
exposició permanent
AVDA. DE LA LLUM, 40
(subòl Placa Catalunya)
Tels. 302 66 91 - 337 48 72

HABITACIONS JOVENILS A MIDA
DORMITORIS MULTIPLES
CAMBRES-ESTUDIS
PROJECTATS I DISSENYATS EN CADA CAS
INFORMACIO T. 300 02 90.
HORES TALLER

'VUELTA' (VII)

Confirmació: Agostinho, primer

La setena etapa, guanyada ahir pel corredor belga Fredi Van Den Haute, correguda ahir entre Cartagena i Múrcia, fou l'etapa reina d'entre totes les disputades fins ara. El recorregut, de 136 quilòmetres, fou cobert a bona velocitat per uns ciclistes desijosos de lluita, que foren acompanyats d'un temps magnífic

La primera escapada tingué lloc, pràcticament, només en començar l'etapa —quilòmetre dos— i fou protagonitzada per l'holandès Aling, que aviat guanyava amb dotze segons d'avantatge els altres setanta-dos homes que, amb ell, havien pres la sortida, però al quilòmetre quatre Lazcano, Cuyllé, Martins, Andiano, Gilson i Torres s'unien a l'escapat. D'aquests homes del capdavant, Lazcano en quedà a part vuit quilòmetres després, per avaria, i l'avantatge del grup era d'un minut i trenta-cinc segons. A la fita volant de Fuentes del Alamo, hi van arribar Aling, Torres i Martins, per aquest ordre, i el grup de seguidors, a l'alcada de l'encreuament de Mazarrón,

a quaranta quilòmetres, quedà a dos minuts vint del grup d'escapats. El coll de Sierra de la Muela fou conquerit per Torres, en primer posició, i els escapats foren atrapatats pels seguidors. L'equip dirigit per Gabriel Saura atacava fort i quan començava l'ascensió de la Sierra de España, s'esmunyí l'holandès Gerben Karstens, que fou absorbit al quilòmetre noranta-sis. Tres quilòmetres més tard, començà la gran lluita de l'etapa, primerament protagonitzada pel mateix Karstens, que es tornà a destacar seguit de 13 homes —Thurau, Kuipers i Knetemann, del mateix equip del líder; Ocaña, Balagué, Torres, Manzanegue, Tamames i Lazcano, del Super Ser, i González Linares, Van Springel, Cuyllé i Alan— que van deixar els primers seguidors a trenta-quatre segons. En el segon grup figuraven el "maillot" verd i la major part dels homes del Kas, mentre que en el tercer, que era a un minut i nou segons, hi havia el "maillot" groc.

Fou del segon grup del qual saltà, llavors, Agostinho, que va córrer en solitari fins a atrapar el grup del capdavant, del qual Thurau fou apartat per una punxada, de la mateixa manera que Karstens, que es ressagà per esperar l'alemany. Aquests dos homes foren aviat absorbits pel segon grup, on figuraven López Carril, Nazábal, Martins i Abilleira, a més d'altres seguidors, i tots ells es van llençar a l'encaix del primer grup que enganyaren a vint-i-cinc quilòmetres del final. A dos quilòmetres de la fita fou quan, en un gran esprint, s'escapà Van den Haute, que obtingué la victòria amb 3 hores, vint minuts, setze segons (amb 10 segons de bonificació), seguit, a dos segons (i amb quatre de bonificació) de trenta-tres homes més. Una magnífica etapa a què correspongué una magnífica victòria, amb un recorregut disputat a la velocitat de 40,745 kms/h de mitjana, i de què es beneficià Agostinho, nou líder de la classificació general.

CLASSIFICACIO DE L'ETAPA

1. Fredi Van Den Haute, 3-20-16
2. Javier Elorriaga, 3-20-18
3. Cees Priem, id.
4. Hennie Kuiper, id.
5. Jose De Cauier, id.
6. Herman Van Springel, id.

CLASSIFICACIO GENERAL

1. Joaquim Agostinho, 29-44-45
2. Dieter Thurau, 29-44-57
3. Jesús Manzanegue, id.
4. Henni Kuiper, 29-44-58
5. Gerrie Knetemann, 29-45-10
6. Javier Elorriaga, 29-45-12

H.H.II cap al València

El sud-americà Heribert Herrera, conegut com a H. H. II, serà l'entrenador del València la temporada vinent. El contracte se signarà en acabar aquesta setmana amb motiu de la visita de Las Palmas a Alacant per jugar-hi contra l'Hércules. Llavors s'ultimaràn més detalls que ara s'ignoren.

El contracte serà per dos anys. El València i H.H. II havien sostingut contactes des de fa temps i

Michels, símptoma de canvi

La directiva, un objectiu de pròxims remodelatges

El que ahir avançarem com a notícia de primer ordre pel que fa al Futbol Club Barcelona, ahir mateix es va convertir en realitat per les paraules pronunciades per Montal en finalitzar la junta extraordinària de la directiva: Rinus Michels tornarà al Barça.

Aquesta decisió, en certa manera extraordinària, no ha estat més que la conseqüència lògica d'una sèrie de fets que, darrerament, s'han anat produint en el club blau-grana i que estan lligats íntimament a aquest replantejament a nivell de directiva que, amb menys ressonància però, s'està anunciant com apressant.

Deixant de banda la influència darrera, però important, de Cruyff —és cert que es van consultar diversos jugadors perquè donessin llur opinió sobre l'oportunitat de tornar a fitxar l'entrenador holandès— en aquesta decisió, cal centrar-se inevitablement, en tres figures, l'aportació de les quals fou decisiva en el fitxatge: Carrasco, Vilaseca i Ariño. I, també inevitablement, torna a sorgir la personalitat de Ferran Ariño com a motor important —diríem que importantíssim— d'aquesta nova etapa de l'era Montal.

RENOVACIO

Cada vegada sembla més certa la possibilitat que Montal posi el seu càrrec a disposició de l'assemblea de compromissaris el pròxim estiu. Darrerament, el president ha mantingut contactes amb aquests mil cinc-cents homes que formen la base, la primera base, d'una futura democratització del futbol blau-grana a nivell popular. I sembla que n'ha tret la conseqüència que seria convenient lliurar-se a una votació de la qual la seva imatge pot sortir clarament vigoritzada.

Montal acceptaria, és clar, l'opinió dels compromissaris, però això no vol dir, també és clar, que la seva opinió coincideix amb l'opinió de la majoria en cas de refús.

El president pensa que, si se n'hagués d'anar abans del final del seu mandat, això seria una malifeta per al Barça, car creu que no es podria resoldre l'actual crisi del club, com va succeir a l'època Miró Sans. Catorze anys més de desgavells serien molt durs de suportar.

En aquest context cal situar, doncs, el més que probable futur moviment a nivell de directiva. I és aquí on sorgeix la figura de Ferran Ariño com a "home bó" per a salvar tot el que sigui salvable en l'esmentada crisi.

Sembla —la cautela s'imposa sempre en el món futbolístic— que es

prepara el relleu de certs membres directius, i el nom d'Ariño "sona" com a futur vicepresident amb la missió específica de tenir cura de tot el que fa referència al futbol. De fet es convertiria, doncs, en una peça imprescindible dins d'aquest nou i dinàmic engranatge. Una elecció que, si es produïa, seria força beneficiosa a causa dels indubtables coneixements del futbol, a tots els nivells, que ha aplegat Ariño en les seves diferents etapes dins el Barcelona.

UN PAS ENDAVANT

Però on hem de constatar un avanç espectacular és, naturalment, en el futur nivell tècnic del futbol.

El nomenament de Michels com a "manager" li dona un caire supervisor que, en certa manera, és el que cerquen els directius. L'holandès exerciria un càrrec ara inexistent i que seria com la continuació d'allò que ja es va intentar en la seva etapa anterior: reorganitzar a nivell general tot el futbol blau-grana per tal de distribuir mitjans i competències.

Pertocant a aquestes competències, entren en joc els quatre homes que, juntament amb Michels, formaran la pinya tècnica del club: Ruiz, Rífé, Torres i Olivé.

Laureano Ruiz, ja ho sabem, no continuarà al primer equip quan finexi l'actual temporada. Això no vol dir que, per al futur, descarti la possibilitat d'entrenar el Barcelona. Però Ruiz és un home massa honest i intel·ligent per a malmetre de sobte tot el que ha aconseguit fins ara com a fruit d'un treball constant i meticulós als primers nivells futbolístics. Creu que encara no està madur i que li convé passar una temporada al nivell mig que seria el del Barcelona Atlètic.

Quant a Rífé, com a adjunt de Michels, per a encarregar-se específicament del primer equip, no hi ha res de decidit. Ahir el jugador assegurava que no tenia esment de res d'això. El cert és que, ara com ara, en "Quimet" no pot assumir les funcions d'entrenador de primera divisió, perquè encara no està en

possessió del títol nacional. Es dia, per altra banda, que podria aprofitar els cursos d'estiu.

Els càrrecs, doncs, no són encara definites. El que és ja pràcticament segur és que Aloy deixarà el Barcelona al final de l'actual temporada. Les darreres informacions assenyalen Oviédo com a meta de l'actual preparador del Barcelona Atlètic.

DIVISIO D'OPINIONS

La veritat és que encara ens trobem immersos en un garbuix d'especulacions sense cap seguretat que es puguin portar a terme, malgrat els indicis de poder arribar moltes d'elles al fi previst.

L'única cosa certa ara com ara és que Michels tornarà al Barcelona a partir del 27 de juliol, data en la qual, tradicionalment, els jugadors acaben llurs vacances. I, tornant al capítol de les especulacions, sembla que l'holandès signarà solament per un any —mesura de prudència que, curiosament, coincideix amb les condicions del contracte de Cruyff.

L'anunci extraoficial d'ahir de la pròxima vinguda de Michels ha suscitat els comentaris dels jugadors. Particularment podem dir, per exemple, que Neeskens i Rexach no ho veuen prou clar. Cal esperar, però, que les opinions es generalitzin a un nivell molt més popular per a saber quina incidència tindrà la vinguda de l'únic home que, en setze anys, ha donat un títol de Lliga al Barcelona. Segurament tot el mèrit no va ésser seu, però és indubtable que hem d'atribuir-hi una part de l'èxit.

Des del dia 2 d'abril, en què s'obri una incògnita en el futur del Barcelona, fins a les extraoficials filtracions d'abans d'ahir, el Barça ha obert i tancat un dels parèntesis més llargs de tota la seva existència.

Ara se n'obre un altre, encara que d'una significació molt diferent. Haurem d'esperar que els esdeveniments es produeixin per a veure l'èxit o el desencert d'una jugada molt arriscada.

BREU

FUTBOL. — El València ha fet una paga i senyal a Saragosa de deu milions de pessetes per Lobo Iriarte. El traspass es realitzarà en acabar la temporada per 45 milions.

— El divendres, dia 7, es celebrarà el sorteig dels quarts de final de Copa.

— La secretaria del Sant Andreu ha publicat una nota comunicant que a partir d'ahir, dia 4, i fins el dia 18 d'aquest mes estarà obert el termini de presentació de candidatures per a president de l'entitat. Com ja és sabut, Joan Coma, ha decidit plegar del càrrec definitivament en acabar la temporada, fa com ha anat dient durant tot l'any.

LLUITA. — El dissabte, a les 22, al Centre Gimnàstic Barcelonès hi haurà una reunió de lluita greco-romana corresponent al II Campionat de Catalunya. La majoria dels combats pertanyen a les semifinals. El Centre és situat al carrer Joaquím Costa, número 22.

PREMI. — Red Smith, cronista esportiu del "New York Times", va rebre el premi Pulitzer pels seus articles, comentaris i editorials sobre els esports a EUA. Té 70 anys. És el tercer periodista esportiu que rep aquest guardó. Fa 50 anys que realitza crítica esportiva.

TIR A L'ARC. — S'han celebrat els XXVII Campionats de Catalunya i el Primer Campionat Provincial al Camp de Tir situat als fosars del Castell de Montjuïc. Un total de 49 arquers dels 54 inscrits adabaren les proves. A primera categoria d'homes el guanyador fou Jaume Benedito amb 1073 punts, a la de dones, la primera fou M. Jesús Martínez amb 324 punts, a la de joves, Enric Socies amb 965 i, la d'infants-Novells Núria Llore amb 752.

VOLEIBOL. — Resultat del sorteig de Copa: Joventut de Badalona Atlètic de Madrid, General Moscardó, Grupo Cultural Covadonga i Real Madrid-Hispano Francés. Els partits es disputaran el 9 i el 16 d'aquest mes.

RECOPA (TVE)

Anderlecht-West Ham, final inèdita

Avui a les nou del vespre es disputarà a l'estadi Heysel de Brussel·les la final de la Copa d'Europa de Campions de Copa, "la Recopa", entre l'Anderlecht de Bèlgica i el West Ham d'Anglaterra. (El partit serà transmès per televisió en color.)

El West Ham conquerí ja en una ocasió la Recopa l'any 1965 en guanyar el Munic 60 per dos a zero. Llavors hi jugava l'internacional Bobby Moore. Ara és format per jugadors joves.

El conjunt anglès ha arribat a la final després d'eliminar el Reipas Lahti (Finlàndia) per 2-1 i 3-0. Pararat, Erévan (Unió Soviètica)

per 1-1 i 3-1, l'Haia d'Holanda per 2-4 i 3-1 i l'Eintracht de Francfort per 1-2 i 3-1.

L'Anderlecht arriba per segona vegada a una final europea, encara que no a la Recopa. Quan fou finalista de la Copa de Fires, guanyà a casa a l'Arsenal anglès per 3-1, però perdé el de tornada a Highbury per 3-0.

Els pronòstics s'inclinen lleugerament del costat de l'equip belga, per allò del jugador a casa. L'estadi, que té una coberta de 62.500 places, no s'emplenarà, tot i que prop de vuit mil seguidors de l'equip britànic hi faran acte de presència.

No se n'han donat encara les al-

neacions de forma definitiva. Però hom creu que les més probables seran les següents:

ANDERLECHT: Ruiters; Dockx, Broos, Van Binst, Thissen; Van der Elst, Coeck i Vercauteren; Ressel, Haan i Rensebrink.

WEST HAM: Day, Coleman, Bonds, Taylor, Lamapard; Macdowell, Paddon, Brooking; Jemmings, Robson i Holland.

Cal assenyalar que els anglesos aniran vestits blau-grana amb pantalons blancs i els belgues amb maillot blanc i pantalons malva. A l'estadi de Heysel de Brussel·les, s'hi han disputat ja tres finals europees més.

Michels, encert Montal

La designació de Marinus Michels com a nou entrenador del Futbol Club Barcelona per a la propera temporada obre un important capítol d'especulacions de cara a aquesta elecció, fins a un cert punt sorprenent. I dic fins a un cert punt perquè, crec, hi ha dos factors que han contribuït a fer versemblant una posició que, en un altre context, hauria pogut sorprendre encara més.

En primer lloc, tenim un important punt de suport a aquesta tesi en l'actitud de l'holandès poc cabans d'ésser despatxat pel Barça. Vull dir que Michels va comprendre tot l'entorn blau-grana poc abans de marxar de Barcelona. Era massa tard i pagà les conseqüències de no haver pogut renovar els èxits de la temporada anterior. I no vull entrar en les responsabilitats que, en aquell moment, pertocaven a uns i altres.

En segon lloc, no pot sorprendre l'elecció en tant que, fa un mes, Montal va donar tota la seva confiança a Cruyff. El jugador, ha proposat en certa manera l'entrenador, i el president s'ha vist obligat a seguir la postura compromesa amb la renovació pública del "number one".

Aquesta vegada, doncs, Montal ha seguit una línia conseqüent en la decisió presa —un xic forçada, val a dir-ho, per les pressions d'una afició descontenta i recelosa— respecte a la continuïtat de Cruyff. I penso que aquesta decisió pot ésser beneficiosa ja no sols per tractar-se d'un home que coneix a fons la problemàtica i limitacions d'un club tan compromès com el Barça, sinó pel fet específic de retornar, fins a un cert punt, és clar, l'harmonia dins aquest conjunt tan variable com és l'equip primer de futbol.

Que la tornada de l'era Michels signifiqui, per altra banda, un intent de consolidació d'una posició presidencial difícil, és una possibilitat interessant de cara al futur. Però, en el fons, no és aquest el tema que, ara, més interessa.

Ara tothom voldria saber el joc que pot oferir la rehabilitació de Michels en el si del barcelonisme. I, en aquest context, repeteixo, la tornada de l'holandès a Barcelona és força interessant i pot donar un joc imprevisible, tenint en compte la circumstància de la ja no llunyana retirada de Johan Cruyff.

La imatge sorruda d'un home que, arreu d'Espanya, va crear problemes al Barcelona, pot canviar substancialment per raons òbvies de domesticació a uns costums i a unes maneres de pensar difícils de comprendre per a un nòrdic i que, malauradament, Michels va acceptar quan sobre el seu futur cuesa la inexorabilitat de salvar unes aparences.

L'experiència posterior de Weisweiler no resultà, perquè l'alemany no acceptà les imposicions de Cruyff. Ara, quan la posició holandesa al Barça es més forta que mai, hom no pot dubtar en principi que la inclusió de Michels reforçarà aquest bloc. A la llarga és imprevisible endevinar-ne el resultat. A la curta crec que tota altra solució hauria representat començar una altra aventura sense la seguretat d'un bon final.

Es per això que penso que la tornada de l'holandès a Barcelona pot representar un cop d'aire beneficiós per a curt termini que, però i malauradament, és allò que interessa l'afició.

JOSEP PLAYA

MISS SUECIA
Aspirant al títol de MISS EUROPA

ELECCIÓ MISS EUROPA
4-8 maig 1976
Als GRANS MAGATZEMS Pyrenees
AFILIATS A PRINTEMPS DE PARIS I GALERIAS PRECIADOS DE MADRID
CASA PEREZ
ANDORRA
LES DONES MÉS BONIQUES D'EUROPA ES CITEN A PYRENEES L'ESPEREM!

AL VENT

Cançó popular valenciana a Barcelona

Dissabte al vespre, al Casino de l'Aliança del Poble Nou de Barcelona, tindrà lloc una sessió de cançó popular d'un interès realment excepcional. Val a dir que només amb l'enunciat del títol de la vetllada, que és el de Mostra de Cançó Popular del País Valencià, ja queda ben delimitat el pes específic de la sessió.

Per a ningú no és cap secret que el País Valencià viu, d'un cert temps ençà, tot un moviment de redreçament civí, cultural i patriòtic. Es ben lògic que aquest moviment tingui la seva correspondència en el món de la cançó popular actual, i d'aquesta manera cal tenir especialment en compte l'existència de tota una colla de cantants i grups que, des de diversos estils, però sempre amb la mateixa intencionalitat civíco-cultural, miren d'usar la cançó popular actual per tal d'aconseguir l'afirmació d'una mateixa consciència nacional entre els sectors populars del País Valencià, en una línia d'identificació plena amb les altres terres dels Països Catalans.

Dissabte al vespre, doncs, podrem veure a l'escenari del Casino d'Aliança del Poble Nou de Barcelona una molt bona representació dels qui, del País Valencià estant, assagen la formulació d'una autèntica cançó popular del mateix caràcter que la que existeix ja al Principat. Ximó Pere i Cia., Carles Barranco, Rafael Xambó, Lluís Miquel i els 4 Z. Els pavosos, Lluís el Sifoner i Al tall seran els representants d'uh moviment la importància del qual va intimament lligada a tot el redreçament civíco-cultural del País Valencià.

A hores d'ara encara no en tinc notícies directes, però Raimon és a Holanda, després d'haver passat al-

guns dies a la República Federal Alemanya, i només amb una estada brevíssima a casa nostra per cantar a Manlleu. Entre d'altres poblacions, la ciutat alemanya de Dortmund fou escenari d'un gran recital del cantant de Xàtiva, que una vegada més obtingué un èxit esclatant a l'estranger, bo i fent-se portaveu públic de les esperances, les inquietuds, les frustracions, les lluites i els desigs del poble dels Països Catalans. Novament, doncs, la nostra cançó popular actual ens és d'una gran utilitat civíca i social a l'estranger, "on sovint —com diu Pi de la Serra— hom ha d'ensenyar quina és la situació del nostre país en un mapa, ja que fins i tot en desconeixen l'existència".

Per cert: tant a la República Federal Alemanya com a Holanda, Raimon ha intervingut a més d'un programa de televisió i a nombroses emissions radiofòniques, mentre que RTVE li continua negant pràcticament el dret a l'existència pública i les seves cançons són incloses, d'una manera gairebé sistemàtica, a les llistes d'obres "no radiables"... Simptomàtic, oi?

DEMA AL MIGDIA, LLUIS LLACH A BELLATERRA

Demà, a les dotze del migdia, Lluís Llach actuarà altra vegada al "campus" de la Universitat Autònoma, a Bellaterra. Es tracta d'un recital important, i que ben bé pot ésser la edició corregida i augmentada dels inoblidables recitals que el cantant de Verges protagonitzà a mitjan gener passat al Palau Municipal d'Esports de Barcelona.

J. G. S.

CANÇÓ

Dolors Laffitte: la simple discreció

Amb motiu de la publicació del seu darrer àlbum discogràfic, **Hello, Dolors!**, i amb motiu dels seus recitals de la setmana passada a Zeleste de Barcelona, Dolors Laffitte ha tornat a ser actualitat. Això ha fet que una vegada més es plantegés el seu cas. Perquè Dolors Laffitte ha estat sempre un cas singular: és innegable la seva correcció, la seva discreció, i a desgrat d'així; la seva carrera artística mai no ha estat brillant.

Si això ha restat clarament demostrat a **Hello, Dolors!**, un àlbum sense suc ni bruc, absolutament incolor, inodor i insipid, ha tingut la seva confirmació a Zeleste, on actua acompanyada per Pep Arias i Ricard Casals. Perquè Dolors Laffitte segueix sent la cantant que és capaç d'oferir-nos unes interpretacions vocals absolutament correctes i discretes, però no menys absolutament mancades de gràcia o originalitat. Dolors Laffitte destaca per la seva manca d'estil. Com a intèrpret, i molt més encara com a autora de cançons, empra un llenguatge adonzenat, híbrid i contradictori, de consistència molt escassa i sense definició. L'audició pacient del disc **Hello,**

Dolors! ho demostra a bastament. Com ho demostren també les seves interpretacions d'alguns poemes de Miquel Martí i Pol —**Surt al carrer, Això ja ve d'antic, No demano gran cosa...**—, musicats d'una manera no gens original i cantats sense força ni ràbia, sense l'esplèndida vitalitat que requereixen uns textos que traspuen tota una sensibilitat rebel. A les musicacions hi ha influències molt diverses i que sovint es contradiuen amb el propi esperit del poema, en un aiguabarreig sense interès, potser amb l'excepció de **Vaig com les aus**, sobre un poema de Josep Palau i Fabre, i que és tractada com cal, a la manera medievalista i amb alguna troballa ben suggerent.

Junt amb aquestes interpretacions de cançons pròpies basades en textos aliens, el recital de Dolors Laffitte a Zeleste tingué com una segona part de música tradicional. Des de l'espontaneïtat d'una cançó com ara les **Corrandes** fins al drama —me d'**El capítell**, passant per diverses danses populars, Pep Arias i Ricard Casals ens n'oferiren unes interpretacions plenes de gràcia i originalitat.

JORDI GARCIA-SOLER

Anuncis Econòmics

INDEX DE SECCIONS			
VENDES	11 ESTABLIMENTS	21 SERVEI DOMESTIC	32 VARIS
1 CASES		22 OFERIMENTS	33 PRESTECES
2 TORRES	VENDES	23 SERVEI DOMESTIC	34 APORTACIONS A NEGOCIS
3 PISOS	12 FOTOGRAFIA	24 BORSA UNIVERSITARIA	
4 SOLARS	13 JOIES	25 TRADUCCIONS	COMPRES
5 TERRENYS	14 LLIBRES	26 ACADEMIES	35 CASES I TERRENYS
6 FINQUES RUSTIQUES	15 MAQUINES		36 CONFECIO
	16 MOBLES	DIVERSOS	37 ESTABLIMENTS
LLOGUERS	17 MUSICA	27 AGENCIES	38 JOIES
7 TORRES	18 VARIS	28 LLEVADORES	39 LLIBRES
8 PISOS	19 HOSTES	29 ENSENYAMENT	40 MAQUINES
9 DESPATXS	BORSA DEL TREBALL	30 MASSAGISTA	41 MOBLES
10 VARIS	20 DEMANDES	31 MODES	42 MUSICA
TRASPASSOS			43 VARIS

VIATJANT per a tot Espanya, a sou, comissió i Seg. Soc. necessita Empresa tèxtil per als seus articles de la llar, com són ara cortinatges, matalasseria, etc. S'exigeix una experiència en el ram i millor si l'interessat té cotxe. Escriure, expressant circumstàncies personals, articles que s'hagin treballat, referències, etc., al núm. 994 de Publicitat DURTHI, Bailèn, 11.

REPRESENTANTS amb 25.000 pessetes, sou i una bona comissió els necessita empresa majorista confeccions. Esc. a CODITEME (Avinguda J. Antonio, 294) o tel. al 223 71 26. 4 a 6 tarda, per acordar entrevista amb senyor Massó.

PERSONES disposades a treballar al carrer, fer subscripcions a club lectors. Més de 30.000 ptes. i assegurances. Presentar-se carrer València, 530, pral., matins 11 a 1.

JUBILATS per repartir impresos hores lliures, 100 pessetes el miler, més primes rendiment. Presentar-se carrer València, 530, pral., de 9 a 11.

VISITORS domiciliàries concertades, informació i subscripcions a club lectors. Treball de 7 a 10 vespre, 10.000 pessetes mínimes, comissions. Telefonar 225 41 05, de 3 a 5.

22 Oferiments

ANUNCIS per a aquesta secció i per a totes les d'aquest diari, podeu encomanar-los, per escrit o per telèfon, a Publicitat DURTHI (Bailèn, núm. 11. Telfs. 225 06 46 i 226 33 72), fins a les 12 del migdia del dia anterior a la publicació. Publicitat DURTHI tindrà cura de la correcta redacció en català de tots els anuncis que li siguin confiats.

25 Traduccions

TRADUCCIONS TECNiques-CORRESPONDENCIA EXTRANJERA. Ap Correus núm. 35.013 BARCELONA

DIVERSOS

31 Modes

MODISTA. Entença, 15. 1r. 3a. Telèfon 243 33 66.

VENDES

1 Cases
MASIA CATALANA amb era i molí d'oli del segle XVI a Castell d'Aro, es ven. Informació: Finques Bou, Balmes, 46, 2a. 2a. Tl. 318 76 23.
SEGUR CALAFELL: Magnífic apartament en venda. 3 h. terrassa, jardí, baixos amb dutxa. Part. a part. Telèfon 977662967. Barcelona 256 03 61 (de 20 a 22).
LOT, local, carrer Josepa Massanés, 120 m2. Tef. 7 hp fsa i llum. 1.750.000, facilitats. Tef. 215 40 96, seyyor Vila, tardes.

2 Torres

CONSTRUCCIONS. Tenim 176 models de xalet. Ens manca el que vostè té pensat: sigui el 177! Facilitats 15-20 anys. Construcció en 4-6 mesos. RICAT, SA, Bailèn, núm. 21. Tel. 225 01 80.

3 Pisos

SI VOL VENDRE el seu pis confins la gestió de venda. Eficàcia i experiència. Finques Bou, Balmes, 46, 2a. 2a. Telèfon 318 76 23.

5 Terrenys

A CORBERA ALTA. Veng un terreny de 21.000 pams 2 a 20 ptes. el pam2, té tots els serveis. Condicions a convingre. Tracte directe. Telèfon 215 54 69.

LLOGUERS

8 Pisos

SI TE PISOS, locals o apartaments amoblats confins la gestió a casa nostra. No tindrà cap despesa per part seva. Seleccionem el llogater, 15 anys d'experiència. Finques Bou, Balmes, 46, 2a. 2a. Tel. 318 76 23.

10 Varis

LLOGO habitació. Sants, 149, 3er. 2a.

VENDES

12 Fotografia

FOTOGRAFIA, cine i so. Els millors preus i el més gran assortit. Foto Cine Rondes. Ronda Sant Antoni, 4.

BORSA DEL TREBALL

20 Demandes

PER A PERSPICOÇOS. Desitgem crear una fora econòmica, de tots per a tots, fonamentada en una lleial cooperació d'intel·ligències. Persones d'Espanya tota, no majors de 45 anys, poden accedir a aqueix sistema exclusiu. Elles mateixes crearan les condicions adients de benefici, garanties i autogovern. S'integraran en mercader de la qual és inèdita una Empresa, la política codita al nostre país. Futur clar per a persones creatives que cerquin autonomia directiva i camp il·limitat per a l'aplicació de llurs pròpies idees. N'hi haurà prou amb que tingui "un propòsit definit i un ardorós desig de realitzar-lo". Parlarem extensament amb tota persona que ens vingui a veure, però ens interessam molt especialment aquelles persones "que es veegin, elles mateixes, guanyant diners". Aquells qui es sentin interessats hauran de demanar entrevista personal, telefonant els dies feiners, de 9.30 a 14 hores, a qualsevol dels telèfons 318 82 77 i 318 83 23; cal abstenir-se absolutament de demanar informació telefònica, que mai no serà donada.

ORFEO CATALA
Extraordinari concert
POLIFONIA DEL BARROC I DEL RENAIXEMENT
2 Madrigals • BRUDIEU
Lamento d'Arianna • C. MONTEVERDI
Cantata núm 106 (Actus tragicus) • J.S. BACH
Motet núm 6 "Lloeu el Senyor" • J.S. BACH
Direcció • LLUIS MILLET
Divendres, 7 maig 1976 - 21 h.
Palau de la Música Catalana
Localitats a les taquilles del Palau de 5 a 9 de la tarda.
El dia del concert d'11 a 1 i des de les 4 de la tarda.

REGIO VISTARAMA PALACE

UN FILM ON EL TERROR ES FA ANGOIXA

¿QUIEN PUEDE MATAR A UN NIÑO?

una película de **NARCISO IBANEZ SERRADOR**

LEWIS FIANDEI PRINELLA RANSOME ANTONIO IRANZO
MIGUEL NARRIOS MARIA LUISA ARIAS MARISA PORCEL Y... LOS NIÑOS
fotografía JOSE LUIS ALCAINE música WALDO DE LOS RIOS distribuida por **Vistarama**
EASTMANCOLOR

(Exclusivament majors de 18 anys)

1ª RELACIO (1)

TAMARIT BARRULL, S. TAMARIT SERO, JOSEP M. TAMBORERO BATALLER, J. TANES, JOSEP TAPIAS CERDA, JOAN TAPIAS MATHEU, JOSEP TAPIAS MORATO, FERMÍ TAPIAS SALLAN, JOSEP TAPIAS SANGLAS, R. TAPIES ALBERT, G. TAPIES PUIG, ANTONI TAPIOLAS PASCUAL, J. M. TARAFÀ LOPEZ, LLUIS TARDA CARRE, JOSEP TARDA MELER, FRANCESC TARES UBIERGO, F. TARGA PI, JOANA TARGA TUDON, MIQUEL TARRONGER ASENSI, J. TARRADAS FERRER, M. TARRADAS USTRELL, S. TARRADÓ GANYET, JOSEP TARRAGO ARAGONÉS, J. M. TARRAGO BALAGUE, M. TARRAGO BALAGUE, R. TARRAGO CLUA, JUDIT TARRAGO ESTEVE, PURA TARRAGO ESTEVE, PURA TARRAGO RODAN, F. TARRAGO SANCHEZ, J. TARRAGO SOLANI, M. TARRAGO SOLE, NEUS TARRAGO TAPIES, A. TARRAGO TAPIES, JAUME TARRAGO TORT, RAMON TARRAGO VIAPLANA, M. TARRAGO, XAVIER TARRAGONA MALLOL, J. TARRAGONA MOGA, E. TARRAGONA SANCHEZ, E. TARRAGONA SOTO, JOAN TARRAGONA SOTO, JORDI TARRAT VILAESPASA, P. TARRATS BOU, JOSEP TARRATS FONTANELLAS TARRATS FONTANELLES TARRATS FONTANELLES TARRATS MALLOFRE, J. TARRATS PIBERNAT, J. TARRÉ CASTELL ARCADE TARRÉ MAS, JOAN TARRÉ PENALES, JOAN TARRÉGA ANDRES, ENRIC TARRÉGA MARGUES, F. TARRÉS BUSQUETS, J. TARRÉS CERAROLS, J. TARRÉS CERAROLS, M. TARRÉS COLOM, JORDI TARRÉS FUSTER, J. M. TARRÉS FUSTER, JOSEP TARRÉS PRAT, SERAFI TARRÉS SABETER, JOSEP TARRÉS TORRES, ANTONI TARRÉS VENTURA, M. TARRIDA BELLVER, JOAN TARRIDA CORTÉS, JOAN TARRIDA DOLCET, C. TARRIDA ESCAYOLA, J. M. TARRIDA JUNCA, JOAN TARRIDA VIÑAS, A. TARRUJA VIDAL, JOSEP TARRÓS ESPUGAS, M. A. TARRÓS VIDAL, LLUIS TARRUÉLL LLURBA, J. M. TARRUÉLLA VILARÓ, F. TARRA GUIMET, ROSSEND TARTERA AZUARA, F. TARTERA AZUARA, JOAN TASIÀS GRAU, CARME TASIÀS SEGARRA, JOSEP TATIS FERRER, MT. TATJER MIR, JOAN TATOSÀUS MARINE, M. TAULATS SOLER, JAUME TAULE ANNA TAULE SOLDEVILA, F. TAULE SOLE, EMILI TAULER SERRA, ALBERT TAULERIA ROS, JOAQUIM TAURO SAN AGUSTIN, J. TAVERNA BALANA, S. TAVERNA RAMI, ENRIC TAVERNA VILELLA, J. TAXONERA C., ANTONI TAYA PUIG, JORDI TE GRANADA, JOAN TEBE CASTELLA, JOAN TEBE TOMAS TEBE VILASALO, S. TEO, S. L. TEEF CASADO, JOSEP TEICHENNE CANALS, J. TEIRA BENAIGES, ROSA TEIS MATAVERA, JOSEP TEIXIDO ALEGRET, LL. TEIXIDO ALEGRET, V. TEIXIDO BALAGUER, J. TEIXIDO BOTIGUÉ, J. M. TEIXIDO CASANOVAS, P. TEIXIDO ENRIC TEIXIDO FORTIA, J. TEIXIDO LOPEZ, PERE TEIXIDO M ROSA TEIXIDO MARTI TEIXIDO MASSIP, L. TEIXIDO MUNNE, C. TEIXIDO ORTIZ, MIQUEL TEIXIDO OTERO, CARME TEIXIDO PLANAS, I. TEIXIDO RIPOLL, JOSEP TEIXIDO VALLESPI, R. TEIXIDO VDA. RODES, R. TEIXIDO VILADECAS, E. TEIXIDOR ALABAU, PERE TEIXIDOR CANALS, R. TEIXIDOR COMÉS, JOAN TEIXIDOR FA, MIQUEL TEIXIDOR POGA, JAUME TEIXIDOR ROIG, M. TEIXIDOR TOMAS, F. TEIXIDOR VALLS, O.

TEJEDOR BALLART, J. TEJEDOR SOLER, JOSEP TEJEIRO FABIOLA TEJERO ENGRONAT, M. M. TEJERO MONCAU, MIQUEL TEJERO MUNNE, JAIME TELL BOSCH, FRANCESC TELL, JORDI TELL, MONTSERRAT TELL VALLS, ANTONI TELLA HUGUET, PERE TEMPRANA PRINCEP, A. TENA FOLCH, JOAN TENA MARSA, JOSEP TENA SUBIRA, ANGEL TENAS JOSEP TENAS PUJOL, DOMENECH TENDERO LLOFRIU, R. TENES, JAUME TENIS ESPLAI TERA CAMINS, R. DE TERES ARTIGAS, RAFAEL TERES LLANSER, ENRIC TERES MAYORAL, JAUME TERES QUILES, PERE TERES TERA, ROSA TERENCI MOIX, RAMON TERMENS AGUILERA, J. TERMES ANGLÉS, FERRAN TERMES FOLCH, F. TERMES SALA, NEUS TERMES TUBAU, VALENTI TEROL GISBERT, RAFAEL TERRADAS PRAT, JOSEP TERRADAS SOLER, B. TERRADES BOADAS, J. TERRADES PADROS, J. TERRADO FAIXES, J. TERRAZA MUÑOZ, JOAN TERRAZA TAQUETTI, M. TERRE FERRER, RAMON TERREN ARROYO, JULIA TERRES ALCUA, ADRIA TERRES GONELL, ARTA TERRES NIETO, JOSEP M. TERRES VERICAT, JAUME TERRIBAS ALANEGO, S. TERRICEBRES BACH, C. TERRICABUS RECTOR TESSORERO VERDAGUER, N. TESTOR PERMANYER, A. TEXIDO DURAN, ANTONIA TEY FREIXA, JORDI TEY VIZCAINO, JOSEP THARRÉS, EDUARD THIO DE POL, JOSEP THIO DE POL, PERE THIO PALET, JOAN THIO RODES, LLUIS THIO RODES, MANUEL THOUS NAVARRO, ALBERT TICO AGUERRI, JOSEP TICO CUCURULL, JOSEP TICO MALQUER, JORDI TICO VILARRASA, R. TIELL CASTELLO, ENRIC TIFOS DIAZ, ANTONIO TILLA SUBIRONA, JOSEP TIMONER PONS, MARTI TIMONER SINTES, R. TINTO ANGELET, JOSEP TINTO ESPÉL, LLUIS TINTO PEDREROL, MERCÉ TINTO PRATGINESTOS, M. TINTORÉ JOAQUIM, M. TINTURE, ESTANISLAU TIO MORLANS, PERE TIO PARELLADA, VICENÇ TIO VIDAL, SALVADOR TIRADO LARA, FRANCESC TIRVIO LLIRVAT, JESUS TIRVIO SELLAS, JOSEP TIRVIO TOMAS, ISIDRE TIRVIO TOMAS, JOANNA TITO BUADES, SANTIAGO TO AUMNE, FRANCESC TO CUCURELLA, JOAN TO GONZALEZ, EMILI TOBAJAS BRU, F. XAVIER TOBENA PALLARES, A. TOBELLA BRUGAL, JAUME TOBELLA BRUGAL, JAUME TOBELLA CANYELLAS, J. TOBELLA MOLINS, F. TOBOSO RIBO, JOAQUIM TODA SALVAT, FRANCESC TODO GARCIA, FRANCESC TODOLI ADELL, JOAN TOLDRA ASSUMPCIO TOLEDO MANSANET, J. TOLL CONTE, JOSEP TOLL MASSANA, TOMAS TOLL REIXACH, JOSEP TOLL TAYANT, EUDALD TOLOS JOSEP, MADRAZO TOLOS M., TERESA TOLOS PELLICER, M. TOLOSA ISERN, ANGEL TOLOSA PANADES, BAILE TOLOSA PERICAS, R. TOLOSA RAMON, JESUS TOLOSA TORREBELLA, R. TOLRA GILERA, JAUME TOMAS ABADAL, LLUIS TOMAS ABANOS, FRANCESC TOMAS BASSOLS, ALBERT TOMAS BORTOLI, JOAN TOMAS CARRERAS, LLUIS TOMAS CORDON, VICENÇ TOMAS CORDON, VICENÇ TOMAS FARELL, ELVIRA TOMAS FELIU, LLUIS TOMAS GEORGINA TOMAS GRANELL, NURIA TOMAS GRAU, ANGEL TOMAS LLOBET, F. TOMAS MARTI, FERMÍ TOMAS MASCARÓ, ANT. MA. TOMAS MESTRE, RAMON TOMAS MONTSERRAT TOMAS MORERA, E. TOMAS MORERA, ROSER TOMAS NICOLAS, JORGE TOMAS PINEDA, ANTONI TOMAS PLANA, JOAN

TOMAS PUIG, LLUIS TOMAS RIERA, JOSEP TOMAS ROIG, RAMON TOMAS ROIG, TERESA TOMAS SALVANS, CAMILO TOMAS SALVANS, LLUIS TOMAS SOLER, RAMON TOMAS SOUMELL, J. TOMAS TIO, JOSEP TOMAS VILATELLA, F. TOME TOMAS, M. CARME TONA BIOSCA, IGNASI TONA PINTO, PACO TONEU GRAU, PERE TONTAIN IBAÑEZ, ANNA TOPOGRAFOS, COSTA TORBERTRAN, PERE TOR CERDRA, JOSEP M. TOR GÓMEZ, F. M. R. TOR LLACUNA, JORDI TOR PRINCEP, EMILI TOR SOLER, MANUEL TORA AGUILAR, EDUARD TORA AGUILAR, M. TORA PAGES, RAMON TORALLAS FRANCA, E. TORALLAS GONFAUS, LL. TORALLAS TORRES, A. TORAN GRATTI, JOAN TORCAL ALCANTARA, C. TORDERA CABALLERIA, R. TORDILLOS ROCA, ANNA TORELLÓ CARBO, PERE TORELLÓ CREUS, JOSEP TORELLÓ FERRER, JOSEP TORELLÓ GAMANDE, A. TORELLÓ, PERE TORELLÓ PRAT, F. TORMO CARNICE, RAMON TORMO ALARI, JOAN TORNE ALTISENT, RAMON TORNE BADIA, J. TORNE BALAGUER, JOSEP TORNE BALAGUER, JOAN TORNE BARBA, JORDI TORNE BOU, CARME TORNE CAPELL, JOSEP TORNE FONTANALS, J. TORNE MARTIN, JOAN A. TORNE MASSO, FRANCESC TORNE ROIG, SERAFINA TORNE SAMI, JOAQUIM TORNE SUNYE, ANTONI TORNE SUNYER, MIQUEL TORNE TARDIU, JOAN TORNE TARRAGO, RAMON TORNER FAGES, LLORENÇ TORNER PONS, ENRIC TORNER PONS, ISIDRE TORNER VIANYA, JORDI TORNES VANDELLOS, M. F. TORNILLERO CABOT, J. TORNIS CUENDE, XAVIER TORNIS, GABRIEL TORRA ARAN, JOAN TORRA BADIA, RAMON TORRA CAHIS, S. TORRA CAMPS, FREDERIC TORRA CASAJUANA, I. TORRA CODINA, RAMON TORRA DURAN, ERNEST TORRA F. JOAQUIM TORRA FABREGAS, JOAN TORRA GIBAL, LLUIS TORRA MARINEL, L. O. R. TORRA MARINEL, L. O. R. TORRA ORRA, JORDI TORRA ORRA, RAMON TORRA PARERA, ALBERT TORRA RAMON TORRA RUIZ, JOSEP LL. TORRA SERRA, JAUME TORRA SERRA, JOAN TORRA TORRA, ANTONI TORRABADILLA, R. M. TORRADEFLOT ANDREU, J. TORRADEFLOT PONS, M. TORRADEFLOT S. FELIX TORRADES CARBO, JORDI TORRADES CARBO, PERE TORRALBA PAUL, ANTONI TORRALBA SAIZ, F. TORRAMADE RAMON TORRAMILANS ROGA, R. TORRAS ALBID, MIQUEL TORRAS BOADA, JOSEP TORRAS COMELLAS, R. TORRAS FERRER, JOSEP TORRAS FERRER, PERE TORRAS GRAU, ANGEL TORRAS GUBIANEL, LL. TORRAS JORDI TORRAS JOSEPH, JOAN M. TORRAS M., ASSUMPCIO TORRAS MAJEM, HIGINI TORRAS MONCÚSI, JOAN TORRAS MONTSERRAT TORRAS NICETO TORRAS PLAT, JOSEP M. TORRAS PRAT, JOSEP TORRAS ROCA, JOSEP M. TORRAS ROCH, RICARD TORRAS ROIG, ANTONI TORRAS S., RICARD TORRAS SALOBART, A. TORRAS SANCHEZ, OLGA TORRAS SELGA, ANTON TORRAS TOMAS, JOSEP TORRAS TRIAS, JOSEP TORRAS TUTUSAUS TORRAS VALLS, JORDI TORRAS VALLS, JORDI TORRE MIGUEL, J. M. TORREBELLA PILAR TORREBELLAS ANTON, R. TORREDEDIA CL., F. TORREGUITART, S. FELIP TORRELA USPINA, MARIA TORREL CAVALLE, PERE TORREL GARCIA, M. TORRELL LLAUDRÀ, J. TORRELLA ALAVEDRA, J. TORRELLA CANADELL, J. TORRELLA JOAQUIM TORRELLA MAS DE XAXA

TORRELLA RODON, R. TORRELLAS ISACH, E. TORRELLAS VIETA, B. TORRENES ALORS, J. M. TORRENES AMAT, AMADEU TORRENES BONJORN, J. TORRENES BRANA, JOAN TORRENES DE VALLS, A. TORRENES DURAN, LLUIS TORRENES GAVALDA, J. M. TORRENES GIMPERA, JOAN TORRENES HUGUE, J. M. TORRENES IBERN, J. TORRENES MAYMIR, ANTONI TORRENES MAYNIR, JOAN TORRENT ALMART, F. TORRENT ALMIRELL, F. TORRENT BADIA, ORIOL TORRENT BLASI, ANNA TORRENT BOFI, JUAN TORRENT CABRUA, R. TORRENT CLAVIER, A. TORRENT CODINA, JOAN TORRENT DURAN, M. A. TORRENT FERRER, EMILI TORRENT FRANCI, JORDI TORRENT ISANTA, JOSEP TORRENT JAUME TORRENT JAUME TORRENT JOSEP M. TORRENT OLIVER, JOSEP TORRENT PADROSA, JOAN TORRENT PEDROS, S. TORRENT SALA, JORDI TORRENT TORRENT, N. TORRENT TORRENT, PERE TORRENT TORT, CARLES TORRENT TUBAU, JOAN TORRENT VERDOLET, J. TORRENT WITTEK, A. TORRENTE ALVAREZ, M. C. TORRENTE BRUNET, PERE TORRENTE BORRAS, F. TORRENTE CODINA, J. TORRENTE DURAN, V. TORRENTE ESTEVA, S. TORRENTE FREGINALS, S. TORRENTE GARCIA, J. TORRENTE GENEROS, V. A. TORRENTE GIRO, ENRIC TORRENTE JOSEP, ORIOL TORRENTE MARTORELL TORRENTE MARTORELL, J. TORRENTE MERCE TORRENTE MIQUEL, M. TORRENTE MONTSERRATS TORRENTE OLIVE, MARIA TORRENTE OLIVE, RAMON TORRENTE OLIVE, RAMON TORRENTE ORRA, JULIA TORRENTE PADROS, ROBE TORRENTE PARLADE, A. TORRENTE PEDROLA, M. TORRENTE SAUQUE, M. T. TORRENTE SOLER, ROSA TORRENTE SUNOL, M. TORRENTE T., ISIDRE TORRENTE V., JOSEP M. TORRES ALMIRALL, J. TORRES ARNAL, M. ANGEL TORRES BOCH, N. TORRES C., MARIA ROSA TORRES CANELETA, R. TORRES CAPELL, MANEL TORRES CASALS, M. TORRES CIRCUN, A. TORRES CUENCA, B. TORRES CUENCA, LLUIS TORRES ESCAYOL, JOSEP TORRES FALQUES, M. D. TORRES FONT, LLUIS TORRES FUXET, JORDI TORRES GARCIN, ANTONI TORRES GASSET, JOAN TORRES GENE, JOAN TORRES GONZALEZ, A. TORRES GUIART, JOAN TORRES GUIU, CELESTI TORRES LLOBERA, F. TORRES MARTI, F. TORRES MARTI, J. TORRES MARTORI, JOAN TORRES MESTRES, E. TORRES MOLINS, F. TORRES MON, GUILLEM TORRES PARES, M. TORRES PICAMAL, JOAN TORRES PLA, JOAQUIM TORRES PLA, LLUIS TORRES PLADELLORENS TORRES PUIG, RAMON TORRES RABLE, J. TORRES RIBERA, MANEL TORRES RICART, J. TORRES RODES, M. TORRES ROMAGOSA, B. TORRES RONCH, JAUME TORRES ROSELL, JOSEP TORRES SALVAT, ERNEST TORRES SANCHEZ, JORDI TORRES SANCHEZ, JOSEP TORRES SANCHEZ, JOSEP TORRES SANCHEZ, M. TORRES SERRADELL, T. TORRES SOLE, JOSEP TORRES SUBIRATS, M. R. TORRES TARRÉS, JOAN TORRES TORREBLANCA, J. TORRES TORRES, ENRIC TORRES TRULLOLS, J. TORRES VALLVEY, JOSEP TORRES VILAPLANA, JOAN TORROELLA IBERN, A. TORROELLA QUEROL, M. TORROJA AGELL, LLUIS TORROJA AGELL, MARTA TORRUBIA BELTRI, R. TORRUBIA TIRADO, F. TORRUÉLLA COMERMA, D. TORRUÉLLA EUGENI TORRUÉLLA MASANA, J. TORT ALEMANY, RAMON TORT ASENCIO, MIQUEL TORT BARDOLET, LLUIS TORT BETRIV, JOAQUIM

TORT BETRIV, MANUEL TORT BETRIV, XAVIER TORT DALCAZAR, CARME TORT ESCURSELL, JOSEP TORT ESTRADA, RAMON TORT GASULL, EULALIA TORT MARFA, MARIA TORT MARTI, CARME TORT MARTI, MANUEL TORT MARTINEZ, A. TORT MENSA, CONCEPCIO TORT MENSA, JOAQUIM TORT MIRO, ANTONIA TORT MUNTETS, VICENÇ TORT PAIROT, LIDIA TORT PALMER, ROSA TORT PONT, ELISEO TORT RAMON, JOAN TORT ROCA, JOSEP M. TORT ROCA, SALVADOR TORT SOMS, JOAQUIM TORT TOSAL, ANTONI TORTAJADA BUENO, J. TORTEJADA F. ENRIC TORTOSA CALDES, TOMAS TORTOSA MARTINEZ, C. TORTOSA PUIG, J. TORTOSAS BOSCH, CARLES TORTOSAS MONCLUS, J. M. TORTOSAS RIBAS, JORDI TORTOSAS VILELLA, J. TOSAS MIR, JOAQUIM TOSCA LOPEZ, MANUEL TOST ANGUERA, CARME TOST ANGUERA, JOSEFA TOST ASENS, M. CARME TOST CANO, MIQUEL TOST FARRE, JOSEP M. TOST PETXAME, JOAN TOST UMBERT, M. TOTOSAUS RAVENTOS, A. TOU ANDREU, OCTAVI TOUS CARBO, ENRIC TOUS CASALS, JOAN TOUS COLOME, F. TOUS COLOME, RAMON TOUS FORGAS, JOSEP TOUS GOMI, ALBERT TOUS PONT, ISIDRE TOUS QUINTANA, RAMON TOUS TONDA, JOSEP TRABAL BRULL, ALFRED TRABAL ELIES, EMILI TRABAL TRABAL, JOAN TRABALON SANABRA, A. TRAFI AYAT, CONCEPCIO TRAGANT MASFUNOLL, A. TRAMUNTS SAEZ, JOSEP TRAMUNT FERRER, JOSEP TRAMUNT SOLE, JOSEP TRANSCALIT ASSOCIACIO TRARASSET ROSSELLO TRASERRA SOLER, ORIOL TRASFARTIGUES, J. TRAVE PLANAS, JOSEP TRAVERA PÓ, JOSEP TRAVERIA CROS, A. TRAVERIA LAFONT, M. TRAVESA RODON, FRANC TRAVESSET VIDAL, J. TREMOLEDA DILMERA, M. TREMOLEDA ROCA, JOAN TREMOLEDA ROCA, JOSEP TRENCHS MARTI, JAUME TRENCHS RUIZ, ANTONI TREPAT ANNA TREPAT BERNAUS, JOSEP TREPAT BONJORN, J. M. TREPAT CARBONELL, C. TREPAT DAVI, JOSEP M. TREPAT PADRO, LLUIS TREPAT SORRIBES, R. TRESSENS LLANES TRESSERRA AMIGO, J. M. TRESSERRAS BERTRAN, J. TRESSERRA FAJA, JOSEP TRESSERRAS VILA, JOAN TRESSERRA AMIGO, A. TRESSERRA BARBA, J. TRESSERRA C. PERE TRESSERRAS DOU, JOAN TRESSERRAS COLOMER, J. TREUS BERENGUER, E. TRIA TORRES, JAUME TRIADO FONT, JOAN TRIAS ASTORGA, JORDI TRIAS BIRBA, DANIEL TRIAS CODINA, JOAN TRIAS CORTINAS, F. TRIAS CORTINAS, F. TRIAS DE BES, LLUIS TRIAS DE ROSA, J. TRIAS FARGAS, RAMON TRIAS FREDERIC TRIAS GALCERAN, GENIS TRIAS MAS, JOAQUIM TRIAS MAYORAL, JOSEP TRIAS MAYORAL, MIQUEL TRIAS PEY, JESUS TRIAS RUBIES, RAMON TRIAS VIDAL, LL. JOAN TRIAS VIDAL, XAVIER TRIAY COCA, FREDERIC TRIBO BONJOCH, LLUIS TRIBO SALMONS, MIQUEL TRIGINER BOIXEDA, J. TRIGO SERRANO, JOAN TRIGO SERRANO, MARIA TRILLAS PEREZ, B. TRILL CASANOVAS, E. TRILL FRANQUESA, M. TRILLA ARMADA, JOSEP TRILLA ARMENGOL, PERE TRILLA CLE, JOSEP TRILLA DILLA, JOSEP TRILLA FELIU, MIQUEL TRILLA LA GATELL, MARÇ TRILLA LLANANA, PERE TRILLA MORAGUES, D. TRILLA MORAGUES, JORDI TRILLA PAMIES, JORDI TRILLA PARETO, ENRIC TRILLA SANCHEZ, V. M. TRILLAS LAZARO, F. TRILLAS TRIERA, VICENÇ TRINCHERIA ORENH, X.

TRIOLA MULLERA, JOSEP TRIQUELL SABATE, LL. TRISAN BOLTRIC, A. TRISTAN CONXITA TRUÑO GALI, ENRIC TRUBAT CARACENA, JOAN TRUETA RASPALL, JOSEP TRULLA MIRO, RAMON TRULLAS CASTELLET, J. TRULLAS FRANCESCA TRULLAS OLIVA, RAMON TRULLAS ROSSELL, J. TRULLAS VILA, JAUME TRULLENQUE PERIS, R. TRULLOLS JORBA, CARME TRULLOLS VIDAL, S. TRULLS SERRAT, MIQUEL TRUNAS CLOS, M. TUNI PACO, JOAN TUNI TORNES, IGNASI M. TUBAU CASALS, JORDI TUBAU COMA, FRANCESC TUBAU COMA, FRANCESC TUBAU COMA, SEBASTIA TUBAU COMERMA, JOSEP TUBAU COMERMA, M. TUBAU FONT, DOLORS TUBAU ROTA, MELITON TUBAU SUQUE, JOSEP M. TUBELLA BRUGAL, JOSEP TUBELLA FAJARDO, M. TUBELLA VIDAL, JOAN TUBERT CALLIS, JAUME TUBERT PUIG, DOMENECH TUBERT PUIG DOMENC TUÇON FREIXES, M. TUDELA CANOVAS, DIDAC TUGUES CAPDEVILA TUGUES MASSANA, D. TUGUES SEGALA, JOAN TULDRA OLIVERAS, J. TULLENDÀ RUBIO, ANGEL TUMAN TORRES, JOAN TUNEU FAJA, RAMON TUNEU MOLIST, JOSEP M. TUNEU MOLIST, M. A. TUNEU TORRES, JOSEP TUO MOLINS, RAMON TUO MONGUIO, RAMON TUQUES MASSANA, J. M. TUR ARASA, JORDI TURA ESTEVE TURA OLIVELLA MARTA TURALLAS MONELL, PERE TURELL DURAN, LLUIS TURMO LASIERRA, M. TURMO TURMO, ALBERT TURMOS LAGUADA, A. TURON MAYNAT, EDUARD TURON MAYNAT, JOAN TURON OBIOLS, B. TURON SÁMBOLA, JOAN TURON SOLA, GABRIEL TURON SUBIRANAS, LL. TURRO CASAMITJANA, J. TURRO COROMINAS, X. TURRO FONTCLARA, C. TURRO FONTCLARA, C. TURRO MARTINEZ, A. TURRO ROSELLO, J. TURRO TORRENT, JAUME TURULL BARGUES, RAMON TURULL CAMPS, RAMON TURULL CREIXELLS, I. TUSAL ROTA, LLORENÇ TUSELL COLL, JORDI TUSELL COLL, MARIA TUSELL GOST, XAVIER TUSELL PUIGBERT, JOAN TUSELL PUIGBERT, N. TUSELL VANDRELL, J. M. TUSELL VDA. MILLET, M. TUSET CAPDEVILA, J. TUSET MALLOL, MIQUEL TUSET OLLER, MIQUEL TUSQUESTS TRIAS, C. TUSELL VDA. MILLET, M. TUTUSAUS CAMI, E. TUTUSAUS JOSEP M. TUTUSAUS MANE, ANTONI

URGELL COMAS, JOSEP M. URGELL GRAU, FELICIA URGELL JOSEP MARIA URGELL ROURA, DAVID URGELL SALVADO, E. URGELLES MORELL, J. URIACH MARSAL, JOAN URIACH ROGENT, LLUIS URIACH SANS, JAUME URIACH SANS, JOSEP M. URIACH TEY, JOAN URIARTE MARTINEZ, M. A. URPI CERDAN, VICENÇ URPI SOLE, JAUME URREA BROTA, PAU URREA MEYA, ARSENI URRUELA JOSEP LLUIS URSUL ALTIRIBIA, M. URTIZBEREA SALAT, J. J. USALL SALVIA, RAMON USAN SERRA, JOSEP USANDIZAGA A VICTORI USART BARREDA, ALFRED USART BARREDA, JOAN USON GEL, CARME USON GEL, JAUME USON GEL, JAUME USTRELL TORRENT, J. M. UTGES ESTEVE, MIQUEL UTGES LLOBET, JOSEP UTRILLA ROBERT, LLUIS UTRILLO MALVEH, G. UTRILLO RAYMATG UTSET VILA, PERE UYA ISBERT, NURIA UYA SERRA, ESTEVE

VACARISAS MARTORELL VACARISES FARRERES, J. VACHAL JAUMA, ANTONI VADELL CASTILLO, A. VADELL MIRANDA, F. X. VAHAK IBRANYAN VALDEPERAS JUVE, T. VALDES SALES, ESTEVE VALENCIA DAROCA, M. VALENCIA LOBON, A. VALENCIA V. FELIX VALENTI RIERA, ANTONI VALENTI VALLVE, JOSEP VALENTIN CASTELLO, C. VALER HENAS, JAUME VALERI MA., EULALIA VALERO DURAN, JAIME VALERO DURAN, JOAN VALERO JOSEFA VALERO MANI, DOMENECH VALERO PERE VALERO PEREZ, CARLOS VALIMANAS GRAU, ENRIC VALIMAJOR TTRADES, M. VALL ASCARONS, J. VALL BOIXEDA, ANTONI VALL BOIXEDA, JOSE M. VALL BORDA, JOSEP VALL FABREGAS, JOSEP VALL GUIXERAS, RAMON VALL I MUNDO, AGUSTI VALL MUNS, LLUIS VALL PORGUESES, F. VALL PUYAL PILAR VALL RECASENS, PERE VALL LLORENA ROCA, A. VALL LLORENA, C. F. VALL LLOVERA, M. JOSEP VALL LLOVERA PAS, F. VALLARÓ ROBIRA, E. VALLCANERA, C. MARIA VALLCORBA CIUTANAS, R. VALLDORA MONTANA, A. VALLDEPERAS AMETLLER VALLDEPERAS J., JOAN VALLDEPERAS J., JOAN VALLDEPERAS JUNCA, J. VALLDEPERAS ROS, A. VALLDEPERAS C., ALBERT VALLDESERRA GUEIENS VALLDOSERA PLANS, J. VALLDOSERA VALLVE, J. VALLDURIOLA C., MIQUEL VALL GARCIA, MIQUEL VALL PONS, ANNA M. VALLES ARBOS, NARCIS VALLES AUGEMÍ, C. VALLES BONET, JOAN VALLES BOTINES, E. VALLES DE IGUAL, M. VALLES ESTEVE, JOAN VALLES FARRE, MARTI VALLES FERRER, B. VALLES FERRER, J. LL. VALLES FONTANET, M. A. VALLES FREIXA, ANTONI VALLES GENE, JORDI VALLES GUARRO, MARIA VALLES LLIRO, RAMON VALLES, MANUEL VALLES MARTI, ANTONI VALLES MARTINEZ, B. VALLES MOLAS, JAUME VALLES MUNTADAS, J. VALLES MUNTANE, T. VALLES NAVARRO, S. VALLES PADILLA, JOAN VALLES PAPIOL, JOAN VALLES PERDRIX, E. VALLES PLA, M. J. VALLES PLANA, JOAQUIM VALLES PLANES, JOAN VALLES POUSA, FERRAN VALLES RAMON, ANTONI VALLES RODRERA, M. VALLES RODIRA, CARLES VALLES SANBARTI, J. VALLES SAURA, JOSEP

(1) Comptes de participació processats fins al 27/3/76. Seguiran altres relacions.

VALLES VILA, RAIMON
VALLET ZURITA, MARTI
VALLHONRAT VILA, PAU
VALLMITJANA ALBA, LL.
VALLMITJANA CANET, J.
VALLMITJANA F., MIQUEL
VALLOMURIOLA, MIQUEL
VALLRIBERA JORNET, A.
VALLRIBUJA F., ROBERT
VALLS, ARCADÍ
VALLS ARENYS, LLUIS
VALLS BALLESTA, P.
VALLS BASAR, JOAQUIM
VALLS BOIXADER, M.
VALLS BORI, JOAN
VALLS BORRELL, JOAN
VALLS BOSCH, JOSEP
VALLS BOTELLA, MERCE
VALLS CABELLAS, LLUC
VALLS CABRERO, JOAN
VALLS CARBONELL, X.
VALLS CASANAS, JOSEP
VALLS CASADEMUNT, F.
VALLS CASANELLAS, F.
VALLS CASAS, JORDI
VALLS COLOMER, JOAN
VALLS, CONRAD
VALLS DOMENECH, ANTON
VALLS DROGUET, JAUME
VALLS DURAN, JOAN
VALLS ESTEVE, PAU
VALLS, FERMI
VALLS FORNE, ROSEND
VALLS GIOL, MONTSERRAT
VALLS GOMIS, MIQUEL
VALLS GORINA, MANUEL
VALLS GRAU, ANGEL
VALLS GRAU, ANTONIA
VALLS GRAU, JOSEP
VALLS ILLA, FRANCESC
VALLS LLOBET, RAMON
VALLS MARTORELL, JOAN
VALLS MAS, XAVIER
VALLS MESSEGUERA
VALL MOLINS, TOMAS
VALLS PANE, JESUS
VALLS PAZON, E.
VALLS PLANS, ANTONI
VALLS PLANS, ANTONI
VALLS PONTS, JOAN
VALLS PORCEL, JOAN
VALLS PRAT, MARCEL·LI
VALLS PUIGDOMENECH, F.
VALLS QUINTANA, JORDI
VALLS RIUS, PERE
VALLS ROIG, LLORENÇ
VALLS ROTA, RAMON
VALLS RUSINOL, ISIDRO
VALLS RUSINOL, JORDI
VALLS RUSSE, MERCE
VALLS SANFELIU, NEME
VALLS SAYOL, TELM
VALLS SERRA, XAVIER
VALLS SIMÓ, JOSEP A.
VALLS SISTACHS, RITA
VALLS SUBIRA, ANTONI
VALLS SUBIRA, MAGI
VALLS TABERNER, D.
VALLS TABERNER, FELIX
VALLS TEJEDA, T.
VALLS TORNE, JOSEFA
VALLS VALLS, JOSEFA
VALLS VICENS, LLUIS
VALLS XARÉ, ENRIC
VALLSMADILLA VALLS, M.
VALLVE CAMPS, MOISES
VALLVE CREUS, JOAN
VALLVE RIBERA, JOAN M.
VALLVE VALLVE, LLUIS
VALLVERDU AIXALA, J.
VALLVERDU ALSINA, A.
VALLVERDU ANTONI
VALLVERDU GRAU, ENRIC
VALLVERDU LOPEZ, J. M.
VALLVERDU MONTSERRAT
VALLVERDU TORRENTS, T.
VALMANYA CORTIELLA, J.
VALOR HERNANDEZ, E.
VALVERDE AYATS, PERE
VALVERDE CONESA, JOAN
VALVERDE DELGADO A.
VALVERDE GARCIA, L.
VALVERDE MUÑOZ, ANTON
VALVERDE RODRIGUEZ, M.
VANCELLS BUSCATO, R.
VANDELLOS CERVELLO, C.
VANNUCCI MONES, A.
VANRELL ROCA, JORDI
VANRELL ROCA, JORDI
VAPI CAMPRECIOS, MAGI
VAQUE DE BANUS, MARIA
VAQUE JORDI, JOAN
VAQUE MARIUS
VAQUE SUGRAÑES, JOAN
VAQUER JOSEP
VAQUER NAUDI, JOSEP
VAQUER SADURNI, S.
VAQUES GUELL, F.
VARCACELL QUINONES, J.
VARELA SERRA, JOSEP
VARGA, JAUME DE LA
VARGA MANUEL
VARGAS MARTORELL, J.
VASCO SALAS, GERARD
VASSALLS GERARD
VAZQUEZ ALEOBES, J. C.
VAZQUES ARES, MANUEL
VAZQUEZ BORRILS, J.
VAZQUEZ BOSCH, JAUME
VAZQUEZ MORGÀ, FELIX
VDA CLARASA M ROSA
VDA DE CARRERAS, M. A
VECIANA CASAS, S.
VECIANA HIERRO, JOAN
VECIANA RUIZ, J.
VECIANA SALES, JOAN
VECIANA SANAHUJA, A. A
VEGA AGUILA, M. A.
VEGA BANQUE, JOAN
VEGA CAVALLE, JAUME
VEGA FONT FELIX
VELA LOPEZ, AMADEO
VELA PARES, XAVIER
ELAMAZAN ALLEPUS, M.

VELANDO SERENTILL, A.
VELASCO BATLLE, E.
VELASCO GARCIA, MANEL
VELAZA FUSTE, F.
VELAZQUEZ FORAS, M.
VELAZQUEZ GARCIA, T.
VELLVE BONET, JOSEP
VELLVE VENDRELL, M.
VENDRELL ANGERA, J.
VENDRELL BAYONA, A.
VENDRELL CAMPOY, J.
VENDRELL COLOM, ENRIC
VENDRELL ESCOFET, M.
VENDRELL ESTEVE, J.
VENDRELL FABREGAS, D.
VENDRELL FERRE, JAUME
VENDRELL FONTANILLAS
VENDRELL I MOLA, JOAN
VENDRELL, JAUME
VENDRELL MASSANA, J. M.
VENDRELL MASSANA, J. M.
VENDRELL MUÑOZ, JORDI
VENDRELL QUERALT, J.
VENDRELL RASPELL, F.
VENDRELL ROIG, JOAN
VENDRELL SANS, JOSEP
VENDRELL SELLARES, J.
VENDRELL SOCIAS, S.
VENDRELL SOLER, BENET
VENDRELL SOLER, J. M.
VENDRELL TORRES, J.
VENDRELL VILAPLANA, N.
VENTAYOL LAZARO, J.
VENTAYOL ROYO, FERMI
VENTOS BLASCO, JOSE
VENTOSA CABANYES, LL.
VENTOSA CABANYES, LL.
VENTOSA CARBONELL, O.
VENTOSA DESPUJOL, I.
VENTOSA PALANCA, J.
VENTOSA POXANO, J. M.
VENTOSA RUERA, G.
VENTURA ABARCA, R.
VENTURA ALTARRIBA, S.
VENTURA, M. ASUNCION
VENTURA ASTALS, A.
VENTURA ASTALS, MANEL
VENTURA BALLBE, JOAN
VENTURA BELTRAN, V.
VENTURA BOVER, ENRIC
VENTURA CABALLOL, J.
VENTURA CABANI, I.
VENTURA CABANI, I.
VENTURA CASAS, PERE
VENTURA ESTEVE, J.
VENTURA LLAVI, JOAN R.
VENTURA MARTI, TOMAS
VENTURA MONCÚSI, S.
VENTURA MONTEYS, A.
VENTURA MONTPART, J.
VENTURA NUALART, J.
VENTURA PELLICER, R.
VENTURA PEREZ, JOSEP
VENTURA PUJOL, M.
VENTURA RIBAS, JOAN
VENTURA SIQUES, F.
VENTURA TARRAGO, C.
VENTURA, VDA. MATAS, A.
VENTURA XIMENIS, J.
VENTURAS NIETO, F.
VENY CLAR, JOAN
VERA ARUS, JORDI
VERA, MIQUEL
VERA PERALTA, F.
VERDAGUER, FERRAN
VERDAGUER MONTES, M.
VERDAGUER NICOLAU, M.
VERDAGUER PANADES, J.
VERDAGUER RIERA, A.
VERDAGUER V., JOSEP
VERDAGUER V., TONI
VERDAGUER VIAPLANA, J.
VERDALET COSTA, JOAN
VERDENY ENRIC, MIQUEL
VERDERA ESCANDELL, J.
VERDERA RIBAS, JOAN
VERDERI ARCOS, ANTONI
VERDES BALAGUER, J.
VERDES CERA, CRISSANT
VERDU CATAAN, LISARDA
VERDUN CARNER, JOSEP
VERDURA TUSQUELLAS, J.
VERGE ALBERTOS, A.
VERGE FONT, PERE
VERGE HUGUE, M.
VERGER GARAS, GUILLEM
VERGER GARAU, JOAN
VERGES BOSCH, TERESA
VERGES CADANET, R.
VERGES CODINAC, A.
VERGES COMA, JOSEP
VERGES COMAS, ALFONS
VERGES CORBERO ENRIC
VERGES D'AGUSTIN, J.
VERGES DE F. M.
VERGES FARGAS, MARIA
VERGES FORNS, GASTON
VERGES FORNS, TOMAS
VERGES GARAU, GABRIEL
VERGES GAUSACHS, J. J.
VERGES GRAU, JOSEP
VERGES GRAU RASEC
VERGES MATAS, JOSEP
VERGES, PERE
VERGES PLANET, S.
VERGES PUIGVERT, M.
VERGES RAVENTOS, F.
VERGES SERRADELL, E.
VERGES TAPIAS, XAVIER
VERGES TORRAS, ANTONI
VERGES TUSET, F.
VERGES VIÑAS, CARLES
VERGONOS PLA, FRANCESC
VERGONOS PLA, JOSEP
VERHAEGEN BOURGEOIS
VERICAD SORLI
VERICAT BALLSELLS, J.
VERICAT PASCUAL, I.
VERICAT REUS, M.
VERICAT REUS, M.
VERICAT REUS, PAU
VERNET BATET, JAUME
VERNET MATEU, ALBERT

VERNET MATEU, F.
VERNET PARERA, JAUME
VERNET RIBES, MA. ROSA
VERNET TARRACH, ANTON
VERNET VALLES, JAUME
VERNIS CASTELLO, F.
VERNIS VIDIELLA, R.
VERT ROSSELL, ORIOL
VESA CARLES, JOAQUIM
VIÑA TOS, ALBERT
VIÑALS XAVIER
VIÑALS BISBAL
VIÑALS GIRALT, JOAN
VIÑALS LATORRE, JOSEP
VIÑALS SANS, MARC
VIÑALS SUBIRATS, J.
VIÑALS VILA, AGUSTI
VIÑALS BACH, JOSEP
VIÑAS BERDIOL, PILAR
VIÑAS BORDA, ALFONS
VIÑAS CARABEN, JORDI
VIÑAS COMAS, RAMON
VIÑAS FAURA, FRANCESC
VIÑAS GIRO, ROSER
VIÑAS JOSEP
VIÑAS LLEBOT, ISIDRE
VIÑAS MARTI, RAMON
VIÑAS MESTRES, PERE
VIÑAS PRAT, JOSEP
VIÑAS RIERA, RICART
VIÑAS SALA, LLUISA
VIÑAS VDA. TAULE D.
VIÑAS VENDRELL M. C.
VIÑAS VILARDELL, J.
VIÑES ROIG, JOAN
VIÑETA PUIGCORBI, J.
VIÑETS MIRA, JOSEP
VIÑOLAS ALCORIA, J.
VIÑOLAS HOM, ANTONI
VIÑOLAS JAUME, RAIMON
VIÑOLAS JOSEP
VIÑOLAS OLIVA, JOSEP
VIÑOLAS ESTEVE, JAUME
VIÑUALES SOLE, L. X.
VIA ALMOR, JOSEP
VIA CLEMARES, JAUME
VIA CLIMENT, MIQUEL
VIA COTS, JOSEP M.
VIA PROS, DOLORS
VIADÉ ROIG, JULI
VIADÉ ROSELL, JOSEP
VIADER FONT, NARCIS
VIADER JOSEP, M.
VIADER RIERA, JOSEP
VIADIU PALLARES, M.
VIADIU PONS, DEMETRI
VIADIU VENDRELL, F.
VIAL JULIA, JOSEP MA.
VIAL PARERA, JAUME
VIANA SANCHEZ, F.
VIAYNA ROCA, JOAN A.
VICENÇ ABARCA, JOAN
VICENÇ COLOM, C.
VICENS CASSOLA, J.
VICENS JOAQUIM
VICENS MONER, MANUEL
VICENS MORNAU, JOAN
VICENS ROSSELLO, J.
VICENS RUBINAT, RAMON
VICENS SALCES, S.
VICENT RIPOLL, ENRIC
VICENTE BELTRAN, JOAN
VICENTE BOADES, C.
VICENTE CISNEROS, G.
VICENTE CORTES, S.
VICENTE ESPINAS, M.
VICENTE GARCIA, I.
VICENTE IBAÑEZ, M.
VICENTE MARCEL
VICENTE MARTINEZ, L.
VICENTE SABATE, C.
VICENTE VILA, ROSER
VICH FIGA, MIQUEL
VICHETO RECASENS, P.
VICIANO AGRAMUNT, J. A.
VICIANO FORTUNY, A.
VICTOR DE BARBERA, J.
VICTOR IZAGUIRRE, J.
VICTOR PUIG, LLUIS
VIDAL ALZAMORA, A.
VIDAL AMOROS, JORDI
VIDAL AMOROS, JORDI
VIDAL ARDERIU, IGNASI
VIDAL ARDERIU, LLUIS
VIDAL AUNOS, JOSEP M.
VIDAL BACH, AMADEU
VIDAL BAILIN, JOSEP
VIDAL BARBER, C.
VIDAL BARRAQUER, M.
VIDAL BAUCCELLS
VIDAL BELTRAN, RAMON
VIDAL BELTRAN, E.
VIDAL BOLDU, PERE
VIDAL BOSCH, LLUIS M.
VIDAL BUSQUETS, E.
VIDAL BUSQUETS, X.
VIDAL C., FRANCESCA
VIDAL CALS, EMILI
VIDAL CALS, OSCAR
VIDAL CALS, OSCAR
VIDAL CANADELL, F.
VIDAL CANALDA, TOMAS
VIDAL CANUT, J.
VIDAL CARBONELL, J.
VIDAL CASANOVAS, J.
VIDAL CLARAMUNT, J.
VIDAL COSIALLS, MARIA
VIDAL COSP, JOAN
VIDAL COSTA, JOAN
VIDAL DURAN, EMILIA
VIDAL ESCANILLA, E.-J.
VIDAL FABREGAS, JOAN
VIDAL FEBRER, ANDREU
VIDAL FERRER, MIQUEL
VIDAL FIGUERES, JOAN
VIDAL FONT, BENJAMI
VIDAL FONT, JOAQUIM
VIDAL FUSTE, JOSEP
VIDAL GALCERAN, MANEL
VIDAL GARCIA-BARONA
VIDAL GAYOLA, JOAN
VIDAL GENISANS, CLARA
VIDAL GIL, XAVIER
VIDAL GOMBAU, JOSEP
VIDAL GOMBAU, MARTI

VIDAL GUELL, M. E.
VIDAL GUITART, JOSEP
VIDAL I TERES, VICENÇ
VIDAL JAUREGUI, FELIP
VIDAL JORDANA, A.
VIDAL JORQUERA, LIDIA
VIDAL, JOSEP
VIDAL LAGUNA, JULIA
VIDAL LAINEZ, M-P
VIDAL LAMBERT
VIDAL LLAHÍ, ROSER
VIDAL LLOBATERAS, A
VIDAL MALIBERN, J.
VIDAL MARIA, F.
VIDAL MARTI, BALTASAR
VIDAL MARTIN, JAUME
VIDAL MERCADE, PAU
VIDAL MOLNE, POMPEU
VIDAL MONTANER, JAUME
VIDAL MUNTANE, JOAN
VIDAL NOGUERA, M.
VIDAL NOGUERA, S.
VIDAL PAGES, ANTONI
VIDAL PAGES, ANTONI
VIDAL PAGES, JOSEP M.
VIDAL PALENCIA, A.
VIDAL PASSOLS, JOSEP
VIDAL PASSOLS, PERE
VIDAL PIETX, JOSEP
VIDAL PIETX, RAMON
VIDAL PINELL, MIQUEL
VIDAL PLA, MIQUEL
VIDAL PLANELL, MARTA
VIDAL PRATS, RAFAEL
VIDAL PUJOL, ENRIC
VIDAL RABELLA, ANTONI
VIDAL REBULL, GERMA
VIDAL RIBERA, ANTONI
VIDAL RIBES, JOAN
VIDAL RIUS, SANTIAGO
VIDAL ROCA, JOAN
VIDAL ROMA, ALBERT
VIDAL S., JOSEP MARIA
VIDAL, SALVADOR
VIDAL SANCHO, JOSEP
VIDAL SANTESMASES, M.
VIDAL SANZ, PERE
VIDAL SARDO, PERE
VIDAL SASTRE, JOSEP M.
VIDAL SOBERA, JOAN
VIDAL SOLA, ARTUR
VIDAL SOLAMES, ANTONI
VIDAL SOLER, ANTONI
VIDAL SOLER, ANTONI
VIDAL SUMALTA, ROSA
VIDAL TORNET
VIDAL TORNET, TERESA
VIDAL TRULLA
VIDAL VILAR, FRANCESC
VIDAL-BARRAQUER, A.
VIDAL-BARRAQUER, M. F.
VIDAL-BARRAQUER, M. F.
VIDAL-BARRAQUER, R.
VIDAL-LECHA, JOSEP
VIDAURRAGA FONT, M.
VIDIELLA JAUME
VIDIELLA NURIA
VIDIELLA PERNAS, V.
VIDIELLA VERNET, E.
VIDOSA RECASENS, JOAN
VIECARRA PUJOL, M.
VIEIRA ARAUJO, ADACI
VIELO JOSEP
VIGARA FERNANDEZ, E.
VIGATA ROCA, ENRIC
VIGO BONADA, JOSEP
VIGO CASTILLON, F.
VIGO GIRO, PERE
VIGO REBULL, JOSEP
VIGUER BACH, MELCIOR
VIGUER BACH, XAVIER
VIGUER ROVIRA, PERE A.
VIGUES ROIG, FRANCESC
VILA ANTONIA
VILA ARNAU, TERESA
VILA ARQUER, MARIA
VILA ARRUFAT, JORDI
VILA ASSAMA, ANTONI
VILA B., ANTONI
VILA BADO, JOSEP
VILA BALATEU, F.
VILA BASSOLS, MIQUEL
VILA BAYONA, RAMON
VILA BERTRAN, M.
VILA BITRIA, ANTONIA
VILA BOQUET, JACINT
VILA BORRALLERAS, C
VILA BOSCH, PERE
VILA BRETXA, LLUIS
VILA BURGOS, ENRIC
VILA CALBO, JOSEP
VILA CALSINA, JOAQUIM
VILA CALVET, ENRIC
VILA CAMPRUBI, JOSEP
VILA CASAS, ENRIC
VILA CASAS, FRANCESC
VILA CASSANYES, PERE
VILA CATALLA, RAMON
VILA CLOFET, ALFONS
VILA CLOSES, JOSEP
VILA CODINA, FRANCESC
VILA CODINA, ISABEL
VILA CODINA, JOSEP
VILA COLELL, ROSER
VILA COLLELL, PERE
VILA DEU, JOAQUIMA
VILA ENRIQUE
VILA ESCARLAT, M.T.
VILA FABREGO, JOSEP
VILA FARRAS, JOSEP
VILA FITE, MATEU
VILA FONTANA, JOSEP
VILA FRANCISCO, JAUME
VILA FREIXA, MARTI
VILA GALCERAN, JOAN
VILA GARCIA, MARIUS
VILA GELABERT, URBICI
VILA GRAFULLA, J.
VILA GRAFULLA, JOSEP
VILA GRANELL, MIQUEL
VILA GUARDIOLA, FELIU
VILA GUARDIA, JOSEP
VILA GUASCH, ALEX
VILA GUTARRA, JOAN

VILA LEGAÑO, PERE
VILA LIEBE, RITA
VILA LLI, CARMEN
VILA LLODRIGUEZ, JOAN
VILA LLONGARRIU, D.
VILA LLUIS
VILA LUSILLA, ALBERT
VILA MALLA, JOAN
VILA MARTINEZ, ROSA
VILA MARTORELL, JOSEP
VILA MAS, JOSEP
VILA MIQUEL, FRANCESC
VILA MORELL, JOSEP
VILA MOTLLO, MANEL
VILA MULET, BERNAT
VILA MUNTADAS, O.
VILA NOVELL, RAMON
VILA ORISTRELL, MARIA
VILA PAMI, F. XAVIER
VILA PAMIES, ANTONI
VILA PARATS, FERMI
VILA PARES, ALBERT
VILA PASSOLS, ANTONIA
VILA PERARNAU
VILA PICAS, AGUSTI
VILA PLANA, DOLORS
VILA PLANA, JOAN
VILA PLANAS, XAVIER
VILA POLLS, CARLES
VILA PORRERA, LLUIS
VILA PUIGORIOL, LLUIS
VILA PUJOL, JOSEP
VILA REMISA, MIQUEL
VILA RIBAS, JOSEP
VILA RIUS, FRANCESC
VILA ROJAS, RAFAEL
VILA ROSELL, GENIS
VILA ROSELL, JORDI
VILA ROSELL, JORDI
VILA RUFAS, FRANCESC
VILA SALAS, JOSEP
VILA SALS, FRANCESC
VILA SERRABOU, JOSEP
VILA SERRATS, TERESA
VILA SOLDEVILA, A.
VILA SOLE, AGUSTI
VILA SOLE, ARTEMI
VILA SOTERAS, JOSEP
VILA SULLA, AURELI
VILA TERUEL, FRANCESC
VILA TORNOS, F.
VILA TORT, M. DOLORS
VILA VALENTI, M.
VILA VALLS, MANEL
VILA VIÑOLAS, MERCE
VILA VIDAL, SANTIAGO
VILA VILA, JOSEP M.
VILA VILALTA, PERE
VILA VROES, LLORENÇ
VILA XIFRE, JOSEP
VILABRU BALLESTER, J.
VILABRU BALLESTER, LL.
VILACIS ARGILA, JOSEP
VILACLARA DOMENECH, R.
VILADAS MONSONIS, R.
VILADECANS SOLE, J.
VILADECANS T. JOSEP
VILADEVALL BELLSOLA
VILADEVALL CULAT, X.
VILADEVALL MARFA, A.
VILADEVALL PUNTI, C.
VILADEVALL PUNTI, LL.
VILADOMIU EGOZCUE, E.
VILADOMIU EGOZCUE, R.
VILADOMIU P. PERE
VILADOMIU QUERALT, J.
VILADOR RIERA, JOAN
VILADOT FONTANET, J.
VILADOT GUILLEM
VILADOT PUIG, GUILLEM
VILADOT PUIG, JORDI
VILADOT REGI, NEUS
VILADOT VENDRELL, F.
VILADRICH BONFILL, J.
VILADRICH CASES, E.
VILAFRANCA BOVE, A.
VILAFRANCA CASTILLO
VILAFRANCA N. ANTONI
VILAFRANCA NOGUERA, J.
VILAFRANCA TOLDRA, J.
VILAFRANCA VIDES, R.
VILAGELIU SEGARRA, M.
VILAGINES G. EVEREST
VILAGINES G. MIQUEL
VILAGRAN LLORENS, M.
VILAGRAN MOLINA, M.
VILAGRAN ROQUI, G.
VILAGRASA A. JOAQUIM
VILAGUT TORRENS, A.
VILAHU COLLELL, F.
VILAIÓ BOIXADE, MERCE
VILAJUANA S. JOSEP
VILAJULIN ROSA M. DE
VILALLONGA QUINONES
VILALTA BALLUS, J.
VILALTA BLANCH, JAUME
VILALTA BOIX, JOAN
VILALTA BONET, JOAN
VILALTA COROMINA, J.
VILALTA E., MUNDETA
VILALTA FORT, ANTONI
VILALTA GONZALEZ, A.
VILALTA GUARCH, JOAN
VILALTA MURGADES, J.
VILALTA PUIG, FELIP
VILALTA SALA, ANSELM
VILALTA SERRA, ALBERT
VILALTA TURMO, JORDI
VILALTA VERDAGUER, A.
VILALTELLA FARRAS, M.
VILALTELLA MAS, A.
VILAMA OLLER, G.
VILAMAJÓ LLOBET, R.
VILAMAJÓ REGADA, JOSE
VILAMAJÓ SOLSONA, M.
VILAMALA CIRERA, J.
VILAMARI VILA, ESTEVE
VILAMARI PERARNAU
VILAMITJANA JOAN
VILANA BONET, VICENÇ
VILAND MATAFOROS, M.
VILANOVA ALGARRA, F.
VILANOVA BOSCH, JORDI
VILANOVA BOSCH, JORDI
VILANOVA CALZADA, I

VILANOVA CAMINS, C.
VILANOVA CANUT, JORDI
VILANOVA CASTAÑER, A.
VILANOVA CLARET, PERE
VILANOVA CLARET, V.
VILANOVA DONADEU, LL.
VILANOVA ENRIC
VILANOVA FOCADA, R.
VILANOVA LLEONART, J.
VILANOVA MARTI, JOSEP
VILANOVA MASSAGUER, T.
VILANOVA MESTRE, J.
VILANOVA MORA, JOSEP
VILANOVA PERMANYER, J.
VILANOVA PERMANYER, S.
VILANOVA REMEI
VILANOVA TORRES, F.
VILANOVA FOMENT
VILAPLANA BONET, ANNA
VILAPLANA BURGUES, A.
VILAPLANA CANTO, E.
VILAPLANA COMIN, JOAN
VILPLANA DALMAU, J.
VILPLANA FINZZI, LL.
VILAPLANA MASOT, R.
VILAPLANA REIG, JOSEP
VILAPLANA SAUMEN, J.
VILAPRINYO, A.
VILAR APARICI, J.
VILAR BALASCH, FELIP
VILAR BASSAS, JOSEP
VILAR BRASO, JOSEP
VILAR DEVIS, MIQUEL
VILAR FERNANDEZ, T.
VILAR GENISANS, X.
VILAR MASO, MARIUS
VILAR MASSACHS, J.M.
VILAR TROCHA, ANTONI
VILAR TRULLS, ALBERT
VILARASAU GUIX, F.
VILARASAU V. SEGIMON
VILARASAU FARRE, F.
VILARDAGA ROIG, F.
VILARDAGA ROIG, JORDI
VILARDAGA ROIG, M.
VILARDAGA ROIG, MERCE
VILARDAGA ROSET, J.
VILARDAGA SUBIRANA
VILARDAGAI QUINTANA
VILARDEBO MABRAMON, J.
VILARDEL CODINA
VILARDELL CAUPENA, P.
VILARDELL COLOMER, LL.
VILARDELL DEU, JAUME
VILARDELL GUITERAS, J.
VILARDELL MIRO, JAUME
VILARDELL PUIG, A.
VILARDELL QUINTANA, P.
VILARDELL T. JAUME
VILARDELL TRAPER, LL.
VILARES AU BISBAL, J.
VILARET MONFORT, JUAN
VILARET RESPECTA, J.
VILARNAU COOP-ESCOLA
VILARO AGUILERA, J.
VILARO CASELLAS, J.
VILARO GERMANS
VILARO GIRALT, MARIA
VILARO LLUMEN, JAUME
VILARO PORTAS, J.
VILARO SOLER, ANTONI
VILARRASA COLLS, LL.
VILARRASA, JAUME
VILARRASA OLIVERAS, J.
VILARRASA OLIVERAS, S.
VILARRASA PADROS, V.
VILARRASA SAYOS, PERE
VILARROYA P. TOMAS
VILARRUBIA ESTRANY, J.
VILARRUBIA ESTRANY, M.
VILARRUBIA JANE, R.
VILAS RIBOT, JOSEP
VILASAV CIERRERA, JAUME
VILASECA CANALETA, P.
VILASECA CASAS, PERE
VILASECA CORBELLA, G.
VILASECA F. MANUEL
VILASECA FABRE, N.
VILASECA FORNS, JOSEP
VILASECA FREIXA, C.
VILASECA GIRALT, A.
VILASECA GIRALT, JOAN
VILASECA GIRALT, X.
VILASECA GOZENS, M.
VILASECA GUASCH, J. LL.
VILASECA GUINJOAN, B.
VILASECA JUNCA, JOAN
VILASECA, MANUEL
VILASECA MARCEL, J.M.
VILASECA MARCET, M.
VILASECA MAS, JOSEP
VILASECA OLLE, ARMAND
VILASECA SEGALES, J.
VILASECA SEGALES, R.
VILASECA VENTURA, E.
VILASECA VENTURA, LL.
VILASERO BAGARIA, J.
VILASES, ANDREU
VILATA SUROS, S.
VILATERSANA, MARIUS
VILATERSANA PASCUAL
VILATIMO CORTADELLAS
VILATIMO SAMPERE, M. L
VILATOBA TARRÉS, A. M.
VILATOBA TARRÉS, E.
VILAVENARELL, NURIA
VILELLA BOIXADE, J.
VILELLA CANUT, RICARD
VILELLA CAPALLERA, C. L.
VILELLA FIGUERES, J.
VILELLA MORA, ANTONI
VILELLA PUIG, JORDI
VILELLA SOLE, MIQUEL
VILELLA SUAZO, J. M.
VILELLA SUAZO, MIQUEL
VILELLA SUAZO, NEUS
VILELLAS ROSICH, G.
VILELLES GISPERT, J.
VILERT SOLER, ARCADÍ
VILLALBA BALJUST, JOSEP
VILLA RICART, JAUME
VILLA UGAS DE LA M., P.
VILLACAMPA GALIANA, O.
VILLACROSA SERRA, M.

VILLADELPRAT, FRANCES
VILLAGOMEZ LLOBET, M.
VILLAGRASA MOYA, JOAN
VILLAGRASA GEL, M.
VILLAGRASA SALVADOR
VILLALBA CEREZO, F.
VILLALBA CUBERES, E.
VILLALBA PERE
VILLALBI CAMPOS, F.
VILLALOBOS GALINDO, M.
VILLALON SABATER, J.
VILLALONGA CESARI, M.
VILLALTA ALONSO, A.
VILLALTA LOPEZ, JOSEP
VILLALVA, ENRIC
VILLAMOR SALAZAR, E.
VILLANOVA T. JAUME
VILLANOVA VINYALS, LL.
VILLANOVA CARLES
VILLANUEVA PONS, M.
VILLANUEVA ROCA, A.
VILLANUEVA ROCA, F.
VILLANUEVA, SALVADOR
VILLAR LACORTE, JOSE
VILLAR SACONTE, F.
VILLAR TRILLA, NADAL
VILLAR VIÑAS, JOSEP
VILLAR BOIX, M. JESUS
VILLARRO FONT, EUSEBI
VILLARRO GOMEZ FERRAN
VILLARONGA GARRIGA, L.
VILLARONGA SANCHEZ, E.
VILLAS CHALAMANCH, M.
VILLAS GARRIGA, PERE
VILLASLADA CHAMORRO
VILLALTA BOSCH, JOAN
VILLEGAS ALMIRON, R.
VILLEGAS BESORA, M.
VILLEGAS CINTO, A.
VILLEGAS GARCIA, C.
VILLEGAS MONTERO, M.
VILLEGAS SANCHEZ, G.
VILELLA AVILA, M.
VILLENNA RODRIGUEZ, A.
VILLEU ANTON, JOSEP
VILOCA RIGOL, JOAN
VILOSSA ROLDOS, R.
VILUMARA CARBO, RAMON
VIMAIXA LOZANO, ENRIC
VIME ROCA, MONTSERRAT
VINADE RIZO, PILAR
VINADE ROSE, MERCE
VINAIXA BLADE JOSEP
VINAIXA GUMENO
VINAIXA OLLE, PERE
VINAIXA SOLA, F.
VINAIXA VERNET, ENRIC
VINARZA CANERS, LL.
VINARDELL, AUGUST
VINARDELL GUITERAS, J.
VINBO SOLA, FRANCESC
VINCKE S. A.
VINENT CROS, FERRAN
VINIEGRA RIVERO, A.
VINTRO CASTELLS, PERE
VINTRO CLOSA, JOSEP
VINTRO JORDI
VINTRO MADORELL, JUAN
VINTRO PONS, FRANCESC
VINTRO PONS, JOAN
VINUESA GIMENEZ, F.
VINUESA MARIN, JUAN
VINYALS ELIAS, P.
VINYALS LATORRE, D.
VINYALS ROVIRA, F.
VINYAS, JOAN
VINYES CIVIT, F.
VINYES, JOSEP
VINYES MAYOLA, MARIA
VINYES MIRALPEIX, J.
VINYES TRIADO, RAMON
VINYES-M. GASSO, RAMON
VINYET BENITO, JERONI
VINYET BENITO, RAMON
VINYET ESTEBANELL, P.
VINYETA LEYES, RAMON
VINYETA P., PERE
VIOLA DESMESTRE, JOAN
VIOLA GARRIGA, JORDI
VIOLA, RICARD
VIOLANT RIBERA, R.
VIRGILI, CARMINA
VIRGILI, DALMAU M.
VIRGILI DOMINGUEZ, R.
VIRGILI ORTIGA, JOSEP
VIRGILI VALLS, JOAN
VIRGOS TURRO, AURELI
VIROS CAPEDELA, M.
VIROS MOYES, LLUIS
VISA GRAU, TERESA
VISCARRO ROJALS, E.
VITA DIAZ, FRANCESC
VIVA MORGÓ, CARLES
VIVANCOS, ENRICH J. M.
VIVANCOS TARRAGO, J.
VIVAS MOLINS, F.
VIVER DE SALTOR, R.
VIVER MONTANA, BONAVE
VIVER PUIG, JOSEP
VIVER SALARICH, J.
VIVES ARAGO, JOAQUIM
VIVES AYMERICH, I.
VIVES BRUNET, JORDI
VIVES CASALS, JOSEP
VIVES CIURAN, FRANC.
VIVES CLAPERS, JORDI
VIVES CREIXELL, S.
VIVES DILLA, JOSEP M.
VIVES ESCODA, MIQUEL
VIVES ESPINALT, SOL
VIVES FAIG, ROBERT
VIVES FERRATER, JOAN
VIVES GALTÉS, ALBERT
VIVES GARRIGA, ALEX
VIVES GORGAS, JOAQUIM
VIVES, JOAN
VIVES JULIA, MIQUEL
VIVES MARCH, MATIES
VIVES MATEU, JAUME
VIVES MATEU, JOSEP
VIVES MERINO, MARTI
VIVES MILA, JOAN
VIVES MIR, ALBERT
VIVES MIR, ALBERT
VIVES MIR, MARIA

CINEMA

«El gran dictador», de Chaplin

A l'Alcázar s'ha estrenat una pel·lícula molt important: **El gran dictador**, de Charlie Chaplin, amb Paulette Godard i Jack Oakie. Chaplin la va rodar l'any 1940 i hi ataca amb les seves armes subtils, amb la seva eficàcia de sempre, dos personatges que van estendre la tragèdia i la mort pel món, Hitler i Mussolini. La pel·lícula té, evidentment, una significació política. El fet que hagi tardat trenta-sis anys a estrenar-se ací, també.

Els patiments dels jueus sota el nazisme, la humanitat no els ha volgut veure en tot el seu horror, em penso. Però la quantitat de dolor causat és proporcional al ressentiment dels supervivents. Vet ací quelcom que explica moltes coses.

La data d' **El dictador** sembla que faci la pel·lícula una mica mansa. I aquest discurs patètic del final, empenyent els homes a lluitar per la democràcia, pot semblar propi de la propaganda que feien aquell temps a Amèrica els qui volien que els Estats Units entressin a la guerra. Però el discurs és sincer. I Chaplin el diu d'una manera vigorosa i convincent.

Hi ha a la pel·lícula una penetració singular quan s'examina la figura del personatge que centra l'acció: aquest home escarransit, amb un bigoti retallat, una enorme gorra de plat, l'oratória d'un megàfon i la vanitat d'un cantant d'òpera. Chaplin endevina que l'ambició del tipus no té límits, que la seva capacitat de raciocini és escassa i que, contràriament a la màxima francesa («S'ha de

mantenir els peus calents i el cap fred») l'homícul es preocupa molt poc dels propis peus (és propici a les relliscades i a les ensopegades) i permet que el cap se li escalfi d'una manera perillosa. Com que el que va acabar per passar-li al criminal històric que Chaplin atacava és prou sabut, hem de reconèixer en el còmic un magnífic do de psicòleg.

Potser no ho encerta tant quan descriu el colègic italià del protagonista. Quan pensem com foren de tenebrosos i de tràgics els darrers temps del pretès èmul dels cèsars que va lligar el seu destí al del Führer alemany, veiem que Chaplin es va servir d'esquemes massa convencionals per a caricaturitzar-lo. Això sí, els gags damunt els quals s'estructura l'enfrontament dels dos personatges són, probablement, els més eficaços de la pel·lícula.

Cal deduir, doncs, que qui preocupava realment Chaplin quan feia la seva obra, era el dictador alemany. El perseguidor dels jueus. Observem com aquesta persecució constitueix la barbaritat descrita amb més insistència. I que, a la pel·lícula, no hi surt cap altra conseqüència de l'acció del tirà. Tot plegat és prou greu. Una hora o una altra «**nous sommes tous des juifs**», com va escriure algú damunt una paret el maig del 1968, a París.

Hem tardat molt a veure **El gran dictador**. Les explicacions que el fet comporta són a l'abast de tothom. Per això comprènem tant bé la pel·lícula. Una pel·lícula per a prendre-la al peu de la lletra.

JAUME PICAS

Monteverdi i Bach en primera audició per l'Orfeó Català

L'extraordinari concert anunciat per l'Orfeó Català per al dia 7 de maig es caracteritza bàsicament per l'estructuració del seu programa, presentat sota la genèrica denominació «Polifonia del Barroc i del Renaixement».

Hem ha de destacar les primeres audicions per l'Orfeó del cèlebre «Lamento d'Arianna» de Claudio Monteverdi —presentat en la primitiva versió monòdica i en la posterior adaptació polifònica— i de la

«Cantata núm. 106 «Actus Tragicus» i del «Motet núm. 6 «Llibre del Senyor» de J.S. Bach. Completen el programa dos bells madrigals de Joan Brudieu: «Fantasiat Amor» i «Llir entre cards», sobre poemes d' Ausiàs March.

Dirigirà el concert Lluís Millet, subdirector de l'Orfeó Català; i interviuran, juntament amb l'Orfeó Català, un conjunt instrumental i els solistes vocals M.ª Dolores Agell, Eduard Giménez i Enric Serra.

MUSICA

Opereta al Liceu: «El baró gitano»

Creiem que el Liceu ha canviat encertadament d'orientació per a la temporada de primavera d'enguany i en comptes de l'habitual ballet ens ha proposat quatre títols d'opereta. Els dos primers d'un Johann Strauss antològic; els altres dos, que seguiran en les setmanes properes, de l'escola francesa. Pel que pertoca a Strauss, ja han representat **La rata-pinyada**, obra fonamental, i ara ens referim a **el baró gitano**, no menys important. Es tracta d'una música absolutament autèntica que cal escoltar no pas com un enfilall superficial de valsos, danses i melodies simplement agradables, sinó en funció d'un fet cultural inqüestionable.

El fenomen Strauss és un esdeveniment musical de primera qualitat, malgrat la seva intranscendència aparent. És música per a no capficar-s'hi, però d'un rigor constructiu que ha estat tot-hora envejat pels compositors més anomenats.

Això vol dir també que no es pot interpretar de qualsevol manera, com si es tractés d'una simple musiqueta. Exigeix, per començar, un mestre de la terra, com és Wolfgang Czeipek, per tal de tractar-li tot l'aire genuí que hi és imprescindible. També en aquest cas concret hi fa falta un regidor d'escena (ací Tamas Ferka) que hi doni una mobilitat escumejant, i, per acabar —o principalment—, un seguit de cantors també avaluats al repertori, tan lleuger com sensible.

Al Liceu s'ha destacat novament la Companyia conjunta de l'Òpera de Klagenfurt, la qual ja coneixem per l'inoblidable «Mahagönnny» de fa uns quants anys. Tot està ja completament resolt per ells, sense vacil·lacions i amb un nivell líric bastant elevat.

Uns cantants mostren una dimensió netament operística, com Manfred Jung i Peter Branoff, entre els homes, i Mela-

nie Holliday i Marilyn Zschau entre les representants femenines. Altres són de categoria ben efectiva a l'opereta, com a gènere menor. El cos de ball del Liceu, amb Assumpció Aiguadé i Fernando Lizundia al davant han prodrigat els balls gitanos i hongaresos que la partitura imposa. Finament, el cor del teatre ha cantat la seva part en una castellà que, malgrat la intenció de fer-lo comprensible, no ha resultat gaire intel·ligible a ningú.

JOSEP CASANOVAS

TEATRE
TALIA
TARDA, 6.15 - NIT, 10.30
COMPANYIA

JOSEFINA GÜELL

Un amor inconfesable, una passió contra la natura, dos dones unides fins el crim desencadenaren la

«Trampa para una mujer»

LA TRINCA

PRORROGAT FINS EL 16 DE MAIG

TEATRE ROMEA
(Hospital, 51 tel. 317 719)

dimarts-dimecres-dijous-divendres 10.45 nit
dissabte-diumenge 6.45 tarda-10.45 nit

venta anticipada al mateix teatre

BARCELONA

TEATRES

LICEU. (Tel. 301 67 87.) Divendres, nit, a les 9.30 presentació de la Cia. del Château de Paris amb «EL CANTOR DE MEXICO». Diumenge, tarda, i dimarts, nit, el mateix programa.

APOLLO. (Tel. 241 40 06.) Palau de la Revista. El teatre més acreditat de Barcelona. COLSADA presenta la seva gran companyia titular de Revista. Tarda 6. Nit 10.45. Sensacional èxit de la gran superrevista còmica «UNA AMIGUITA DE USTED» amb Tania Doris, Luis Cuencua i Pedro Peña. ¡Espectacular desfilada de dones internacionals! Dos ballets d'atracció! Desplacament inmillorable. Autobusos 29, 57, 64 i Metro Lesseps, estació Poble Sec us deixaran a la mateixa porta del Teatre. Verificada de localitats amb 6 dies d'anticipació. **ULTIMA SETMANA.**

BARCELONA. (Tel. 318 94 97.) Avui i tots els dies, tarda 6.15, nit 10.30. E POLATOGLUO presenta «HAIR» el rock musical de l'amor tribal. Versió completa. Companyia de Nova York. Per fi estrena a Espanya dels diàlegs en castellà. Rigorosament més grans 18 anys. Localitats en venda. Tots els diilluns descans de la Companyia.

CAPSA. (Tel. 215 73 93.) «La Cuadra» de Sevilla presenta: «LOS PALOS» de Salvador Tàvora. A partir d'uns documents ordenats i proposats per José Monleón. Funcions: dimarts, dijous i dissabte a les 7.00 i 10.30. Dimecres i divendres a les 10.30. Diumenge, 7 tarda. Diilluns, descans. Descompte per als estudiants.

TEATRE DE L'INSTITUT. (C. Pedro Lastortras, 3.) Tels. 317 66 75 i 317 39 74.) PER PRIMERA VEGADA A ESPANYA. DARPANA PUPPET GROUP-Ombres gegants de l'Índia. Dissabte 9, 10.30 nit:

diumenge 8, 6 tarda; diilluns 10 i dimarts 11, 10.30 nit. **QUATRE UNICS DIES.**

POLIORAMA. Tarda 6.30, nit 10.45. Gran esdeveniment! Estrena Cia. Irene Gutiérrez Caba amb Carlos Estrada en: «UNA VEZ AL AÑO» de Bernard Slade. Adaptació: Artime i Azpilicueta. Direcció Lluís Escobar. «La divertida història d'una parella que viuen feliçment casats... però no l'hi amb l'altre! ¡Emocionant! ¡Divertidíssim! ¡Una autèntic èxit mundial!»

ROMEA. (Tel. 317 71 89.) Impropròpiament, només fins el dia 16, recitals de LA TRINCA: «SET ANYS I UN DIA». Direcció musical, Francesc Burruell. Escenografia, Josep Masagüé. Supervisió escènica, Joan-German Schröder. Funcions: Diilluns, descans de la Companyia. De dimarts a divendres, només 10.45. Dissabte i diumenge, 6.45 i 10.45.

TALIA. (Tel. 241 14 47. Climatitzat.) Tarda 6.15. Nit 10.30. Cia JOSEFINA GÜELL. Comèdia d'intriga i «suspens»: «TRAMPA PARA UNA MUJER», de Robert Thomas. Traducció: Àngel F. Montesinos. Ordre d'aparició: Tina Vidal, Rosario Coscolla, Endarna Chimenó, Josefina Güell, Luis Torner i Camilo Garcia. Direcció: Marcel lbero. Venda localitats amb cinc dies d'anticipació.

VICTORIA. (Tel. 241 39 85.) Tarda 6.30. Nit 10.45. El més gran esdeveniment de la temporada. Balagué i Buira presenten «LUZ VERDE». El més graciós espectacle musical dels últims temps, amb la gran «vedette» del moment LORENA; la gràcia inimitable de SANTI SANS; el més important ballet d'Europa: GIN PARK, amb Rita Thizia. Lucía Dos Santos i un inesgotable elenc de primeríssimes figures.

SALA VILLARROEL. (C. Villarroel, 87. T. 323 03 75.) Pre-

sentat. Cia La Roda: «PREGUNTES I RESPOSTES SOBRE LA VIDA I LA MORT DE FRANCESC LAYRET, ADOCAT D'ELS OBRERS DE CATALUNYA», de Maria Aurelia Capmany i Xavier Romeu. Direcció, Anton Codina. Funcions: dijous, 6.30 i 10.30, divendres, 10.30; dissabte, 6.30 i 10.30; diumenge, 6.30. Preu, 125 pesetes.

CAFE TEATRE

CALIOPE. (Balmes 245. Tel. 218 10 03.) Nit a les 12 i 1.30, estrena de l'espectacle «POP» més atrevit, còmic, desvergonyit i violent... però intel·ligent: «MANDARINA MECANICA» per primeres figures del teatre, cine i televisió: Victor Petit, Carlos Vela, Antonio Lara, i Marta Angelat. Coreografia: FRANCISCO GELABERT. Direcció: JOSEP TORRENTS. (Reservu taia amb antelació.) Diumenge, descans de la companyia.

LORD BLACK. El Café Teatre. (Parc d'atraccions Montjuïc. Tel. 242 87 10.) Totes les nits: «LES LUXURIES DE NERON». Els autèntics pendons de la Roma imperial! Funcions: 12.30 i 2.00.

TEATRES RESTAURANT

SCALA BARCELONA. (Passeig de Sant Joan, 49.) SCALA BARCELONA PRESENTA EL NOU ESPECTACLE INTERNACIONAL «ESTA NOCHE SCALA REALITZAT I DIRIGIT PER RAMON RIBA I ANTONI RIBA. Tots els dies a les 8.15 sopar, ball i espectacle 1.100 ptes.) A les 0.15 consumació, ball i espectacle (650 ptes.), o sopar fèd, i espectacle (750 ptes.) Diumenges, sessió especial a les 17 hores, consumació, ball i espectacle (500 ptes.). Dissabtes i vigília de festius, suplement 100 ptes. RESERVES: TELEFONS 246-34 00-225 15 15.

Cartellera

CINEMES D'ESTRENA

AMERICA. (Tel. 223 50 09.) «NO QUIERO PERDER LA HONRA» i «EL ASESINO ESTA ENTRE LOS 13». (Majors 18 anys.)

ATENAS: Balmes, 365. Tel. 247 49 80; Cine familiar apte. Tarda, 3.30. «EL CAPITAN PIRATA», a més, «CARLITOS Y SNOOPY». (Dibuixos.)

COMEDIA. (Tel. 316 23 96.) «MANUELA». (Majors 18 anys.) Avui, tarda, 4.20. Numerades. 6.10 i 10.25.

DIORAMA. 73. (Plaça Bon Succés, 73. Tel. 318 12 91.) Continua 10.30 «EL ASESINO ESTA ENTRE LOS 13» i «NO QUIERO PERDER LA HONRA». (12.25, 3.40, 7 i 10.30.) No apte.

MONTSERRAT CINEMA. (Tel. 255 59 70.) «NO QUIERO PERDER LA HONRA» i «EL ASESINO ESTA ENTRE LOS 13». No apte.

SELECTO. (Major de ... a, 175. Tel. 217 14 63.) «NO QUIERO PERDER LA HONRA» i «EL ASESINO ESTA ENTRE LOS 13». No apte.

VERSALLES. (Tel. 236 49 54.) Nou equip de projecció. Màxim confort. «NO QUIERO PERDER LA HONRA» i «EL ASESINO ESTA ENTRE LOS 13».

CINEMES DE REESTRENA

CONDAL. (Paralelo, 91. Tel. 242 31 32.) Tarda, continua, «PUPA, CHARLIE Y SU GORRILA» i «TORMENTO». (NO APT.) Festes, matinal a les 10.

DORADÓ. «ZORRITA MARTINEZ» i «LOS TROJAMUNDOS». (Majors 18 anys.)

GALERIA CONDAL. (Tel. 301 75 95.) Continua 10.30. No apte. «ENCUENTRO EN MARRAKECH», P. Fonda, i «LOS SECRETOS DE LA COSA NOSTRA». Charles Bronson.

JAUME I. (Av. Rep. Argentina, 267 11 02 i 247 43 96.) Projecció i so d'alta fidelitat. «TERROR SIN HABLA» i «EL MUNDO EXTRAÑO DE MADAME SIN». Bette Davis i Robert Wagner.

LIDO. (Passéig de Sant Joan, 27. Tel. 225 49 19.) Projecció i so d'alta fidelitat. «LOS ANGELES TAMBIEN COMEN JUDIAS» i «TERROR SIN HABLA».

MARAGALL. (Tel. 255 21 73. Passéig Maragall, 83.) Fins dimecres: «LA MUJER ES COSA DE HOMBRES» i «EL ANZUELO DE ORO».

NAPOLES. (Avda. St. Antoni Maria Claret, 168. Tel. 236 51 25.) «PUPA, CHARLIE Y SU GORRILA» i «TORMENTO».

VERDI. (Tel. 228 51 33.) «LOS CUCHILLOS DEL VENGADOR» i «EL MUNDO ESTA LOCO, LOCO, LOCO».

SALES ESPECIALES

ALEXIS 143. (Tel. 215 05 06.) Continua des de 10 matí. «FAT CITY». V.O. (10.10, 12.15, 2.15, 4.20, 6.20, 8.20 i 10.25.) 18 anys i 14 acompanyats.

ARCADIA. (Tel. 228 65 16.) Matinal 11. Tarda des de les 4: «L'ENIGMA DE GASPARD HAUSER». V.O. (11.10, 4.10, 6.20, 8.30 i 10.40.) 14 anys i menors acompanyats.

ARS. (Tel. 211 75 43.) Matinal 11. Tarda des de les 4: «AGUIRRE». V.O. i el curt «Anta mujer». (pel·lícula 11.25, 4.40, 6.40, 8.45 i 10.45.) 18 anys.

ARKADIN. (Travessera de Gràcia, 103.) Sessió 11, 4, 6.10, 8.20 i 10.30 «AGUIRRE». V.O. i el curt «Anta mujer». (Pel·lícula 11.25, 4.25, 6.35, 8.45 i 10.55.) 18 anys.

ARKADIN 2. (Travessera de Gràcia, 103.) Sessió 11.15, 4.45, 6.45, 8.45 i 10.45: «ASYLUM». V.O. y el curt «Tratado de construcción». (Pel·lícula, 11.30, 5.7, 9 y 11.) 18 anys.

FILMOTECNA NACIONAL. (Mercaders, 32. Tel. 310 72 49.) Avui, 4: Cine de la República Popular Xina: «LA INGENIOSA CONQUISTA DE LA MONTAÑA DEL TIGRE». V.O. subt. ang. Xina. 8: «LES INTRIGUES DE SYLVIA COUSKI», de Adolfo Arrieta. V.O. Cicle Rosa Von Prauhem: diversos curt-metratges. Alemanya. V.O.

FILMOTECNA NACIONAL/FUNCIÓ «JOAN MIRO». (Parc de Montjuïc. Tels. 329 19 08 i 329 19 16.) Avui, 8: Cicle Rosa Von Prauhem: «AXEL VON AVERSBERG». «MONOLOG EINES STARS». «ROSA VON PRAUHEIM. ZEIGT». V.O.

MORATIN. (Muntaner, 246. Tel. 217 82 06.) Continua, tarda de 5 a 9.15; nit 10: «PLEURE PAS LA BOUCHE PLEINE», de Pascal Thomas, amb Annie Còle, Frederick Duni. V.O. francesa, subtitulada. Curtmetratge «PASSION». Pas pel·lícula: 5.15 i 7.20; nit 10.10. (18 anys.) 6 ULTIMS DIES.

PUBLI 1. (Tel. 215 18 03.) Continua des d'11 matí: «GALLEO». V.O. de Lilliana Cavani. Curtmetratge. (Pas pel·lícula: 11.10, 13.20, 15.30, 17.40, 19.50 i 22.30.) Majors 18 anys.

PUBLI 2. (Tel. 215 18 03.) Continua des d'11 matí: «PORCILE». V.O. de Pier Paolo Pasolini i curt-metratge. (Pas pel·lícula: 11.10, 13.15, 15.20, 17.25, 19.30 i 22.20.) Majors 18 anys.

BOITES

ORFEO. (Plaça Goya Tel. 254 00 10.) L'underground musical de Barcelona. Tots els dies, tarda i nit (excepte diilluns no festius).

SALES DE FESTES

LA BUENA SOMBRA. (Ginjol, 3. Rambla-Plaça del Teatre. Tel. 302 31 14 i 302 00 87.) PARADIS DEL SEXY Funcions 12.00 i 1.30.

LOS TARANTOS. (Pça Reial, 17. Tel. 317 80 98.) Gran Show flamenc amb MARUJA GARRIDO.

ATRACCIONS

TIBIDABO. — Parc d'Atraccions. Obert tot l'any. Restaurants Bars. Auto-servi. Aparcament al peu del Funicular.

MUSICA

ZELESTE. — (Pisteria, 65. Tel. 319 85 41.) Presenta «MUSICA URBANA». Dijous, 6, i divendres, 7, a les 11.30 hores. Dissabte, 8, i diumenge, 9, a les 7.30 hores.

TERRASSA

FILMOTECNA NACIONAL-CINEMA CATALUNYA. Demà, dijous, 8.30 tarda: «FOOTLIGHT PARADA» EVA 1933-V.O. Direcció Lloyd Bacon Coreografia BUSBY BERCKELEY. 10.30 nit «SALOME» Alemanya 1971 V.O. Direcció Werner Schroeter

TELEVISIO

Els llibres i la TV

Hom ha constatat de sobres que, malgrat els vaticinis dels seus detractors, la televisió no perjudica els llibres, ans al contrari. Intel·ligentment emprada, és clar. Sense anar més lluny i bé que sense recolzar en dades, tenim la seguretat que l'encertada versió televisiva de la novel·la **Bearn**, actualment en curs de programació, es farà notar en l'índex de venda del llibre. ¿Pot dir-se el mateix de **La ven plantada** d'Eugeni Ors, emesa en l'última edició de l'espai «Los libros»? Pensem sincerament que no. Per paradoxal que resulti d'un espai esmerçat precisament, en teoria almenys, a l'enaltiment dels llibres, sense venir a tomb, capriciosament, es posen a parlar de sobte en català. Un català descurat en el to i el tracte rebut, palesament inferior al castellà, amb un regust de ruralisme insuportable. Ben cert que per a aquest viatge no es necessitaven alforges. A remarcar, en canvi, la filmació de les seqüències i l'ambientació —sobretot, l'ambientació—, mereixedores, sens dubte, d'un acompanyament sonor més digne.

JOSEP DESUMBILA

PROGRAMA PRIMERA CADENA

- 14.00 **Miramar**: Informatiu. (Només Principat i Illes.)
- 14.30 **«Aqui, ahora»**. (Color.)
- 15.30 **«El padre Brown»**: «Daga con alas». (Color.)
- 16.30 **Obertura de «Russman i Ludmilla»**, de Gluck.
- 18.30 **Avenç informatiu**.
- 18.35 **Programa infantil**. (Color.)
- 20.00 **Novel·la: «Bearn»**, de Llorenç Vilalonga. (Capítol XIII.)

MOT A LA FI

La voluntat del poble

DES del mitjà d'expressió més insospitat, veiem com tothom s'apodera de la nostra opinió. Ja fa molt de temps que sentim els qui ens diuen què vol el poble. Es estrany l'acte en què no ens sentim dir què desitgem. Ens ho diuen des de totes bandes. Pels mitjans oficials, per fults clandestins, per la televisió, per la premsa. Avui tots sabem què pensa veritablement el poble, què vol per al futur i què espera dels moments que vivim.

Aquests dies ho hem tornat a sentir. Quan el poble demana alguna cosa, en nom de la seva voluntat se li impedeix de fer-ho. La voluntat de la gent s'ha convertit en un eufemisme similar a aquell que va córrer no fa massa temps i que es deia «majoria silenciosa».

El que potser seria interessant, per a conèixer de veritat què pensa la gent, és preguntar-ho a la gent. Però em penso que, a molta gent, això no li faria gens de gràcia.

JOSEP M. ORTA

- 20.30 **Telediari**: 2.ª edició. (Color.)
 - 21.00 **Futbol**: Final del Campionat d'Europa. Des de Brussel·les. (Color.)
 - 23.15 **«Vuelta» Ciclista a Espanya**.
 - 23.25 **Telediari**: 3.ª edició. (Color.)
- PROGRAMA SEGONA CADENA
- 20.00 **Revista de cinema**.
 - 21.30 **Notícies al segon programa**. (Color.)
 - 22.00 **Cine-club**: «Ensayo general para la muerte». Director: Juli Coll. Intèrprets: Carlos Estrada, Roberto Camardiel, José Bódalo, Angel Picazo, etc.

RETALLS

AVUI, la reconquesta de la premsa

Com es va dir la matinada de Sant Jordi, mentre s'obrien ampolles de xampany, l'aparició del diari **AVUI** s'ha de celebrar al bell mig del carrer i no en la intimitat d'una sala de redacció. Els 123.006 exemplars que es distribuïren foren insuficients: la gent s'apressà a adquirir-los, delerosa de posseir un testimoni d'aquesta reconquesta, tan decisiva, del nostre present —del nostre avui—. No és ara l'hora de les observacions crítiques: és l'hora de la festa joiosa i esperançada.

«Presència» no posseix gaires mèrits, però ningú no li pot discutir el seu, esforç i la seva lluita per a una premsa catalana normal, en anys fins i tot més anormals. Des del començament hem seguit l'aventura del diari **AVUI**, i el premi de periodisme que va convocar, concedit a la darrera festa de Santa Llúcia, fou atorgat a dos treballs publicats al nostre setmanari. Per això voldríem carregar la nostra veu, en aquests moments d'eufòria, amb els accents més efusius de congratulació i d'encoratjament.

El diari **AVUI** és una prova més de la «nostra voluntat de ser», capaça de vèncer i superar obstacles, i de resistir la «voluntat de fer-nos desaparèixer». Però la seva dimensió, des de l'inici, de Països Catalans és una mostra de com la recuperació del nostre ésser nacional va més enllà del que s'haurien pogut creure els qui s'imaginaven que només resistíem per sobreviure.

La responsabilitat, en múltiples aspectes, que ha assumit **AVUI** és pesant i pesada. Esperem que els qui l'han assumida seran capaços d'encarar-s'hi. Però —ja ho hem dit— ara no és l'hora de paraules greus. Ja arribarà. Avui ens deixem envair, sense reserves, per la il·lusió, i tornem a beure xampany —però ara ja al bell mig del carrer.

(«Presència», 420/1-V-76.)

S'ESGOTA LA CREDIBILITAT

Una vegada més se'ns ofereix l'oportunitat de discernir-ho, però no sé si per a complir-ho o si per a justificar nous ajornaments, el senyor Arias ha exposat un calendari que, en cas de dur-se a terme, significaria que abans de fi d'any es convocarien eleccions a diputats a Corts. Al meu entendre, aquesta és l'única cosa del discurs presidencial que podria tenir una certa efectivitat per a promoure un canvi, car si de manera acceptable, és a dir, mitjançant un sufragi universal, igual, directe i secret es pogués elegir una Cambra integrada, no per «procuradores» sinó per «diputats», en nombre proporcional als habitants de cada circumscripció electoral, aquesta Cambra, tot i no ésser autènticament aconseguida a Espanya des del 1936.

L'aspecte lamentable és, però, que encara ara es pugui presentar públicament com a democràtic el projecte d'unes Corts que en principi inclourien els residus del Movimiento. Perquè, ¿amb quina lògica el senyor Arias Navarro pot

firmar en una part del seu discurs, «que no admetrà altres intermediaris que els que el poble designi», mentre otorga un lloc en el Senat —no arribo a comprendre com a intermediaris de quin poble— a quaranta consellers nacionals designats per l'anterior Cap de l'Estat?

Tot i això, coincideixo amb el president del Govern en una afirmació. La que «la reforma ja ha començat». Solament que, segons judici, no tan sols ha començat per part del Govern, sino també i a un ritme molt més accelerat per part del poble.

(Simeó Miquel Peguera, «Diario de Lérida», 3.097/2-V-76.)

UNA PUBLICA DESAUTORIZACIO

L'èxit esclatant pel diari **AVUI** en eixir al carrer és un altre referèndum: la gent, materialment, se l'ha menjat, i trenta anys i escaig s'han enyorat amb estrèpit, és a dir, s'han enrunat les raons adduïdes per a impedir la publicació de premsa en català i, per extensió, han estat públicament desautoritzats els qui feren possible aquest veto, i fins i tot aquells qui, en nom del «carrer», de la «realitat», argumentaven que una publicació massiva en català no era viable per manca de contacte entre el ciutadà i la llengua escrita, i perquè econòmicament seria ruïnós.

(Baltasar Porcel, «Destino», 2.013, 29-4 a 5-V-76.)

CUPÓ PRO CECS

Premiat en el sorteig d'anit passada

Alacant	699
Alcoi	458
Barcelona	908
Castelló	609
Girona	908
Illes	298
Lleida	806
Tarragona	806
València	609

(Dia 4 maig 1976)

Desarrugador
ELVI
NETOL

LLEBEIG

EL TEMPS

Bonança, calma i sol

Penetraran per Galicia algunes borrasques i sistemes frontals que inestabilitzaran el temps per aquelles zones, si bé es desviaran per ara abans d'arribar al Principat i al País Valencià. Així és que el temps en els Països Catalans seguirà la tònica dels darrers dies: cels poc emboirats o rasos; vents molt fluïxos a hores nocturnes, i suaus o moderades brises a les diürnes; boirines de matinada; temperatures altes i sense canvis.

AHIR

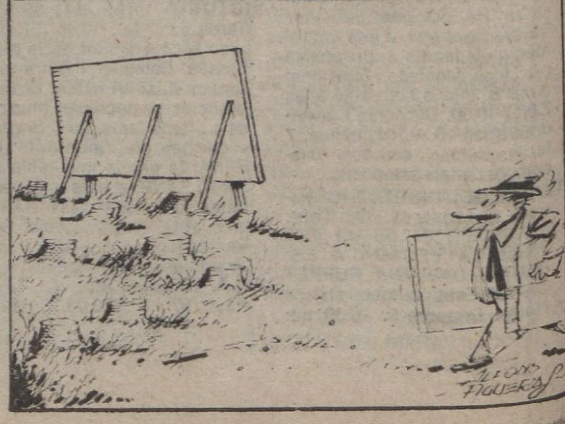
Vents encalmats i cels serens amb temperatures altes. Tant als Països Catalans com a Perpinyà, el temps fou sumament estable, sense núvols, sense gairebé vents

i amb temperatures molt superiors a les normals. Al llarg del litoral es van formar bromes, calitges i boirines. Les temperatures pujaren en totes les comarques del País Valencià i Principat, i es van mantenir a les Illes.

TEMPERATURES EXTREMES

Alacant	22 i 9 graus.
Barcelona	19 i 12.
Castelló	24 i 12.
Ciutat de Mallorca	21 i 4.
Girona	23 i 7.
Lleida	26 i 10.
Tarragona	22 i 9.
València	24 i 11.

EL BON JAN

A LA VORA DE...

El foc i la cendra

Sembla que a Madrid ja s'està construint el segon forn crematori per a la incineració de cadàvers. Suposo que a Barcelona també n'hi ha, almenys un. La manca d'informació pública sobre aquest tema és considerable.

Com és sabut —o potser no és prou sabut?— l'Església catòlica accepta la incineració. La resistència a utilitzar aquest sistema és explicable per la llarga tradició de l'enterrament, d'una banda, i la ignorància que dèiem, de l'altra. Als països llatins, l'enterrament conserva encara una gran càrrega històrica, sentimental i fins i tot social, tot i que la complexitat de la vida moderna el fa cada vegada més difícil. Els nòrdics ja han inclinat la balança a favor de la incineració, i més de la meitat dels suecs, dels anglesos i dels alemanys trien el forn i no el ninxol.

L'enterrament tradicional no és, avui dia, un espectacle gens reconfortant, sinó més aviat feridor i brutal. Tots tenim experiències molt desagradables del mecanisme d'aquests actes. Potser en els temps de l'autèntica inhumació —és a dir, de deixar el difunt sota terra (humus) en un discret cementiri rural—, el ritual era més humà; però avui ja no és lícit de parlar d'enterrament, sinó d'enninxolament, d'arxivar un cos en un bloc de la immensa aglomeració funerària. No insistim aquí en els detalls desplaçats.

Cada civilització té els seus costums. Confesso que em va impressionar veure, pels carrers de Benarès (Índia), com alguns hindús duïen al porta-paquets de la bicicleta

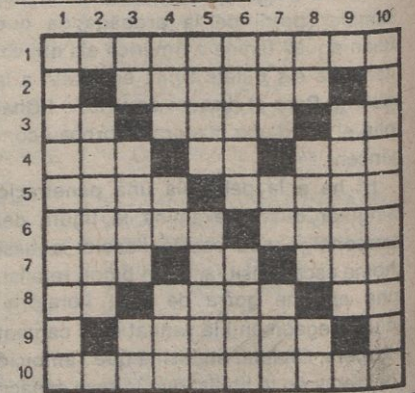
un llarg fardell, dins el qual hi havia un mort. El transportaven amb tota naturalitat a la riba del riu Ganges, on seria desembolicat, posat damunt d'un munt de llenya i cremat pels familiars més directes. Uns altres habitants de l'Índia, els parsis, deixen els cadàvers en un indret enlairat, perquè siguin devorats pels voltors. Per als hindús, encaixonar un mort en un ninxol i permetre que es podreixi lentament és una aberració. Per a cada cultura és una barbaritat el costum funerari de les altres cultures.

Per a mi, qualsevol costum és respectable, si és acceptat plenament pels qui el practiquen. El problema apareix, entre nosaltres, quan aquesta acceptació és ja més rutinària que satisfactòria. L'enninxolament presenta cada vegada més inconvenients; no em refereixo només a la superpoblació progressiva, i per tant a la superdefunció creixent, amb les corresponents dificultats d'espai físic. Penso en una certa degradació moral d'aquest ritual, i també en la degradació estètica. Totes dues són conseqüència d'un anacronisme cada vegada més patent.

Rebentar la paret d'un ninxol a cops de martell, ficar-hi la persona que hem estimat, veure com uns homes fan una gaveta de ciment i reconstrueixen la paret, tot això és d'una època que ja no és la nostra. El foc i la cendra, tan antics com són, tenen una dignitat molt més actual.

JOSEP M. ESPINAS

ENCREUATS

HORIZONTALS

- 1. Germà de l'hereu. — 2. Baixos, rastres. — 3. Al revés, article femení de les illes, de l'Empordà i d'una petita comarca del País Valencià. Al revés, nota d'afront. Abreviació molt molt emprada. — 4. Al revés, ben a la vora. Repetit, deessa egípcia. Al revés, abans. — 5. Cobricap de roba que duïen les dones i els infants de bolquers a Menorca. Llevat del Sol i de la Lluna, astre. — 6. Ferit amb les urpes. Famoses coves mallorquines. — 7. Interjecció amb què es crida l'atenció (pl.) Vocals. Durada d'una revolució de la Terra al voltant del Sol. — 8. Consonant repetida. Adorn. Al revés, àdhuc, encara que fos. — 9. Pòeticament, ocell femella. — 10. Cataplasmes de polvoret de llavor de mostassa que s'apliquen com a revulsiu.

VERTICALS

- 1. Qualitat del qui és franc en el parlar. — 2. Rèptils semblants al llangardaix. — 3. Consonants. Acceptes. Adverbi de lloc. — 4. Partícula intensiva a manera d'exclamació amb un sentit d'assentiment, de conformitat, d'evidència, etc. Arbre molt corrent. Palmipedes. — 5. Metall trivalent, el símbol del qual és Y. Al revés, expert. — 6. Preposició que indica absència, exclusió, etc. En aquell lloc. — 7. Prefix que significa tres vegades. Bo per a la salut. Contracció. — 8. Té existència. Al revés, mitjans amb què hom reix a fer alguna cosa. Al revés, un gran nombre. — 9. Al revés, cosa intentada. — 10. Al revés, assenyalaven.

J. RUISSSELMA

SOLUCIONS

HORIZONTALS: 1. Fadríster. — 2. R. Paters. E — 3. as. iml. TV — 4. nar. is. sà — 5. Quep. Estel — 6. Urpit. Artà. — 7. Eis. la Any — 8. Ss. Ora. in. — 9. E. Ocella. E. — 10. Sinapismes. VERTICALS: 1. Franqueses. — 2. A. Sauris. I. — 3. Dr. Repts. On. — 4. Rai. Pl. Oca. — 5. Im. tirep. — 6. Sense. All. — 7. Tr. Sa. Al. — 8. Es. stra. am. — 9. R. methl. E. — 10. nevalaynes.